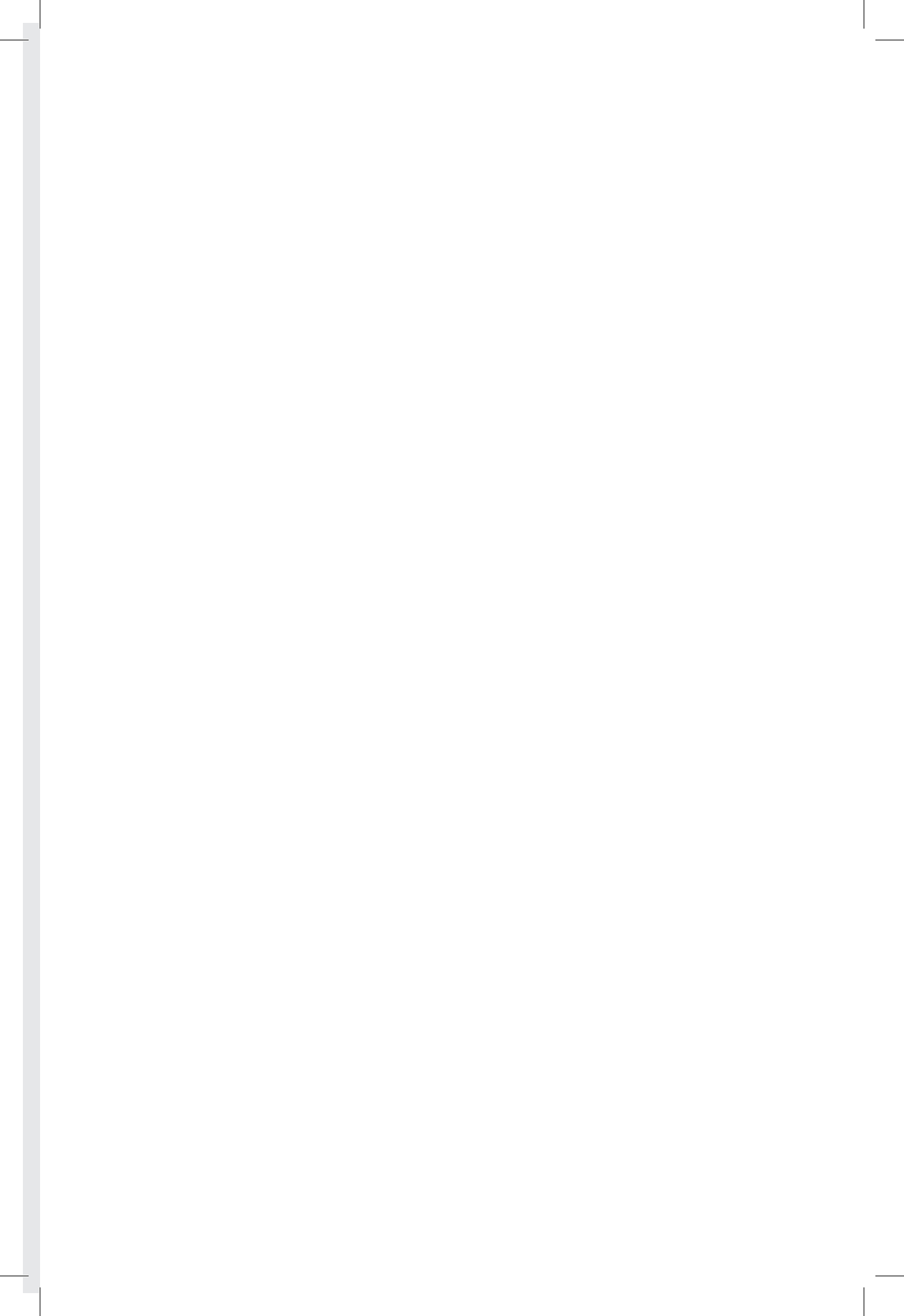

משכנות הרועים

ספר

עבודת
הרועים

תמוז

משכנות הרועים

עבודת הרועים

חודש תמוז

עובדות וסיפורים
מאמרים קצרים

בו נקבצו עובדות וסיפורים והנהגות מכרכי המשכנות
הרועים, אשר ממנו ילמדו ארחות חיים, האיך
להתרחק מהציונות ואגודות וכל אכזרייהו, ובפרט
בימינו אלה לידע

והמעשה
אשר יעשו

הדיבור
אשר ידברון

את המחשבה
אשר יהשובון

נאות הרועים

קיצור תולדות הרועים

י"ל ע"י

אהרן ראזענבערג

חודש תמוז תשע"ט לפ"ק
מאנסי נ"י

ספרי

משכנות הרועים

משכנות הרועים א - עד תקופת חובכי ציון תקופת חובכי ציון - תקופת ציונים עד שנת תרפ"ב

משכנות הרועים ב - תקופת ציונים עד שנת תש"ב

משכנות הרועים ג - עד שנת תשמ"ב - מכתבים ופסקים נגד קוק - יבואו הם ויעידו על עצמם - מי נתן למשיסה יעקב קול קורא"ם ופסקי בי"ד

עבודת הרועים

עבודות וסיפורים והנהגות רבותינו נגד הציונות והציונים - נסדר לפי האהרציטן, עם נאות הרועים - קיצור תולדות הרועים

תשרי	טבת	ניסן
חשוון	שבט	אייר
כסלו	אדר	סיון
	תמוז	

הגדה של פסח משכנות הרועים

משכנות הרועים על חנוכה

משכנות הרועים על פורים

ספר ההתברלות

שו"ת עקבתא דמשיחא

תורת אמת - בענין ללמוד מרב הגון ומדפוס הגון

השבעתי אתכם - ילקוט שלש שבועות

להשיג

אהרן ראזענבערג

10 JOHANNA LN.
MONSEY N.Y. 10952
U.S.A.
(845) - 425 - 4883

איסור השגת גבול

אין להעתיק בלי רשות בין מעבודת הרועים בין מנאות הרועים בלי רשות

ובש"כ חלקים שלימים וק"י לעשות קונטרס וספר ולקדוא שם אחר, וכן לא יעשה

שערים • עמודים • הדפסה

113 Rutledge St. Brooklyn NY 11205
T: 718.873.5058 E: jobs@hamechon.com

מפתח

א' תמוז תרס"ה

דבי שלמה האלבערשטאם זצ"ל

אדמו"ר ר"מ מבאבוב - עטרת שלמה

ציונות, וציונים..... יז
הקליפה קודמת לפרי ומי יתן שלא יעלה בידם לקלקל ולדחות הגאולה • יז | הדאקטער הנפגור
מוויען • יח

קבלת כספים..... יט
מה שנותנים כסף הוא להחריב לקלקל ולא לבנות • יט | האויב אומר אחלק שלל • כ

מגן דוד..... כ
הסור המג"ד שהיו מימים קדמונים • כ | אם הי' כאן דודי הקדוש משינאווא, הי' מיעץ אותו להיפך
• כא

ה' תמוז ת"ש

דבי שלמה איגור זצ"ל

אדמו"ר מלובלין

ציונים, מזרחים..... כג
עדיף לסוגרו לגמרי מאשר להמשיך להתפלל אתם • כג | המזרחי גרועים מהציונים - הם פוסחים
- בנוי הגשר • כד

ט' תמוז תשמ"ה

דבי יוסף שלמה דיין זצ"ל

בהידות..... כה

י"א תמוז תש"א

דבי אלהנן זואסערמאן זצ"ל

ד"מ בראנאוויטש - קובץ שיעורים, הערות

ציונים..... כו
מהח"ח: היינו צריכים ללחום עם יעווסעקעס במס"נ אפילו ליהרג הנכון הי' להילחם נגד הציונים
אפילו ליהרג ועי"ז הי' נחלש כח של השטן • כו | ציוני אמיתי עוד לא נתן מעולם פרוטה אחת
בשביל לומדי תורה • כז | זהו המסית ומדיח שדיברה התורה • כח | יעצט דארף קומען דער
צווייטע. עכשיו הגיע זמן להשני • כט | אודות כסף לא הזכיר אלא בעקיפין, העיקר דיבר שלמענה
הישיבה קיים • כט | "ובגויים" בתורת "גוי" שכל הווייתו על ארץ ומולדת, אין לנו זכות קיום, "לא
יתחשב" ואין שום חשיבות לנו • ל | לעולם אין לקשור את ענין הכסף בשאר עניינים שנתחייבנו
בהם • לא | איש כמותו לא יהיה פתחון פה בעירינו • לא | "כי הם חיינו" לא רק לעוה"ב, גם
בעוה"ז אין לנו חיים והמשך רק בזכות התורה, המולדת, ארץ, ציון, אין שום ערובה להמשך העם
היהודי • לא | האינכם מתייראים מפני הנאצים - הם המיעוט - בין לילה נהפכו הרוב לנאצים, מן
השמים הראו הערובה היחידה התורה • לב | מי יודע אם הטעות הזה לא תעלה לנו ביוקר • לב |

מפתח

השיב דברים כדרבונות, על הציונים ומעשיהם, על החינוך הכפרי, על חילול כל הקודש לישראל, על אדמת הקודש - בלי להחשב שזה יזיק לקיבוץ כספים להשיבה שלמענה בא • לב | ניסה עוה"פ • לד | היכנס, רבי אלחנן קורא אותך, אתי נשלם ה"מנין" • לה | אחרי הקדמה זו, הקריא לפנינו דבריו של הכותב, ואח"כ המשיך שעה ארוכה מה היא דעת תורה בזה • לה | ישבנו מליאי השתוממות, באימה ובחרדה, הרגשתי כמו בבי"ד או במושב סנהדרין • לה | במלחמה זו יודעים אנו בבירור מי המנצח • לו

מדינתם.....לו
הח"ח: למה לקחו למצוות (ישוב א"י) יעשו בשביל תורה • לו | הלואי יהא חלקי עמהם • לו | הבטוח אתה שיש להם חלק • לו | למי שמעניקים לו שפע מרגליות והוא נותן לכיס נקוב • לו

התחברות.....לה
אפילו יתבטלו רוב הישיבות אין להתחבר עמהם • לה

התבדלות.....לה
ח"ח: רשר"ה בזה הציל את שארית הפליטה. רעק"א: צריך להתבדל מהחפשים • לה | כי אין לעשות מעשה אשר הוא מסוכן מאוד מצדי צדדים • לט | בודאי הולכים להצד שהוא יותר חזק • לט | אם תשמעו לעצת התורה שלא להתחבר עם האובדים הרשעים, מ"ה אלף נגדכם, והקב"ה עמכם • מ

נתינת כבוד לרשעים.....מ
ואנכי השתוממתי מהתפעלותו אשר לא הי' רגיל בזה • מ | והיה במבוכה זאת כמה ימים. עד אשר החליט איך לכתוב. ואחר שלחו את המכתב היה דואג ומצטער • מ

קבלת כספים - שוחד.....מא
הבה נשאל את רבינו אלחנן - הח"ח אמר ע"ז: א גרויסע שלאס הענגט אויף, אויף די ישיבות • מא | עמד וקרע לגזרים קארטעל אחרי קארטעל - "העל אלה יכולים לבנות תורה!" • מב | אינני מזדקק למעות כאלה • מב | מי יודע אם דאללער כזה בכלל יבוא אי-פעם בפני פמליא של מעלה • מג | ואיך יכולים להעלות על הדעת צירוף משונה כזה • מג | תרתי דסתרי • מג | על מי אנו צריכים לסמוך • מד

פשרות.....מד
שחושב למנוע אותם בדרך זו מלהשתתף בחינגאות של הגויים • מד | מאימתי מכבים את האש הבווערת בנפט - מי שמכם אפוטרופוס. מי יתקע שאח"כ לא ילכו לחינגאות הגויים • מד | אין זו דרך התורה • מד | שלא יתכבד בו מי שאינו ראוי לכך • מה | אני שואל בפעם האחרונה: האם תקבלו הזמנתנו • מה | האיש העשיר דימה שאזהרתו עושה רושם • מה | הח"ח: בכל עיר חייב להימצא משוגע עירוני "א שטאט משוגע/נער" • מה

חובתינו.....מו
לצאת במכתב ביחד עם עוד גדולי ישראל שהבאיקאט אינו מקובל על היהדות, והציונים אינם מיצגים את היהדות • מו

ט"ז תמוז תר"ע
רבי אלעזר זוייסבלום זצ"ל

מפתח

רבי אלעזר ריישער - משנה למלך

ציונים, מדינתם..... מו

השתא הכא, כעת כאן הוא ישראל שם הוא ארץ - לשנה הבאה בארעא דישראל, שם הוא ארץ וכאן הוא ישראל - מזו | משיח יבא פתאום - מח

ט"ו תמוז תרפ"ט

רבי צבי הירש רובין זצ"ל

אב"ד מישלעניץ - נכד מרן בעל דברי חיים מצאנץ זי"ע

ציונים..... נב

אם תעשה באל להרצל יתפוצץ הערצל (לכך) שלך - נב

ט"ו תמוז תשל"ד

רבי עמרם בלויא זצ"ל

ראש מערכות ישראל "המצביא" רבן של נטורי קרתא

ציונים..... נג

לרצות שהמדינה תבטל אף אם ימצא בתוכה - נג | מעולם לא נגע בכסף שלהם וכן בסטעמפס - נד | חנותו נהפכה למקום קרב - נה | הוריד את הדלת - נו | כינוס נטורי קרתא - נח | הגלות הציונות החשוכה, הריסת הדת הנגרמת על ידי אנשים הלובשים איצטלא דרבנן - נט | שבשעה שבני אדם רואים אותו אז אינו יכול - ס | העצה היחידה היא רק להתבדל ולהתרחק מהצבועים כראוי - סא

אגודה..... סא

סערה וסופה בכל העולם! אודות ילדי טעהראן - סא | הסערה לדממה! הציונים הבטיחו לאגוד"י לכלכל חשבון הילדים שנפל בגורלם - סא | ועד הפועל של אגוד"י הצטרף לועד ההצלה הציוני - הלכו בחוקותיהם - סב | פעולות ועד הצלה זו שחלק גדול לה בהשמדת יהודים - סב | אין עצה רק ליצא מהאגודה - סב | כנוס רבתי של נטורי קרתא, תחומים וקוי הבדלה - סג

מגינה ומצילה של היהדות באר"י..... סג

בלא קהילה בלא בנינים בלא ממון אלא איש יהודי - סג | יהודי יחידי מרגיז ממלכות - סד | אל תלכו שולל אחרי הנהגת הסוכנות הציונית הממאנת בדעת תורה"ק, אל תתנו בניכם ובנותיכם ליהרג על מדינה של תוהו ובוהו, אנו לשלום עם הערביים, אנו פונים לממשלתנו האנגלית שתחלצנו מן המצר - סד | חודש ניסן שנת שח"ת - הכתב לממשלת ענגלאנד - סד | זעקו זעקת התורה, כשהסיתו בחורים להתגייס ועמם י. מ. ל. ודעימיה הלך עם רבי אהרן מבית המדרש למשנהו - סה | הוי ואבוי! מלמדים כלי חמס - פרץ הדלת הורדיהו ונשאו עד ביתו - סה | כמו"כ בהכנסת אורחים - בא עם רבי אורי שיינבערגער ורבי יעקב שלום געפנער (בעודו בחור) ודפקו בלי הרף וכהס"מ יצא ואיים עליהם צחקו בפניו - סו | עשו מה שבכוחכם - סו | החרם הלז הוא תהילתי ובוהו אני רוצה לבוא לעולם העליו - סו | אף פעם לא חשבתי אם הגימטריא מכוונת - סז | כי עליך הורגנו כל היום - סז | לא עצר ברוחו לחכות רגע! כאשר ראה החילול נגד עיניו צעק שמע ישראל קפץ לתוך החיות הטורפות - סז | השבת נצח - סח | יודען מען טאר נישט שטיצען דעם כופר הישוב - נפל פחד עליהם ונסו כמפני חרב - סח | יצא לבדו מביתו למלחמה ממש - הם מחומשים עם רעוואלווערס - סח | לא יפסיק מהנהגתו שלא ליגע בכסף הציונים - סט | חזו"א: הנני הולך לבקר את השבת - רבי

מפתח

עמרם'ס ליכט וועט אונז ראטעווען - ווען נישט רבי עמרם - עא | הגר"צ דושינסקיא - עא | הנהגה ובית משפט שאינו תחת התורה קורא לעצמו, ישראל, בזיוף ובחוצפה ועזות שלא הי' מיום שנברא העולם - עב | למה אינכם לוקחים רשיון - עב | איננו רוצים לאשר שם ישראל על התכחשות לזה - עג | הדיון יובא לפני ב"ד יהודי שאין מקבל משכורת מהמדינה - עג | עכ"פ לפני היוע"ן - עג | כבר אמרתי מה שהי' לי לומר - עג | איני מכיר - פלניא גולנא הוא - עג | ההודמנות לזעוק את זעקת היהדות הברורה - עד | תנו לצאת מגבול הרשעה שלכם! תנו לעבור לירושלם עיר הקודש שבידי שכנינו הערבים - עד | שבאים אכזרים! האין מספיק בהגדשת הסאה של האכזריות! , שבאים אכזרים! פנינו אליכם לפני שבועיים בקריאה נואשה: תנו לנו לצאת מגבולכם המרשעת, לא עניתם, אלא הנכם מוסיפים להתאכזר ולערך בנו פאגראמען - עד | אין ראוי לאמת שתהיה ביישנית ופחדנית - עה | לרבים המצטערים - עה | אם ד' הוא האלקים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו - אין לנו שום שייכות עם גדוליהם ואדמו"ריהם - עו | פלניא גולנא היא - לא הסתפק - עו | ממשלה לא יהודית איזו שהיא - רצויה היא לנו יותר מזו של ישראל המזויף - עז | מכתבו להפרעזידענט של אמעריקא - עז | לפרסם לכל גויי הארצות, ובפרט לעשות קשרים עם מדינת הערבים (א) שישאל לא כפר באלקיו (ב) להסיר החילול השם שיהודים עם רצחני (ג) להצלת נפשות - עז | לבטל את ההשתלטות והאפוטרופוסות הציונית - עז | כ"ט סיון היארצייט של הקדוש ר' יעק ישראל דעהאן - עח | להוציא מלבן של צדוקים ציונים - עח | קרן דעהאן - עח | מהות מלחמתו הקדושה של הקדוש הרי"י דיהאן זק"ל - עט | ששת ימי אפילה - עט | אוי לנו השברנו - עט | שלש שבועות השביע הקב"ה את ישראל - פ | כתב היציאה - פ | להתיישב בפראנקרייך - פא | חיזוק ועידוד היוצאים מן המדינה - פא | שמח שמחה גדולה על מפלה גדולה להכפירה הציונית - פא | כמו כן חרד ודאג בשביל ילדי הרכים הצאן קדשים (א) שלא יסחבו (ב) שירישו קדושת המועדים - פא | "חנוך לנער - תורה ויראה" "במסילה נעלה" "מגודלים בנעוריהם" - פב | ביתו פתוח כל המעל"ע - מחפש ילד קטן - פב | "שלום עליכם, וואס מאכט איר" - לפני כשלש אלפים שנה עמדנו יחד על הר סיני - פב | מלמדם השיר ד' הוא מלכנו - פב | ד' הוא מלכנו - פג | ולו אנו עבדים - פג | תורתנו הקדושה חוקתנו - פג | ולה הננו נאמנים - פג | בשלטון מינים כופרים - פג | אין אנו מכירים - פג | למרותם ולממשלתם - פג | אין אנו נכנעים - פג | חוקותיהם ופקודותיהם - פג | אינם מחייבים - פג | בדרך התורה נלך - פג | באש ובמים - פג | בדרך התורה נלך - פג | לקדש שם שמים - פג | פתקא משמיא - פג | החזו"א שלח שליח מיוחד - פג

תשועה לישראל, אשר יצא לפניכם עמודא דנהורא.....
בעת הצרה הגדולה, שכמוה לא נהייתה - הוקם צופה לעם מעל מגדל התורה והאמונה, שהזהיר וצעק והתריע ומחה, הופקד השומר הנאמן שלא חשה ולא ייעף יומם וגם ליל, מלהכריז פני כל יושבי התבל את האמת - פד | מלחמת מרד במורדים בד' - ומלחמת חרמה בנוהים אחריהם ומבלבלים העולם - פד | וכדור המלך נגד המחרף ומגדף - פה | בזאת יצא רבי עמרם - פה | כל זאת למען עם ישראל - פה | יצא למערכה מתוך הסכמה ליפול שם שדוד - פו | ספר מלחמות - פו | צא מכאן - פו | הכרות האמת - פו | ובלבוש שק - פז | "וקראת ישועה - חומותיך" - פז | בעוד הדם נוזל - דאגתו: לא להדסה - פז | דיבור של דיעה כוזבת - פז | כי עוד מעט קט יפול, שאחזו בולמוס - פז | לא הי' מרגוע לרוחו מהתביעה הגדולה עד שהוכה והוסגר בכלא - פח | וברוב פעמים הי' הוא ה"אחראי" - פח | המון הקלגסים זורמי הים ויריות האש, לא יוכלו לכבות את האהבה - פח | מי פיצע מוחי בשבילי - פח | הבטיחו שמיד יוצאוהו לחפשי - פט | המלחמה בועד הלאומי וכופר

מפתח

הישוב וכיו"ב • פט | הטביע בתוך הצבור 'המלחמה נגד הציונים' • פט | יהודים: אסור לתמוך בכופר הישוב • צ | באו וראו מי הורג ובשביל מה • צ

מדינתם צ
לא מצא מרגוע לרוחו ונפשו מהצרה שבאה על עמנו - לא יתכן מציאות חדשה בישראל • צ

קבלת כספים צא
ומיד עושקיהם כח ואין להם מנחם • צא | מס חינוך • צא | יאלצו למכור חפציהם לגביית המס מפני שלא ישלמו מרצון • צא | ואל יקל מישהו לעצמו בדבר זה כי מרה תהי' אחריתו • צב | השוחד יעור - שהם בעצמם לא השתמשו בידיש • צב | ויהי בימי אחז: גזירת שמד - כפיתם תנופץ אל סלע המסירות נפש • צב | והמגפה נעצרה • צג | והפרצה נעצרה • צג | איני יודע בעצמי מהיכן הי' לי הכח הלז • צג | דרשת מחאה ואזעקה • צד | נגד הפורצים בחינוך • צד | מים רבים הם הממון שנותנין הכופרים, 'בוז' שלא בפניו, 'בוזו' כ"כ מאוס שיבוזה בפניו • צד

אחוד הישיבות צה
חולק עם גנב שונא נפשו • צה | "האחיכם יבואו למלחמה ואת תשבו פה" • צה | להסיר הבלבול, אנדרלמוסיא משונה, הגרון • צה | הרבנים שמשתתפים עם הע"ז וכפירה הציונית, זה הוא החילול השם הגדול ביותר • צט | לא יכולה להתמוזג ולעשות אנדרלמוסיא במלחמת מצוה • צט | נדרוס אותם כמו נמלים • ק | לחלוחיות האידישקייט שיש בו ספג • ק | עדות היא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל! • קא | גם אלו שאינם מנטורי קרתא אסור לגייסם, הלא הם יהודים • קא | מי שמתייצב להצבא בזה לבד הוה כאילו מודה במדינתם, בא רבי עמרם והוריד אלו שכבר חטפו אותם - לא ירא ולא חת מפניהם • קב | בימינו אלה - עיקר הנסיון של כי אני הכבדתי את לבו - הוא להרגיש מיאוס הציונות • קב | רבי עמרם עשה הקידוש השם היתור גדול • קג | הדרשה הראשונה לפני כסא הכבוד • קג | דם, הכאות, כסף, משפטים - בסוף המועדון בטל • קג | האם הפקרת עצמך ומסרת נפשך בשביל הקב"ה • קד | האם קבלת פעם מכה בשביל כבוד שמים • קד | קבלתי לא עם עץ אל"ב "מאגייקע" - עד היום אני צולע מהמכות שקבלתי מהציוניסטישע פאליציי, מקומכם אצל: עם אברהם חנניה מישאל ועזריה • קד | לאיזה צד אתם רוצים לילך • קד | הלואי שהיינו מקבלים מכות • קד | יכול לילך בתנאי שיחתום - על נייר שכתוב עליו משטרת ישראל איני חותם, שם זה חללתם - שם זה גולתם, להגזלן שביתי שייך לו איני חותם • קה | אז איני הולך • קה | החזיר את ההלואה לכל אחד - ואותו יהודי נשאר תמיד אסיר תודה לרבי עמרם על שהציל מאבדן נצח • קה

איש יהודי היה בירושלים הבירה קז

י"ז תמוז תרצ"ב
רבי מרדכי ליב זוינקלער זצ"ל
אב"ד מאד - לבושי מרדכי

ציונים קיא
הציונים הם כמומרים לכל התורה • קיא | אם ציונים משתלטים מחויבים לצאת - ציונים גרועים מהנעלאגען • קיב

אגודה קיג

מפתח

וגליתית דעתי כמה פעמים שלא להתאחד עם חברה זו • קיג

י"ז תמוז תרצ"ב

דבי עזריאל מייזליש זצ"ל

אב"ד קאמארניק ביסטריץ - דברי עזריאל שו"ת סוגיות, בן עזריאל עה"ת

ציונים, ציונות קטז

י"ח תמוז תש"ד

דבי בנימין בעדגער (בעלעדער) זצ"ל

ר"מ בעלעד - אמירה לבת יעקב

ציונים, מדינתם קטז

ברוסיא האיך נחנך הילדים - אמעריקא שמירת שבת - א"י שם יהיו ציונים - צריכין למסור נפשינו בשמחה • קטז

י"ט תמוז תרס"ז

דבי יהושע מטאמאשוב זצ"ל

כותל קיה

במקום קדוש כאן אצל הכותל הולכים עם אשתו לטיול • קיה

כ' תמוז תרצ"ז

דבי משה לייב מבעלם זצ"ל

ארמו"ד מבעלעם - אמרוי פי

קבלת כספים קב

יש כסף שצריכין להשליך לבית הכסא • קב

כ' תמוז תשל"ט

דבי הילל ליכטענשטיין זצ"ל

אב"ד ר"מ קראסנא - בונת הלב, שו"ת ועה"ת

ציונים קכא

הגאון משימלויא: נאר דיא רשעים דיא ציונים האבען אונז היער געברענגט, אלא אלו הרשעים הציונים הביאו אותנו לאוישוויץ • קכא | הם רצו אין אלקי בקרבי לכן המציאו הרעות האלה • קכב | בכל תנועה ודיבור לטובתם ולשבחם מחללים שם שמים • קכג | מתוך דרשתו הבוררת נגד המועדון, יסוד הציונות הועמד על שנאת הדת ועל שנאת יהודים, ה"קאפו" שהתנהג עמי באכזריות נוראה במחנה הנאצים, הגם שהכירו כרב בישראל, הודה לו בעצמו כי את חינוכו קיבל בתנועה הציונית • קכד | תיכף לאחר השיחרור נשאו נשים גויות גרמניות, שעכשיו שחטו ושרפו ששת מלין יהודים אלו הם "אוהבי ישראל" אלה היו ה"ישראלים" הנלהבים שעלו בראשונה לארץ ישראל • קכה | הככר הי' נראה כבית הקברות והלויה ענקית שאבני המקום בוכים • קכו | שחיתת היטלר עד למסע השמד מקורם אבי אבות הטומאה הציונית • קכו | המחללי שבת ועושי כל עבירות, עוסקים שיעלו לא"י ללחום • קכז | לא תלכו לקבל פניו של אותו רשע • קכח | רבינו הי'

מפתח

צודק - אפילו ככומר לא התנהג - קכט | רבינו אמר שאינו רוצה לפגוש עמו כלל - קכט | נכנס בגלוי ראש, רבינו לא זע הניח כובעו על עיניו, לא התוכח עמו אלא אמר שאנו מאמינים. ובראותו שאינו מדבר עמו עזב את החדר - קכט | הרעיון מיוסד על כפירה - הם השניאו אותנו - יש להם חלק גדול בהשמדת ששה מיליאן - קל | בוודאי אתה צריך לברך הגומל שנצלת מב.ג. - קל | ותמיד הי' צריך לעמוד על המשמר שהמלחכי פינכא לא יוכלו לפגוע במערכת הדת של המחנות - קלא | בדרשה הראשונה התריע גם על הציונות - קלב | 5000 דאלער לצורך רפואות ובלבד שיפסיק לדרוש נגד הציונות - קלב | "אותו האיש" "כלב סרוח" - קלג | אי אפשר לו לעצור א"ע מרוב צער - קלג | עוד צולל באזנו הדרשה מלכת אש - הגם שכבר עברו מאז שלשים שנים - קלד

מדינתם..... קלה

צריכים לקרוע, ולקבוע תענית - קלה | איני יודע אם הי' יום קשה לישראל כיום הזה - קלה | ברור שאבן א' מהם לא ישאר - קלו | בימינו בפשיטות שממשלת הרשעה מטמאים, בהגאולה יסירו - קלו

התבדלות..... קלז

אם תעשה כן יהי' תיקון לשכינה - קלז | כרוזא קרא בחיל להתרחק מהם כמטחוי קשת - קלז

קבלת כספים..... קלז

שלא ליתן המשחית הציונים אחיזה בלימוד תורה"ק - קלז | חובת השעה! שלא יהי' אחיזה כל דהוא וכ"ש דבר שבקדושה - קלז

ה' אייר..... קלה

לקבעו יום תענית - קלה | להתודע ולהגלות! וכל מה שקבעו להם ורביניהם הכל ע"ז וכפירה ממש - קלה

דגל הציוני..... קלה

אל יתפלל במקום שיש דגל הציוני, בכל הבנין - קלה

חובתנינו..... קלט

הציונים איימו מי שיתחיל לדבר נגדם אחת דתו, לא חת והעמיד על איזה קאר ודרש קול חוצב להבות אש - קלט | החיוב לפרסם לכל גויי הארצות שהציונים אינם שייכים לישראל ואין להם רשות לדבר בשם יהודים, יהודים אינם צריכים ואסור להיות להם מדינה - קלט | פעמיים בשבוע המלמדים והמלמדות והמגידי שיעור להשריש רעת הציונים - קמ | כל המרבה לספר לבניו וב"ב מרשעת הכופרים האלה הרי זה משובח - קמ | צא טמא יאמרו לע"ז הציונית - קמא | ודא הוי כבוד התורה וכבוד ישראל - קמא | אחר שראה ששתקו אז מיחה גם הוא - קמב | להוציא מה שבלבם - קמב | באזני ירושלים... רבי עמרם איך בין שויץ דא - קמג

כ"א תמוז תשל"ו

דבי אלעזר טווערסקי זצ"ל

אדמו"ר מפאלטישאן - פקודת אלעזר

ציונים..... קמה

זה הי' דעת כל הצדיקים - דולה ומשקה מרבתינו לבית בעלז - משנתו היא מה ששנו רבותינו - קמה

מזרחי..... קמו

כל צדיקי אמת ראו בתנועה זו צרעת ממארת לבית ישראל - יצא חוצץ אף נגד רב העיר - קמו

מפתח

עברית.....קמו
און מיט פייער שפילט מען זיך נישט - ועם אש אינם משחקים • קמוז | אבי נישט העברעאיש • קמוז
בחירות.....קמה
היינו כחולמים - אז יוכח וידעו הכל שהי' דברים בטלים אין כאן לא הצלה ולא ישועה • קמה

ספר

עבודת
הרועים

תמוז

א' תמוז תרס"ה

רבי שלמה האלבערשטאם זצ"ל

אדמו"ר ד"מ מבאבוב - עטרת שלמה

ציונות, וציונים

הקליפה קודמת לפרי

זמו יתן שלא יעלה בידם לקלקל ולדחות הגאולה

סיפר הרה"ח ר' הערשעל פארשער ע"ה פעם בא איש מעיר טארנא לרבינו ושאל לו: האם אין כאן איזה התעוררות מן השמים על הגאולה בראותנו שאיש נאור וקל כמו הערצל שהוא בער וריק ואינו יודע כלום מיהדות, אחזתו אהבה והוא תומך בהתיישבות בארץ ישראל בממון ובעמל, - השיב לו רבנו: הן, היתה כאן שפיר התעוררות מן השמים, אך הנה כלל גדול אמרו שהקליפה

נאות הרועים

בעיר אושפיצין, ובשנת תרנ"ב נתמנה כרב בעיר באבוב, וגם ייסד שם ישיבה לבחורים, בה ישב עד להסתלקותו ביום ר"ח תמוז תרס"ה ושם מנו"כ. דברי תורתו נדפסו בספר "עטרת שלמה".

בהיות רבינו פעם באונגארן במקום הרחצה להחליף כח, ביקר בישיבת חתן סופר במאטערסדארף, ומאוד מצא חן בעיניו התלמידים וסדר הישיבה. בלכתו לחוץ מהישיבה נהרו עיניו והחליט בהחלטה גמורה שזה הוא הדרך הנכון כעת לעשות ישיבה, להציל

רבי שלמה האלבערשטאם אדמו"ר מבאבוב (הראשון) זצ"ל. נולד בשנת תר"ז לאביו הרה"ק ר' מאיר נתן, בהרה"ק בעל דברי חיים מצאנז זי"ע, בילדותו התייתם מאביו ונתגדל אצל זקינו הרה"ק רבי אליעזר מדזיקוב זצ"ל, כשהגיע לפרקו נשא לאשה את בתו של הרה"ק ר' יהושע מקאמינקא זצ"ל. עפ"י פקודת זקינו הגאון בעל דברי חיים ערך את תשובותיו יחד עם בן דודו הרה"צ רבי משה מבארדיוב זצ"ל. בשנת תרכ"ה נתקבל לכהן בעיר ביקאווסק, ולאחר עשר שנים עבר לכהן

קודמת לפרי וכשהתנוצצה שעת הכושר לגאולה, הקדימו כחות הרעות והקליפות להרגיש בעת רצון זו, וחטפו וגולו את ההתנוצצות לעצמם, והם הרוצים לבנות את הארץ, ומי יתן שלא יעלה בידם לקלקל ולדחות את הגאולה.

עמד שם אז הג"ר מאיר נעבענצאהל זצ"ל (בן אחותו של הדברי חיים זצ"ל) פתח ואמר: גמרא מפורשת היא בגיטין (דף מ"ה עמוד א') שקודם אמר העורב הטמא לרב עיליש שיברח משביה ורק לאחריו באה היונה הכשר, שמע מינה שהטומאה מקדמת לשמוע שהגיעה שעת הכושר. (מפי כ"ק אדמו"ר מבאבוב זצ"ל).

הדאקטער הנפגד מוויען

כשדיבר אודות רעיון הציונות ואודות אותו האיש בעל רעיון הציונות הי' מכנה אותו "דער געפייגערטער דאקטאר פון וויען" איז געקומען מיט א רעיון...

נאות הרועים

ביום טוב בהגיע זמן נטילת לולב, עמד הקהל משתומם בראותם שרבינו נוטל לברכה אתרוג אחר שלא הגיע ביופי לקרסולי ההידור של אתרוג המדובר, ואת האתרוג הנפלא הוא משאיר אחריו בסוכתו שבבית דירתו. אך לא א' מצא עוז בנפשו להעירו על הדבר.

כשנתן רבינו את הארבעה מינים להקהל כדי שיברך כל אחד עליהם כנהוג, הלך בחור אחד להסוכה שבבית רבינו ברצותו להשביע עיניו מהפרי העץ ההדר במלא המובן שאודותו שוחחים כל העדה. בהגיע שם מצא את הקופסא, ובידים רועדות מיהר להוציא

בחורי ישראל מרדת שחת אשר לוטשים המשכילים וכל מיני רעות עליהם. כשחזר רבינו לווישניצא הקים ישיבתו הרמה, אשר הי' לשם ולתפארת, וממנו יתד וממנו פינה.

פעם הובאה לפני רבינו, אתרוג נחמד למראה ומרהיב עין כליל בהדרו, היה לו גידול מפואר, צבע יפה וזורה, שקיעות ובליתות, עוקץ שוקע, היה כולו נקי מכל סיג ופגם כל שהוא, ואף כתם של עלה "בלאט פלעק" וקוץ לא הי' בו. רבינו הפליא את האתרוג המהודר למעלה מן הטבע, והוא נעשה לשיחת היום בעדת באבוב ובכל העיר. ברם

קבלת כספים

מה שנותנים כסף הוא להחדיב לקלקל ולא לבנות

יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות. פי', הקב"ה שהוא אבי יתומים, הוא מעודד ומחזק את היתום - אבל ודרך רשעים, הדרך שהרשעים בחרו להם לחזק את היתום דרך זו יעות - שכל דרכם אפילו מה שנראה לעין שהוא מעשה טוב הוא מלא רשעות.

תורה זו אמר רבינו בעת שפושעי ישראל התקשרו יחד לבנות בתים לגדל שם יתומים. מרשעים יצא רשע, וכוונתם אינה למוכנת היתומים. (עמרת שלמה,

דף קס"ה עמוד ב').

נאות הרועים

אתם רואים - האתרוג הלז עם כל חנו ויופיו הפלאי, פסול הוא! ואמנם מהאי טעמא יראתי לברך עליו, כי הנה כלל גדול הוא שאים בעולם הזה השלימות, אין דבר בעולם שלא יהי לו איזה חסרון, רק הבורא כל העולמים, הוא לבדו שלם בתכלית השלימות, ולכן כשלא מצאתי שום מום גלוי, חשדתי שיש כאן חסרון טמון אשר עלול להיות לא רק פגם בההידור, אלא חסרון הפוסל את האתרוג לגמרי, לפיכך נמנעתי לקחתו לצורך המצוה. ועתה אכן נתגלה שהאתרוג חסר הי'. [עייין אגרא דפרקא אות נ"ד. ונועם אלימלך פרשת תזריע ד"ה או יאמר אשה כי תזריע (הראשון). אמרי יוסף קדושים (דף נ"ו ע"א) ועד"ז אהבת יונתן פרשת מטו"מ, שאין החמה זך לגמרי כי היא נברא].

את האתרוג, ואמנם הוקרו וזהרו לנגד עיניו ביופיו הנפלא, אך יען אצבעותיו היו רועדות, הוחלק ונשמט האתרוג מידו ונפל ארצה, אימת מות נפלה על הבחור, הוא הגביה חיש מהר האתרוג והחזירו להקופסא, וכהרף עין טס משם מבלי לדעת לאן הוא בורח מהפחד והמורא מהקפדת רבינו, והוא הטמין עצמו בחדר סגור מלא צער ויגון.

לאחר התפלה כשעלה רבינו לסוכתו, הבחין שמאן דהוא נגע בקופסת האתרוג, פתחה והוציא האתרוג המבריק, והנה רואה שהפיטום נרחק קצת מהאתרוג, ומחובר על ידי מחט, מקודם היה סמוך ונראה והי' נראה כמו שגדל עם האתרוג אבל מתוך שנפל לארץ נתרחק ונתגלה המחט. - אמר רבינו למקורביו:

האויב אומר אחלק שלל

ועל דא פירש עוד רבינו. אמר אויב שונא הרוחני ארדוף אחר יהודי כדי להתחבר עמו, כדי לקלקל ולהסירו מדרך הנכונה האיך אשיג ממטיתי, ע"י אחלק שלל מתוך שאתן לו כסף אז תמלאמו נפשי יתמלא מדיעות הנשחתות ויתקלקל כליל*. (זרע אברהם).

מגן דוד

הסיד המג"ד שהיו מימים קדמונים

וכן שמעתי מצדיק וגדול א' ז"ל בדורותינו שהסיר את צורת מגן-דוד הנ"ל ממעילי ס"ת או פרוכת שהיו כבר מימים קדמונים, ועכ"ז הסירם וקרעם מטעם הנ"ל. - (דברי תורה, מהדורא א' אות צ"ב). - א"ה, כוונתו להגה"ק מבאבוב זי"ע, ואני זכיתי להיות עד ראייה שהסירו את צורת המגן דוד ממעילי ס"ת, ולפלא שלא הזכיר את שם רבינו הקדוש ז"ל. (ארוי לבנון דף ע"ה ע"א). ואדמו"ר

* אדמו"ר הקדוש מסקאלען בעל נועם אליעזר זצ"ל הי' רגיל לומר בשם ספר זקן אהרן: שהקשה שהי' צריך לומר מקודם אריק חרבי ואח"כ אחלק שלל. אלא פרעה רצה להחזיר את ישראל למצרים ע"י שיחלק ממון - וזה הפירוש אחלק שלל שאני אחלק אתן להם שלל ועי"ז כבר יהי' לו שליטה עליהם והם יחזרו למצרים, שמסתמא כבר ימצא איזה פארטיי שיהי' להם תאוות ממון וישאלו: ומה הוא אם מקבלים ממון מפרעה. וזה הוא, תמלאימו נפשי מנפש שלי שאחר שיקבלו ממון יהי' להם השפעה מפרעה יתמלאו מנפש הטמא שלי. ואח"כ כבר אריק חרבי תורשימו ידי יהי' לו כח לנקום בהם.

והוסיף אדמו"ר הקדוש מסקאלען אמרתי ראייה ברורה לזה, שביזת הים הי' גדול מביזת מצרים, וקשה למה הי' צריך פרעה להביא שם כ"כ אוצרות כסף, במלחמה אצל הפראנט אין מביאים ממון וכש"כ אוצרות, בהכרח הוא כמו שמפרש הזקן אהרן כדי שיחלק ליהודים, שאח"כ יהי' תמלאימו נפשי.

וכה אמר: דאז איז א ריכטיגער טייטש און א טייער ווארט, ווייל אז מען נעמט געלט ביי זיי [הציונים] ווערט שוין דאס נפש אויך באגראבען, ווייל דאס געלט האט א השפעה, מען ווערט שוין נאכדעם פאטריאטען.

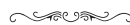
וכבר פירשתי עה"פ זלעפה אחזתנו מרשעים עוזבי תורתך. שעוזבי גם פירושו מלשון עזוב תעזוב עמו מלשון עזר, והיינו כהרשעים באים לעזור לתורה אז זלעפה אחזתנו, [כשבאים בגלוי להתנגד וללחום עמנו אז אינו זלעפה ציטערנישט, שיודעים מה לפנינו אבל כשבאים לעזור וליתן כסף אז זלעפה].

מגארליץ וצ"ל לא הניח לעשות מגן דוד חדש אבל הישנים הניח אבל אדמו"ר מבאבוב הסיר גם הישנים, ואמרו אדמו"ר מגארליץ שהי' שארפער הניח הישנים ואדמו"ר מבאבוב שהי' מפורסם למעסיגער הסיר גם הישנים.

בעת אשר הרשע המפורסם באראן הירש שר"י רצה לייסד שקאלעם ללמד ילדי ישראל לימודים זרים וחכמות חיצוניות ר"ל ואאמו"ר היה לוחם כנגדו כל עוז, ובכל הזדמנות כמו אצל הסעודות או בהתוועדות סיבב לדבר בענין זה, והיה מקלל אותו בקללות נמרצות. פ"א בשעת סעודת ר"ח השמיע קול דברו ואמר, זכות התורה הקדושה וזכות ילדי ישראל העוסקים בתורה יגן עלינו שימות במיתה משונה.

וביאר אז בשם צדיק אחד כוונת הפסוק, אם כמות כל האדם ימותן אלה ופקודת כל האדם יפקד עליהם לא ה' שלחני. דקשה למה אמר אם כמות כל האדם ימותן, הול"ל בזאת תדעון כי ה' שלחני אם בריאה יברא ה' ופצתה וגו' ואם לא יברא, לא ה' שלחני. ואמר שראה בספר ישן קדמון דאם הרשע מת על מטתו כדרך כל הארץ, אז עדיין לא אברה רשעתו מן הארץ, ויבואו אחרים ויחזיקו ברשעו. לא כן אם הרשע מת במיתה משונה, אזי כמותו יקח הכל וירד רשעתו ולא ישאר לה שם ושארית בארץ. וזה כוונת הפסוק אם כמות כל האדם ימותן אלה, אז יבואו אחרים במקומם ושוב יאמרו שלא ה' שלחני, כי תשאר עדיין הרשעות. לא כן אם בריאה יברא ה' וימותו במיתה משונה שלא היתה כמותה בארץ, אז וידעתם כי נאצו האנשים "האלה" את ה', רק אלה, ולא יעמדו אחרים במקומם, כי אתם תמות רשעותם ולא תהא שארית, ע"כ. וכאמור הי' זה ביום ר"ח וביום המחרת באה השמועה כי הרדע הנ"ל שתה כוס של סם המות ומת במיתה משונה ויהי לנס. (קדושת ציון קרח).

אם הי' כאן דודי הקדוש משינאווא, הי' מיעץ אותו להיפך

בהיותו רבינו פעם בעיר גדולה נכנס לבקר המרא דאתרא, כשהגיע לשם לא

הי' הרב שם, ובהיותו עוד יושבים שם הגיע הרב והי' לבוש ב"שניפסל" כמו מוחר.

הרב כשראה רבינו יושב שם, חלץ מהר את ה"שניפסל", והתנצל לפני רבינו שלבש אותו מפני כבוד המלכות, היות שבא כעת מבית המלכות הרעגורונג, שהלך להשתדל שבני ישראל הנמצאים בהשולעם של גוים לא יצטרכו ליקח הפארהער בעצם יום השבת כמו שרצו לנהוג כן היות שהוא סוף השבוע, אלא שיעשו ליום אחר בשבוע.

בלכת רבינו לחוץ אמר לבנו עיינתי בדבריו וחשכתי שאם הי' כאן דודי הקדוש משינאווא, הי' מייעץ אותו שאדרבה שילך לפעול שיצטרכו ליקח הפארהער ביום שבת כדי שידעו שמו ששולח שם בניו אצל העכו"ם הנו פורק עול ואפילו יצטרכו לחלל שבת, וזה יועיל שאחרים לא יושלחו בניהם שם.

ה' תמוז ת"ש

רבי שלמה איגר זצ"ל

אדמו"ר מלובלין

ציונים, מזרחים

עדיף לסוגרו לגמרי מאשר להמשיך להתפלל אתם

בענין זה הי' דעת רבינו חזק כברזל, שברגע שנתברר בהחלט שאי אפשר להשפיע על פורצי גדר שישובו מדרכם, יש לרחקם ולהזהר ממגע עמם, כי קלקלתם מרובה ומסוכנת להמשך חינוך הדור הצעיר.

כאשר אנשי השטיבל בקראשניק התאוננו לפניו שכמה מן הצעירים החלו להתחבר אל הציונים והמזרחים, אך מתעקשים להמשיך להתפלל בשטיבל, ציוה לרחקם, והוסיף שאם הצעירים בחוצפתם לא יתנו שיסלקום מהשטיבל, עדיף לסוגרו לגמרי מאשר להמשיך להתפלל אתם.

נאות הרועים

מאיר שפירא אב"ד לובלין עסק בבניית הישיבה המפורסמת ישיבת חכמי לובלין עמד לעזרתו, ואחר פטירתו לפני הלוייה הצליח לעשות למען הישיבה ולהוציאה ממצבה הקשה, ובתקופה קצרה שימש כנשיא הישיבה, עם פרוץ מלחמת העולם השנייה והורע המצב בלובלין ברח לווארשא והתחבא בגעטו, ונעקד"ה ביום ה' תמוז ת"ש הי"ד.

רבי שלמה איגר אדמו"ר מלובלין זצ"ל. נולד לאביו אדמו"ר רבי אברהם בעל "שבט מיהודה", בהרה"ק רבי לייבלי איגר בעל "תורת אמת", בנו של הגאון הגדול רבי שלמה איגר, בן רבינו הגדול רבי עקיבא איגר מפוזנא. היה ידוע בעולם כגדול בתורה ובמעשים, ותורה וגדולה התאחדו על שלחנו, ונמנה על העסקנים השתדלנים שלא על מנת לקבל פרס, וכאשר הגאון ר'

כד עבודת אדמו"ד מלובלין הרועים

המזרחי גדועים מהציונים - הם פוסחים - בוני הגשר

כאשר אחד מראשי המזרחי ביקש לנאום בביהכ"נ בקראשניק, הודיע רבינו על התנגדותו העזה לכך באומרו שלדעתו המזרחי גרועים מהציונים, שהציונים קלקלתם גלוי' וידועה, ויודעים להזהר מהם, מה שאין כן המזרחי פוסח על שתי הסעיפים בהתימרם להיות בוני הגשר המאחד בין כל חלקי האומה, גשר אשר לדאבון לב משמש רק מעבר לממיעה וזלזול ביסודי התורה והאמונה. (מפי הרר"א זאנמאג, א"ל ב' ע' מ"מ).

ט' תמוז תשמ"ה

רבי יוסף שלמה דיין זצ"ל

בהירות

הנאון הצדיק חכם יוסף דיין קבע דעתו שאין להשתתף בבחירות

נאות הרועים

הוא נהג ללבוש בגדים פשוטים הרחוקים במראם מלבושם של רבנים. למשך תקופות ממושכות היה נעדר מירושלים להתבודד על קבריהם של תנאים ואמוראים בגליל ובשאר רחבי הארץ, שם נהג לעשות תיקונים ולהתפלל תפילות שונות.

במיוחד נהג לפקוד את קברו של שמואל הנביא בירושלים, מדי יום, יחד עם קבוצות אברכים. מקומות נוספים אותם נהג לפקוד הם, קברו של שמעון הצדיק, הר הזיתים ועוד. בזכות תפילותיו ותיקוניו במקומות אלו, הוא נחשב לבעל מופת בקרב תלמידיו. מלאכת חיפוש קברי צדיקים בצפון הארץ מיוחסת לו, והוא נהג מדי קיץ בקיץ לצבוע ולסייד את מצבות הקברים שמצא. בין היתר נהג לחלק צדקה בסתר למשפחות שהיו במצוקה. נסתלק ט' בתמוז ה'תשמ"ה.

רבי יוסף שלמה דיין בן רבי ניסים זצ"ל נולד תרפ"ד, בחלב, סוריא. תלמיד רבי מרדכי שרעבי, ורבי חיים סנואני. הי' בעל מקובל. נחשב לצדיק נסתר בקרב תלמידיו. אביו הי' בן למשפחת רבנים מיוחסת שנמנה עם דייני הקהילה ועסק בהוראת התלמידים. בצעירותו נתחנך אצל אביו ולמד ב"כותאב" זה התלמוד תורה של הקהילה. אביו נסתלק בשנת תש"ב בהיותו בן י"ח שנים. מקודם עסק באיזה עבודה לאחר עלייה ומעצר מטעם הרשות, החליט לפרוש מלעסוק בעבודה ולהקדיש את חייו ללימוד תורת הקבלה. התחיל ללמוד יחד עם הרב מרדכי שרעבי ביחידות, בהמשך נודע גם כתלמידו של הרב חיים סנואני, ולמד מפיו רבות.

במשך חייו דאג להסתיר מעיני הציבור את עיסוקו בלימוד תורת הקבלה, וחי את חייו בסתר ובצנעה.

י"א תמוז תשי"א

רבי אלחנן וואסערמאן זצ"ל

ר"מ בראנאוויטש - קובץ שיעורים, הערות

ציונים

מהח"ח: היינו צריכים ללחום עם יעווסעקעס במס"נ אפילו ליהרג*
הנכון הי' להילחם נגד הציונים אפילו ליהרג זע"ז הי' נחלש כח של השטן

ושמעתי מפה קדוש בעל ח"ח ז"ל בזה"ל, "יודען האבען פארזעהן בשעת עם האבען זיך אנגעהויבען דיא גזירות פון די יעווסעקעס, האבען יודען געדארפט ארויסגעהן געגען זיין אויף מלחמה במסירת נפש, אמת עם וואלטען טאקי אסאך יודען נהרג געווארען, אבער דער כח פון שטן וואלט געווארען אפגעשוואכט, בשעת עם האט זיך אבער ניט געפונען, ווער עם זאל זיך מוסר

* עיין מזה במשכנות הרועים חנוכה עמוד ע"א ולהלן.

נאות הרועים

עצומה של כמה שנים בישיבה ההיא נסע ליצוק מים על ידי רבו הגר"ח הלוי סאלאווייציק מבריסק. בשנת תרנ"ט נשא לאשה מרת מיכלא נ"ע בת הגאון רבי מאיר אטלס זצ"ל שכיחן אז ברבנות סאלאנט. בשנות תרס"ג ותרס"ד השתתף ביחד עם הגאון הצדיק רבי יואל באראנציק זצ"ל הי"ד מריגא ביסוד והנהלת ישיבה בעיר אמציסלאוו ברוסלאנד.

רבי אלחנן בונם וואסערמאן זצ"ל ר"מ בראנאוויטש בעל קובץ הערות - שיעורים, נולד בשנת תרל"ה בעיר בירז במדינת ליטא. בשנת תר"ן לערך העתיקו הוריו את מקום דירתם לעיר בויסק בגליל לאטוויא. משם נסע לישיבת טעלו שמה שמע לקח מרבי אליעזר גארדאן ומרבי שמעון שקאפ זצ"ל. בישיבת טעלו נתפרסם כמתמיד ומעמיק שלא מן הרגיל. אחרי שקידה

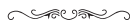
עבודת רבי אלחנן וואסערמאן הרועים בו

נפש זיין אין מלחמה, זיינען דיא יעווסעקעס געווארען שטארקער, ולפי"ז, בימינו אשר זרע עמלק מתגברים מאד אצלנו, והדבר ברור כי הוא מעשה שטן, העצה האמיתית היא להלחם נגדם בזרוע ממש, במסירת נפש להריגה, אבל כמדומה וכו'. (עיי"ש שהיות שאין יכולים לא נשאר אלא להחזיק ולהפיץ לימוד התורה). (אומר אני מעשי למלך אות ט').

ציוני אמיתי עוד לא נתן מעולם פרוטה אחת בשביל לומדי תורה

בשנשאל פעם האם אינו חושש שעל ידי פעולותיו והשתייכותו ל... מזקת להשיבה, שעל ידי כך אין נותנים כסף להשיבה... ענה: "אין מה לחשוש, ציוני אמיתי עוד לא נתן מעולם פרוטה אחת בשביל לומדי תורה, ואם בכל זאת ראת פעם איש ציוני התורם בעד ישיבה - סימן שהוא כופר בציונות". (א"א, כרך ב' דף י"ב).

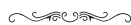
נאות הרועים

רבי אלחנן בעיר סמילאוויטש. כשניתנה האפשרות לבני התורה לעזוב את מדינת רוסלאנד בשנת תרפ"א שב למדינת פולין ושם התעכב בבראנאוויטש לקבל עליו הנהלת הישיבה דשם אהל תורה אשר גדלה ונתפרסמה תחת ידו כאחת הישיבות הגדולות בהשפעה עצומה על כל אפסי מדינת פולין ושאר ארצות. הישיבה הקדושה עלתה למתיבתא דרקיעא בקידוש שם שמים אחר גלותה בימיה האחרונים לערי ווילנא, טראק, וסעמעלישאק, בתקופה זו שבין שני מלחמות העולמיות נתקבל רבי אלחנן

תקופה חדשה שהטביעה חותמה על כל מהלך חייו התחילה בשנת תרס"ז כשבא לראדין מקום מושב רבו בעל החפץ חיים זי"ע ללמוד בכולל קדשים. בשנת תע"ר קבל על עצמו משרת ראש ישיבה בעיר בריסק מקום מושב רבו הגר"ח. בפרוץ מלחמת העולם סוף תרע"ד חזר לראדין מקום רבו הח"ח אותו ואת ישיבתו נדד בימי ר"ה דשנת תרע"ו לעיר סמילאוויטש הסמוכה למינסק. בשנת תרע"ז החליט רבינו הח"ח להעתיק מושבו לעיר סאמיאטש, ואז השאיר חלק מיישיבתו תחת הגאון

זוהו המסית ומדיח שדיברה התורה

אמר א' לפניו שאפשר הי' הערצעל שר"י תינוק שנשבה, אמר: - "ראם איז די ריכטיגע מסית ומדיח וואס די פסוק זאגט, ער איז גיווען א תינוק שנשבה (בתמיה), ער איז גיווען אין וויען, אנדערע פלעצער ווי עס איז דא יודען, ער האט נישט גיוואוסט (בתמיה), איך האב גיליינט זיין מאג ביכער, "ער האט אלץ גיוואוסט, און ער האט גיוואלט עוקר זיין". (מפי הרב ר' מרדכי שוואב).

נאות הרועים

רוחו ואיש ימינו בכל עניני הכלל. לא פעם הזמינו הח"ח לראדין לטכס עצה באיזה ענין נחוץ, או האיך לסדר פלאן לחיזוק התורה והדת.

וכה היו דברי הכנתו בלכתו לעקידה: להקדושי עליון שנמצאו סביביו. כשהופסקו מלימודם מס' נדה והובלו לקדש שם שמים בין המר והנמהר י"א תמוז תשי"א:

רבי אלחנן האט גערעט רוהיג און געלאסען, ווי תמיד. אפילו די שטימע האט זיך ביי איהם ניט געביטען, אויף זיין פנים איז געווען די זעלבע ערענסקייט ווי תמיד, ער האט אפילו ניט אנגעשלאגען א פערזענליכן טאן. ניט געפרוואוט זיך געזעגענן מיט זיין זון ר' נפתלי, ער האט גערעט צו אלעמן, צו כלל ישראל.

אין הימעל מסתמא האלט מען אונז פאר צדיקים, ווייל מען וויל דאך אז מען

ממנהיגי האומה ומהקרבניטיות הדור.

ברח מן הרבנות והתמסר להפצת תורה ודעת ה', שלא תמוש התורה מדור יבוא. מסירתו לתלמידיו עברה כל גבול, יחד אתם סבל סבלם וכאב כאבם, חפש ומצא ראשי ישיבה מבני עלי' של דורו, גדולי תורה ויראה ובעלי השפעה עצומה, ומינה אותם רמי"ם בשיבתו כמו הגאון רבי שלמה היימאן זצוק"ל, מי שהי' אח"כ הר"מ בישיבה תורה ודעת בניו יארק, והגאונים רבי דוד ראפאפארט בעל צמח דוד רבי ר"א לייב גאוועי והגה"צ רבי ישראל יעקב לובטשאנסקי זצ"ל הי"ד. העמיד תלמידים הרבה והטביע חותמו על רוב בחירי ישיבות ליטא ופולין.

בלב מלא גיל וחדוה ובחיבה יתירה הי' הח"ח מקבל פניו בכל עת בואו לראדין, ואם כי הגיע לפני בתור תלמידו, הי' נחשב בעיני רבו לנאמן

יעצט דארף קומען דער צווייטע. עכשיו הגיע זמן להשני

בעת המלחמה כשבא בחזרה מטעלו מחתונת בנו, (עין א"א), סיפרו לו על א' מראשי הציונים שר"י שנפגר אז, אמר: יעצט דארף קומען דער צווייטע [אויפען רייע...]. (כנ"ל).

אודות כסף לא הזכיר אלא בעקיפין, העיקר דיבר שלמענה הישיבה קיים

במסעותיו בחוץ לארץ לטובת הישיבה, נהג להקהיל קהילות ברבים ולדרוש על ענינים שצריכין חיזוק, היה מעורר את הלכבות, ואינו מזכיר את המטרה שלשמה באה - כסף בעד הישיבה - אלא בעקיפין. כשביקר בענגלאנד שנת תרצ"ט, הלך באחת השבתות לבית מדרש פלוני בלונדון שרוב באי-שערוי נוטים לציונות, מאנשי ה"מזרחי", וביקש לערוך ביניהם אפיל לטובת "מפעל הלחם" המיועד להזנת בני הישיבה. כשנתכבד לדרוש, תהה מעט על קנקנו של ציבור המתפללים.

נאות הרועים

קרוב. מיר זיינן יעצט מקיים די גרעסטע מצוה. באש הצתה ובאש עתיד לבנותה, דאס פייער וואס ברענט אונזערע גופים, איז דאס פייער וואס וועט צוריק אויפריכטען דאס אידישע פאלק.

גם למד עמהם נוסח הברכה. נהרג עקדה"ש י"א תמוז תש"א הי"ד.

מחיבוריו נדפסו ספר "קובץ שיעורים" על סוגיות עניני הש"ס, "קובץ הערות" על מס' יבמות, "אמרים ואגרות", תולדות חייו נדפס בספר "אור אלחנן".

זאל מכפר זיין מיט אונזערע גופים פאר דעם כלל ישראל, דארפן מיר טאקע תשובה טאן יעצט, גלייך אויפן ארט. די צייט איז קורץ, דער ניינטער 'פארט' [די פלאץ פון די קדושי סלאבאדקא קאוונא] איז נאהענט. דארפן מיר אין זינען האבען אז מיר וועלן זיין בעסערע קרבנות אויב מיר וועלען תשובה טוהן וועלן מיר אפראטעווען אונזערע אמעריקאנער ברידער און שוועסטער.

זאל חלילה ניט אריינפאלען ביי קיינעם אין מוח א פסול'ע מחשבה וואס איז פיגול און מאכט פסול דעם

🌀 "ובגויים" בתורת "גוי" שכל הווייתו על ארץ ומולדת, אין לנו זכות קיום, "לא יתחשב" ואין שום חשיבות לנו

ופתח במקרא "הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב", הסביר: 'עם' הוא כינוי לשבט אנשים שנעשו חטיבה מיוחדת מכח דתם ומורשתם הרוחנית; 'גוי' משמש כינוי לשבט אנשים שהתגבש על בסיס ארץ מולדתם גרידא. אנחנו ישראל קיימים בארץ קיום נצח רק מפני היותנו 'עם' ובתור שכאלה בהכרח נשכון לבדד. זה ייחודנו הבלעדי. בתורת 'גוי', דהיינו בתורת עם שכל הווייתו מיוסדת על ארץ ומולדת, אין לנו זכות קיום - "ובגויים", כלומר בתורת גוי בקרב גוים, "לא יתחשב", אין לנו שום חשיבות. ללמדנו, שארץ ישראל אינה לגבינו בבחינת המושג "מולדת" הנפוץ בעולם, אלא היא הקרקע המוכשרת שנקיים בה את מצוות הקב"ה, במיוחד מצוות התלויות בארץ, אבל אין להעלות על הדעת שארץ ישראל עשתה אותנו אומה...

נאות הרועים

אשר ידרוש רומעכת"ה אדות הציונית המזרחית אם ראוי להמאמינים מבנ"י להשתתף עם המחזיקים בה לדעתי גם אם היו כל הציונים המזרחיים תמימי דעים ככל שלומי אמוני ישראל ובכח הציונית היה באפשר לקרב גם את הנחשלים מבני עמנו אלינו ולפעול אליהם כי ייטיבו את דרכם ויקבלו עליהם עול תורה ומצות כראוי לאיש ישראל המאמין בה' ובתוה"ק גם אז לא היה ראוי לנו וכדאי לנו להשתתף עמהם להמנות באגודותיהם, כו', מאיר אטלס חופ"ק הנ"ל במדינת ליטא, הזמינה עדת עיר שאוול את חתנו רבי אלחנן למלא מקומו הרבנית ראתה בזה הצלה מן הדוחק והעניות הנוראה ששרה

תיזכר גם הרבנית שסבל סבלם של בני הישיבה ולא עוד בהיות הישיבה בסמילאוויטש בשנות המהומה והבצורת תרע"ח - תרפ"א כאשר נפסק כל מקור להחזקת הישיבה, למדה לעצמה מעשה בורית, ובמעשי ידי' בעשיית הבורית הספיקה הוצאות החזקת מאות הבחורים ושאר צרכי הישיבה וגם החזקת ביתה ומשפחתה. ועוד יותר מזה.

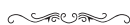
בשנת תרפ"ו כשנסתלק אביה חותן רבינו רבי מאיר אטלס גאב"ד שאוול [ז"ל להגאון ר' דוב ריטעער אב"ד ראטטערדאם אודות ציוניות מזרחית - ב"ה יום ו' עש"ק ה' מרחשון תרס"ה קאברין.

מכ"ק מן מוצאי יו"ט קבלתי וע"ד

עבודת רבי אלחנן וואסערמאן הרועים לא

לעולם אין לקשור את ענין הכסף בשאר עניינים שנתחייבנו בהם

הדברים יצאו מפי רבי אלחנן לפני המתפללים חפו. רובם עזבו את ההיכל במורת רוח, ברוגזה, אולם הוא לא שת לכו לעובדה הזאת והמשיך בדבריו עד גמירא. כשנשאל אחר כך לפרש הענין, האם אינו חושש להפסד? השיב בתמימות: "כסף בעד הישיבה נגזר עליו במרום, כמה, ומהיכן - לעולם אין לקשור את ענין הכסף בשאר עניינים שנתחייבנו בהם".

איש כמותו לא יהיה פתחון פה בעידינו

פעם נודע לו שהגיע לבראנאוויטש, מנהיג ציוני דתי, פישמאן שר"י, ומתכוון לדרוש ברבים בביהמ"ד הגדול. אמר ר' אלחנן ז"ל למקורביו: מן הראוי שלא יהא פתחון פה לאיש כמותו בעירינו. הלכו, מספר עסקנים להכריז שבאותו מקום ובאותה שעה עומד לדרוש ר' אלחנן בכבודו ובעצמו, למועד הקבוע התאסף קהל רב, גם רבי אלחנן הופיע, ו"המזרחי", כמובן, נאלץ לחפש עצמו מקום אחר.

כי הם חיינו" לא רק לעזה"ב, גם בעזה"ז אין לנו חיים והמשך רק בזכות התורה המולדת, ארץ, ציון, אין שום ערובה להמשך העם היהודי

רבי אלחנן דיבר אז על הנושא "כי הם חיינו" והטעם שהכוונה היא לא רק

נאות הרועים

הי' לו עוד טעמים. אז אמרה הרבנית אלך לראדין ואשאל מח"ח, הכינה עצמה לדרך וחבשב חבילותיה והזמינה עגלון שיקחיה להבאן בכוא העגלון להוציא את החבילות ראתה בעלה עומד בפניה ובוכה, בהיותו מפחד שמא יצוה עליו הח"ח לקבל הרבנות, בראותה זאת, פיטרה את העגלון ומאז לא הזכירה לו את הענין הלז. יהא זכרה ברוך.

אז ובעלה רבינו אלחנן הי' נזהר שלא ליהנות מן הישיבה חוץ מההכרח הגמור. חוץ מזה היתה רוצה להיות לעזר ולנחם אמה הרבנית שנשארה גלמודה אבל רבי אלחנן לא הסכים בשום אופן כדרכו מנעוריו בהיותו בו כ"ח לא נענה לבקשת גדולי מאוסקאווא שהזמינהו לשבת על כסא הרבנו, וביחוד לא רצה בשום אופן להפרד מישיבתו בבראנאוויטש, ואולי

לב עבודת רבי אלחנן וואסערמאן הרועים

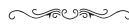
לעולם הבא (חיי נצח), אלא גם פה בעולם הזה אין לנו חיים רק בזכות התורה. כיון שעזובת האומה היהודית את התורה אין לה קיום והמשך: הציבור מתבולל ועתיד להיטמע בנוים, הדור הבא שכוח מעיקרו מהיכן צור מחצבתו ומסתיים בכליון חלילה. הקשר עם המולד, ארץ ציון וירושלים, אינו משמש שום ערבות להמשכת העם היהודי.

🌀 האינכם מתייראים מפני הנאצים - הם המיעוט - בין לילה נהפכו הרוב לנאצים, מן השמים הראו הערובה היחידה התורה

אף הוא סיפר אז לפני הקהל שבהיותו לפני זמן בדייטשלאנד, שאל אצל היהודים המתגוררים שמה, האינם מתייראים מפני הנאצים שהתחילו ראש! הסבירו לו שאין סיבה לחששות, מפני שהנאצים ימ"ש הם מיעוט באוכלוסיה לעומת, ששה עשר מיליאן סאציאליסטען המתהווים את הרוב המכריע בדייטשלאנד, לבסוף כל הששה עשר מיליאן נהפכו בין לילה לנאצים. מן השמים הראו לנו בזה שאין שום ערך לשום משענת זרה זולת התורה. אמנם שילמנו בעד הלקח דגן מחיר נורא.

🌀 מי יודע אם הטעות הזה לא תעלה לנו ביוקד

ביוצא בזה, הוסיף רבי אלחנן ז"ל, הולכים שולל אחרי סיסמאות סרק כאילו המולדת היא בסיס קיומנו, היא ישועתנו, ומי יודע אם הטעות הזה לא תעלה לנו ביוקר, אם לא נביא בזה על עצמנו פורענות חדשה, אשד תכליתה דק להוציא מלב את הטעות הנמהרה - שהרי התורה בלבד היא מולדתו וקרקע קיומו של ישראל. (א"א כרך ב' דף נ"ה).

🌀 השיב דברים כדרבונות, על הציונים ומעשיהם, על החינוך הכפרי, על חילול כל הקודש לישראל, על אדמת הקודש - בלי להחשב שזיה זיק לקיבוץ בספים להשיבה שלמענה בא

בתוך הבאים לשחר את פניו, בתקופת שהותו בניו יארק, נכנס גם אחד*

* זה הי' בתחילת ביאתו לאמעריקע, שרבי אלחנן ז"ל הגיע לאמעריקע בכ"ג חשוון

עבודת רבי אלחנן וואסערמאן הרועים לג

הסופרים ממערכת כתב עת בידיש שהצטיין אז בתורת כתב-עת יחיד שאינו מופיע בשבת. הכותב הנ"ל א. קאפלאן שמו, ביקש לעשות "אינטערוויא" עם רבי אלחנן ז"ל והציג בפניו שאלות שונות שהיו קשורות לדעתו דעת תורה, על עניני ארץ ישראל והציונות. הוא השיב לשאלות בלי היסוסים ובלי מורך לב. דברו רתת על החינוך הכפרני שהציונים מטפחים בו את הדור החדש, ועל חילול קדשי ישראל בידי הציונים על אדמת הקודש, שאחריתו מי ישורנה. רבי אלחנן ז"ל דיבר בצער כבוש. הדברים הכאיבו את לבו. הוא לא התחשב אולי יפגעו הדברים בהכנסה ובאפיל למען הישיבה.

אינו רשאי לחשות. כתב מאמר מיוחד, מלבד שעייבב אותו ב' שבועות, צינער דבריו, והבליעם עם נספחות והערות, ולא הדפיסו כמאמר בפנ"ע

למחרת התפרסם* שיחתו עם רבי אלחנן ז"ל באותו עתון בצורה מרגיזה.

תרח"ץ, והפרסום באותו עתון הי' בט"ו כסלו תרח"ץ.

* נעתיק ממה שכ' שם: אלוא, אויף מיין פראגע [על שאלתו של אחדות אגודת ישראל עם המזרחי] האט רבי [אלחנן] וואסערמאן מיר קודם גענטפערט מיט א פראגע, וואס ער האט געשטעלט צו א מזרחי, דאכט זיך, אין דייטשלאנד, ער האט, נעמליך, געפרעגט: ווארום האט מזרחי זיך אזוי שטארק אריינגעווארפען אין דער ארבעט פאר דער בוי פון ארץ ישראל, וועהרענד די ארבייט פאר תורה האט ביי איהם אויפגען בעסטען פאל געשפילט א צווייטע פידעל!

דער פאקט אבער איז דאך, האט רבי [אלחנן] וואסערמאן דאמאלס געזאגט, און האט עס מיר איצט איבערגעזאגט, אז אהן ארץ ישראל האבען אידען געקענט עקזיסטירען באלד צוויי טויזענט יאהר, וועהרענד אהן תורה האט קיין אידישער קיבוץ נישט געקענט עקזיסטירען כמעט נישט קיין גאנצען יאהר-הונדערט - אין דייטשלאנד זיינען היינט פאראן עטליכע מיליאן משומדים און בני משומדים, און איידער היטלער'ס קומען אין די סאמע גרעסטע מעהרהייט פון די איבערגעבליבענע אידען געווען פארוונקען אין מ"ט שיערים פון אסימילאציע, וואס עס מיינט אז זיי זענען געווען ערב שמד אזוי איז אויך געווען דער פאל מיט אנדערע אידישע קהלות אין אנדערע מדינות. זיי האבן אוועקגעווארפען די תורה, האט די תורה זיי ארויסגעווארפען פונ'ם אידישען גבול... זיי זענען אבעגעשטארבען.

...הרב [אלחנן] וואסערמאן האט מיר דערביי אנגעוויזען אויף א מאמר אין תמורה וואס קלינגט אייגענטליך זאנדערבאר. עס ווערט דארט נעמליך געזאגט, אז: "מוטב תופר תורה ואל תשתכח תורה מישראל", עס הייסט, אז עס איז גלייכער אז די תורה זאל אמאל פארשטערט ווערען,

לד עבודת רבי אלחנן וואסערמאן הרועים

הכותב עיטר את דבריו של רבי אלחנן ז"ל בהרי קוצים, כל מיני שאלות עוקצניות, כשקרא רבי אלחנן ז"ל את הדברים, מצא, שמלבד עקיצות מסויימות שהופנו אליו פערזענליך, ולא הרגיש צורך להגיב עליהן, נכללו במאמר משפטים אחדים שהיו בבחינת סילוף עיקרי האמונה, ואינו רשאי לחשות. המוני קוראים, שיעיינו במאמר מתוך "נייעריקייט" להכיר דעותיו של רבי אלחנן ז"ל, עלולים להתרשם רושם מוזיק ומסוכן מנקודות מסויימת. הדבר נוגע לכבוד שמים. התיישב, איפוא, לכתוב מאמר מיוחד שהבהיר בו בהרחבה את דעת התורה והאמונה על שאלות שדיבר אתו. הוא שלח את המאמר לפרסום באותו כתב עת, אבל אותו סופר - מלבד שעייב את פירסומו קרוב לשני שבועות - הרהיב ל"צענזור" את דבריו* הדפיסם לא כמאמר בפני עצמו, אלא כתשובות לכותב כתב עת והבליעם בהערות ונספחות משלו. ניתן היה להתרשם כאילו ראש הישיבה מבראנאוויטש פשוט מתוכח עם כותב כתב עת בנוגע לדיעות ואמונה, והלה, בעל המלה האחרונה, מרשה לעצמו לדחות דבריו בקש ולסיים בקביעה...חסרה לו אהבת ישראל.

ניסה עזה"פ

רבי אלחנן שוב לפרסם בעתון את דעתו הברורה, בלא סילופים, אולם

פארלעצט ווערען איידער זי זאל פארגעסען ווערען אינגאנצען, אויף דעם גיט דער "חפץ חיים" די ערקלערונג: אז "ווער עס טרעט, חס ושלום, איבער די תורה אין אגעוויסען פונקט, אין כאטש ער וועט דארפען אפגעבען אויף דעם דין וחשבון לעתיד לבוא, אויף יענער וועלט, בלייבט ער פונדעסטוועגען אין דעם כלל איד. אבער ווען די תורה זאל פארגעסען ווערען, דאן קען מען זיך גארנישט פארשטעלען וואסערע שרעקליכע פאלגען עם קענען פון דעם קומען. מיינט, הייסט עס, רבי [אלחנן] וואסערמאן, מיט דעם צו פארשטארקען זיין שיטה אז עס איז קודם וויכטיגער צו פארגרעסערען אין פארמערען תורה אין גלות, ווי אוועקלייגען די מייסטע כחות אויף דעם בוי פון ארץ ישראל, - צווייטענס, ווערט אין דער ציוניסטישער ארץ ישראלפארגעסען די תורה, ווייל אין זייערע בתי ספר לערנט מען אלע וואכעדיגע למודים, אבער ניט קיין תורה אין דעם זינען פון תורה, און דאס איז ערגער ווי אלץ, ווייל א דור וואס וועט פארגעסען תורה וועט קיין תקומה אין קיין קיום ניט האבען.

* מה שכן נדפס שם, הוא המאמר, המתחיל: איך האב געזאגט און זאג דאס יעצט אויך, אז דער פרייער גייסט וועלכער הערשט אין ישוב החדש בארץ הקדושה איז די הויפט אורזאך פון די דארטיגע צרות וכו', הובא במשכנות הרועים כרך ב' (עמוד תרפ"ב). ואח"כ הדפיסו רבי אלחנן ז"ל עוד הפעם באירופא.

עבודת רבי אלחנן וואסערמאן הרועים לה

הנ"ל בתחבולותיו סיכל את מחשבתו.

🌀 היכנס, רבי אלחנן קודא אותך, אתי נשלם ה"מנין"

מה עשה: מספר אחד מאנשי צא"י שהיו כרוכים אחריו: "נהירנא, בצהרי יום הששי, בשעה שתיים לאחר חצות היום עברתי לתומי ב"ראדני סטריט" אשר בשכונת ווילאמסבורג וראיתי את חברנו ר' אלימלך טערעס עומד ברחוב. כשהבחין בי אמר: "היכנס, רבי אלחנן קודא אותך!", נכנסתי אל הבית שהראה עליו. בפנים ישבו תשעה אברכים משני עברי שולחן והצטרפתי אליהם. ביחד אתי נשלם ה"מנין". לא ידעתי מה עומד להתרחש פה. ישבנו באימה וכיראה. כעבור כמה מינוט נכנס רבי אלחנן והתיישב בראש, שלף מחיקו צרור כתבי עת ופתח לדבר: "בודאי ראיתם את הויכוח עם הצייוטונג שרייבער. נסיתי להשיב על דבריו ולמחות, אך לא עלתה בידי. הוא בעלים על הצייוטונג יותר ממני. מאידך גיסא אינני פטור מלמחות על חילול כבוד שמים. לפי הדין אני מחוייב למחות ברבים על דבריו, מאי רבים, עשרה. מטעם זה קראתי אתכם ואגיד לפניכם את מה שבלבי".

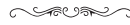
🌀 אחרי הקדמה זו, הקריא לפנינו דבריו של הכותב, ואח"כ המשיך שעה ארוכה מה היא דעת תודה בזה

אחרי הקדמה זו, לקח בידיו את העתונים והקריא לפנינו את דבריו של הכותב הנ"ל, כשהוא ממעים כל מלה ומתעכב בכל נקודה הדורשת הבהרה, "עד כאן הדברים שלו" - אמר - "ומעכשיו אפרש לכם את השגותי" וככה המשיך שעה ארוכה לשטוח בפנינו את דעת תורה על הנושאים שעמדו ברום עולם, ואשר התייחסו לתעודת עם ישראל מיום היותו לגוי ועד עתה.

🌀 ישבנו מליאי השתוממות, באימה ובחדדה, הרגשתי כמו בני"ד או במושב סנהדרין

"ישבנו כולנו מליאי השתוממות. היתה זו פעם ראשונה בחיים שעברה עלי כואת, להיות נוכח כמעמד כמו כך, שנחתכים בו ענינים גורליים. הרגשתי כמו בבית דין בעת שמסדרים גמ, או חליצה... כמו במושב של סנהדרין... כשהשלים רבי אלחנן את דבריו, הודה לכל הנוכחים בעד הטירחה,

ובברכת 'גוט שבת' נפרד מעל פנינו ויצא*."

במלחמה זו יודעים אנו בבירור מי המנצח

עוד הי' אומר כי בכל המלחמות א"א לידע באמצע המלחמה מי יהי' המנצח, אבל במלחמה זו יודעים אנו בבירור סוף דבר, ככתוב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ והי' ה' למלך על כל הארץ. (במכתבו מאירענהאף סמוך לריגא).

מדינתם

הח"ה: למה לקחו למצוות [ישוב א"י] יעשו בשביל תורה

אונגעפעהר מיט 15 יאהר צוריק איז דער חפץ חיים ז"ל געווען אין ווארשא, דאן האט זיך אנגעפאנגען א באוועגונג ביי די פולישע אדמורי"ם צו פאהרען נאך ארץ ישראל, האט ער דאן געזאגט: "וואס האבען זיי זיך גענומען צו מצוות זאלען זיי טאן וועגען תורה", מיט תורה זיינען אלע מצוות

* ראה פרטי המאורע במאמרו של הרב אלטער ווילאמאוויסקי מניו יארק "חבלי יצירה" שהתפרסם ב"קול ישראל" שנה י"ז גליון כ"ב. ושם: "אי אפשר לעבור בשתיקה על עלבון התורה... ביחוד כשמנתחים את ה"ויכוח"... כי מה אמר הגאון רבי אלחנן: האם לא הביע אותו רעיון של "ומפני חטאינו" שכל יהודי אומר בתפלותיו, ואם רבי אלחנן מאמין במה שאומר בתפלותיו, האם בשל אמונה זו יש להגיד עליו שאינו מיצר בצערם של ישראל, או שחסרה לו אהבת ישראל! איש שדחה הצעות לישב על כסאות - רבנות גדולים, והיה יכול לחיות בכבוד ובשלוה, אבל בחר לעשות דרכו בחיים עם תלמידיו הצמאים לדבריו ולחיות באותם תנאים שהם חיים, ובזמן שהם רעבים - וזה לא 'מקרה', - הוא רעב יחד עמהם: אדם שבקושי הצליחו מכיריו לשדלו שישכור מישוהו לעזור לו בעבודתו הקשה באמעריקע, מפני שחס על ממונם של ישראל - האיש כזה משוחד ואינו מרגיש בצערן של ישראל, באבדן נפשות ורכוש בארצנו. אם הוא אמר את מה שאמר, הרי זה לא מחוסר אינטרעס בגורל עמו, כי אם להיפך, מפני שהוא משוכנע שהטבת דרכנו כפי שהראה, היא אמצעי העיקרי להפסקת המקרים המעציבים בא"י ולמנוע הישנותם בעתיד: והלא רופא המסתיר מן החולה את התוצאות של התנהגותו הבלתי נכונה, אינו גורם לו בזה שום טובה, כאותו משל בשני רופאים שהמשיל רבי אלעזר בן עזריה במדרש פרשת אחרי.

עבודת רבי אלחנן וואסערמאן הרועים לו

מצוות, אהן תורה איז אלעס בלאטע. (עיקבתא דמשיחא, אות מ').

הלוואי יהא חלקי עמהם

כשהי' באמעריקא, ישב פעם במסיבה ציבורית ומתח ביקורת על ה"חלוצים" החפשים בארץ ישראל וגינה מאוד אורח חייהם. לידו ישב עורך דין אייזיק א. וענה: "רבי, הלוואי יהא חלקי עמהם".

הבטוח אתה שיש להם חלק

וכי בטוח אתה שיש להם חלק לעולם הבא - שאלו ר' אלחנן, "הן" - השיב האיש הזה, "הלא אמרו חז"ל שכל המהלך ארבע אמות בארץ ישראל מובטח לו שהוא בן עולם הבא, על אחת כמה וכמה אלו הבונים את חורבותיה".

"אם במאמרי חז"ל אתם באים עליי", - השיבו ר' אלחנן ז"ל מניה וביה, - "אשאל לכם שאלה פשוטה: הנה אמרו חז"ל שכל המבדיל על היין במוצאי שבתות הדין ליה בנים זכרים, (בעוד) ולמעשה רואים אנו הרבה אנשים אשר הבדילו על היין כל ימיהם ולא זכו לבנים זכרים: ועוד יש לפרוט מאמרים רבים מש"ס ומדרשים כעין זה, היש לשפוט בענינים סתם ככה על יסוד מאמר חז"ל בודד".

"אדרבה" - השיב האיש הנ"ל במבוכה - "רבי" כעת עליכם ליישב דברי חז"ל ולהאיר עינינו בהסבר מתקבל על הדעת".

למי שמעניקים לו שפע מדגליות והוא נותן לכיס נקוב

"אפרש לכם רק בנוגע לענין שדברנו בו", - גמר רבי אלחנן ז"ל הויכוח, - "אמת שיש לחלוצים חלק לעולם הבא, אולם הדבר דומה למי שמעניקים לו שפע של מרגליות ופנינים יקרות, והוא נותן את הכל לתוך כיס נקוב... הריהו מאבד את חלקו בידיים".

התחברות

אפילו יתבטלו רוב הישיבות אין להתחבר עמהם

ועובדא ידענא לפני חמש שנים ע"ד ההצעה שתתחבר האגודה לאנגן (פי' הסוכנות), אחרי אשר נכנסו בה ראשי הדזוינט אשר היו תומכים את כל הישיבות, והיה קשה להשיב פניהם ריקם, ושמעתי אז מהקדוש ז"ל: "דארף ווערען רעכט עס זאל זיך אפשטעלען א דריטעל תורה און מיט זיי זיך ניט מתחבר זיין", היינו שאפילו אף אם יתבטלו עי"ז רוב הישיבות ח"ו אין זה מכריע להתחבר עמהם.

ידידו המוקירו כערכו הנשגב מברכו בחיים ארוכים חיים של אושר וברכה וכל מ"ס. - אלחנן בונם וואסערמאן. (גרפס בעיקבתא דמשיחא, בסופו).

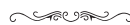
התבדלות

ח"ה: דשר"ה בזה הציל את שארית הפליטה. דעק"א: צריך להתבדל מהחפשים

אתמול לפנות היום דברתי עם כ"ק רבינו בעל חפץ חיים שליט"א, ואגב אודיע לכ"ה את אשר שמעתי מפה קדשו רבינו הנ"ל, כי "טוב" עשה הרב הירש זצ"ל בהבדלו מהחפשים, "ובזה הציל את שארית הפליטה ממדינתו". - גם אמר לי שראה מכתב מרבינו עקיבא איגר זיע"א, "שצריך להתבדל מהחפשים". - המוקירכם ומכבדם כרום ערכם, מברכם בחיים ושלוש בחג כשר ושמה, ובכט"ס. -

אלחנן בונם וואסערמאן

(קול ישראל, גליון כ"ד, תרפ"ח).

בהכנסת השלישית במארינאר הועלה הצעה - היות שהמצב קשה מאוד בעניני פרנסה - ע"כ הועלה הצעה לעשות לשכת עבודה משותפת בין פועלי אגודת ישראל ובין פועלי המזרחי בא"י אלא לענין זה.

עבודת רבי אלחנן וואסערמאן הרועים למ

וע"ז כתב רבי אלחנן פסק הלוי. ועיין עוד בענין זה, במערכת רבי שמואל דוד אונגאר אב"ד נייטרא

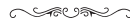
כי אין לעשות מעשה אשר הוא מסוכן מאוד מצדי צדדים

ב"ה, יום ג' דסליחות קלמי ליטא

ביום ג' העבר נסעתי ממרינבד ואחרי מלמולים ונדודים באתי אתמול לכאן, המכתב קבלתי במרינבד ולא הי' לי פנאי להשיב כראוי וגם עתה עדיין איננו פנוי לזה, וע"כ אישב לע"ע בקצרה בעיקר השאלה - כי אין לעשות מעשה אשר הוא מסוכן מאוד מצדי צדדים, ועכ"פ הוא קרוב להפסד ורחוק משכר.

ויש אתי טעמים ברורים לע"ד, ואפשר שאכתוב עוד לו מכתב מיוחד לזה אי"ה

אלחנן בונם ווסרמן

בודאי הולכים להצד שהוא יותר חזק

ומעשה שהיה לפני י"ג שנה בערך בעיר פניוויז בליטא, אשר החפשים אמרו לייסד בית ספר לפי רוחם, והרב אב"ד דשם התנגד לזה, וע"י התנגדותו העלה על עצמו חמת תקיפי העיר, ואז שאל עצה אצל הקדוש "חפץ חיים" ז"ל איך להתנהג בזה. והשיב בזה"ל: "איך וועל איך געבען א בעל-הבתישע עצה. אין א רעוואלוציע צייט, אז ס'איז דא צוויי צדדים לוחמים, און דער גאנצער זיימיגער עולם וועלכער האט ניט צוא ערווארטען קיין ישועות פון קיין צד וואלט וועלען בלייבען נייטראל, אבער דיא צדדים ערלויבען ניט, מען איז מכריח יעדערן ענטפערען "הלנו אתה או לצרינו", און יעדער מוז ניט ווילענדיג אננעמען א געוויסע שטעלונג, אז איינער קומט דאן שואל עצה זיין צוא וועלכען צד זאל איך צוא שמעהן? וואס זאל מען אים מיעץ זיין? זעה וועלכער צד איז שמארקער, דארט זאלסט דו צוא שמעהן. פאר איך איז אויך די זעלבע תשובה. אויב איר וועט טאהן דעם רצון פון דיא תקיפים וועלען זיי זיין אויף אייער צד, געגען איך וועט זיין הקב"ה. אז איר וועט טאהן דעם רצון ה',

וועט זיין הקב"ה אויף אייער צד, געגען אייך וועלען זיין די תקיפים. יעצט באטראכט וועלכער צד ס'איז שטארקער, דארט שטעהט צו", עכ"ל הקדוש ז"ל.

אם תשמעו לעצת התורה שלא להתחבר עם האובדים הרשעים, מ"ה אלף נגדכם, והקב"ה עמכם

וכן בענינו ממש, אם תתחברו להאובדים יהיו על צדכם מ"ה אלף והקב"ה יהיה בצד השני, ואם תשמעו לעצת התורה שלא להתחבר עם הרשעים אז יהיו מ"ה אלף נגדכם, והקב"ה יעמוד לימינכם להושיעכם מכל הקמים עליכם, ועתה עליכם לבחור איזה צד יותר טוב בעדכם.

נתינת כבוד לרשעים

ואנכי השתוממתי מהתפעלותו אשר לא הי' רגיל בזה

וזה קרוב לשלשים שנה, כאשר סיפר לי [הקדוש בעל ח"ח ז"ל] בזה"ל: איך בין אמאל געוועזען אויף א אסיפה אין ווילנא אויף דער אסיפה זיינען געוועזען אלע גדולים, און ר' ישראל ז"ל - סלנטר - איז אויך געוועזען. האב איך געפרעגט א קשיא און קיינער האט ניט געהאט וואס מיר צו ענטפערן. איך האב געפרעגט זאל זיין אז מיר האבען ניט בכח צוא האלטן מלחמה מיט דיא רשעים, אבער וואו האבען מיר גענועמן דעם היתר געבען זיי כבוד. דאס האב איך געפרעגט און אלע זיינען געבליבען שטיל. (אומר אני מעשי למלך, אות י"ט).

המעשה הזה סיפר לי בהתפעלות גדולה, ואנכי השתוממתי מהתפעלותו אשר לא הי' רגיל בזה. (ממכתבו, מיום ג' ראה מאירענהאף סמוך לריגא).

והיה במבוכה זאת כמה ימים. עד אשר החליט איך לכתוב. ואחד שלחו את המכתב היה דואג ומצטער

לפני ל"ה שנה בערך כאשר נשרפה העיר ראדין, והקדוש בעל ח"ח ז"ל כתב אז מכתבי קו"ק לעזרת הנשרפים להדפיסם במ"ע. והיה צריך לכתוב

לרדקטר ידוע, וכאשר בראש המכתב צריך לכתוב איזה תואר של כבוד, והקדוש ז"ל לא ידע לשית עצות בנפשו, איך לצמצם בהתואר שלא תהא בו תיבה יתרה שאינה הכרחית, והיה במבוכה זאת כמה ימים. עד אשר החליט איך לכתוב*. ואחר שלחו את המכתב היה דואג ומצטער שמא לא נזהר כראוי, וכתב איזו תיבה שהיה אפשר בלעדה, ונמצא שנתן כבוד לרשע בלי הכרה. ולפני י"ב שנה בערך בא אותו האיש לעיר אחת במדינה זו ועשו לו שם כבוד גדול ועצום**. וכאשר סיפרתי מזה להקדוש ז"ל השיב בזה"ל: "וואס ווערט איר נתפעל, איר האט געזעהן אז מען טראגט... וואס פיר א פאראד מען מאכט", ואחרי רגע אמר: "נוא ווער ווייס אפשר האט ער אמאל קינדווייז געזאגט אמן יש"ר, גיט מען אים אב אויף דער וועלט". (אומר אני מעשי למלך, אות י"ט).

קבלת כספים - שוחד

🌀 הבה נשאל את רבינו אלחנן - הח"ח אמר ע"ז: א גדויסע שלאס הענגט אויף, אויף די ישיבות

הרה"ג ר' שמעון שוואב שליט"א, שכיהן אז כרב באחד מבתי הכנסת הגדולים של באלטימאר מספר: "בעת שרבי אלחנן ביקר בעירונן, עמדו ראשי הקהל לערוך מבצע התרמה מקיפה בכל בתי הכנסת למען "המגבית היהודית המאוחדת" שנוסדה בעת ההיא. נתפרסם כרוז בחתימת כל רבני באלטימאר ובחתימת כל הראביים הרעפארמיים והקאנוערוועטיוועם, הקורא לכל המתפללים לתרום בשבת הקרובה את נדבותיהם ל"אפיעל". אנכי לא הסכמתי לחתום על הכרוז, וא' הטעמים מכיון שה"אפיעל" אמורה לתמוך בין השאר במוסדות חינוך החפשים. באו אלי בטענה בעלי-בתים חרדים, מבית הכנסת שכיהנתי בו, למה אני מותח את החבל יותר על המדה: הלא ה"אפיעל" תתמוך גם בישיבות הקדושות, אמרתי להם: "הבה נשאל את רבינו אלחנן, נשאל כולנו מהו דעת תורה במקרה דנן, מבלי לנקוט שום עמדה משלנו". הלכנו אל רבי

* ובמכתבו מיום ג' ראה מאיארענהאף סמוך לריגא, כתוב שם: ואחר שלחו את המכתב היה שרוי בצער ובפחד כמה ימים שמא כתב תיבה יתירה בכבוד מי שאינו ראוי לו.

** במכתבו הנ"ל, כ' שם: לפני י"ב שנה הי' ס' הנ"ל בעיר וו. וכו' איר האט געזען אז מען טראגט "דיא... צום טייך" וואס פאר א פאראד מען מאכט.

מב עבודת רבי אלחנן וואסערמאן הרועים

אלחנן ז"ל והאנשים הציגו בפניו את השאלה: אם הרב שלנו יחרים "האפיעל" עלולים לעכב כספים שנועדו לתמוך בישיבות הקדושות, האם רשאים אנחנו לסכן את קיום הישיבות. ענה להם רבי אלחנן ז"ל: "כבר נשאלה שאלה כזאת בזמנו לפני ה"חפץ חיים" ז"ל והשיב החפץ חיים "א גרויסע שלאם הענגט אויף, אויף די ישיבות" אפילו אם תסגרנה הישיבות אסור ליהודים שבכספם יתמכו ויחזיקו בתי-ספר של כופרים!". - (מפי הרה"ג ר' שמעון שוואב שליט"א).

עמד וקרע לגזרים קארטעל אחדי קארטעל - "העל אלה יכולים לבנות תורה!"

דרבנו בקודש היתה לברור את המעות שנותנים בידו עבור ישיבת בראנאוויטש. אשה אחת משארי משפחת גאלדינג, התנדבה ברצון טוב לסדר "באל" בנוסח אמעריקע, שהכנסותיו תהיינה מוקדשות לישיבה. הדבר נודע לרבי אלחנן באקראי, כאשר נודמן לו לראות את ה"קארטלעך" שהכינו עבור משתפי הבאל, ונתבקש לברך שתשרה עליהם ברכה. הוא שאל בתמימות מה טיבו של "באל" נוסח אמעריקע. כשסחו לו כי מדובר במופע חגיגי עליו, עם מחולות מעורבים ומשתאות, עמד וקרע לגזרים קארטעל אחרי קארטעל כשהוא שואל בעינים מתחננות: "העל אלה יכולים לבנות תורה!" וכאשר באה לפניו האשה המתנדבת וסיפרה בצערה איזה סכום גדול היה צפוי לישיבה מהכנסות ה"באל" חזר על שאלתו: "נניח שהסכום היה גדול, אך כלום אפשר לבנות בזה תורה!"

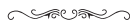

אינני מזדקק למעות כאלה

בהזדמנות אחרת, כשנכנס לביתו של נדבן מסוים, הבחין שמשחקים שמה במשחקי קלפים. ביקשו הנוכחים להציע לו את רווחי המשחק שעמדו בו, לטובת הישיבה, אך הוא סרב: "אינני מזדקק למעות כאלה". העירו לו: "והלא במקום פלוני נמלתם" התחלחל רבי אלחנן וקרא: "האמנם" ומיד הלך לבקש הלואה מידיד - כי את הסכומים שקיבל נהג לשלוח בלי דיחוי

עבודת רבי אלחנן וואסערמאן הרועים מג

לבראנאוויטש - ונחפז להשיב את התרומה שקיבל באותו בית: "אינני מקבל מעות שהרויחו במשחקי קוביא". (מפי הרה"ג ר' שמעון שוואב שליט"א).

מי יודע אם דאללער כזה בכלל יבוא אי-פעם בפני פמליא של מעלה

באחד הימים הראו לו מוכרים קארטעל כניסה לבאל עם משחקי קלפים שמחירו \$1.00 ורשום עליו שהתמורה מוקדשת למפעל "מעות חיטין". שאלו אותו: כשיעלה ויבוא זה הדאלער לפני פמליא של מעלה, איך ידונו עליו, האם בתורת מצוה של צדקה ל"מעות חיטין" או בתורת עבירה של המשחק בקוביא? נתחייך רבי אלחנן והשיב: "מי יודע אם דאללער כזה בכלל יבוא אי-פעם בפני פמליא של מעלה. (מפי רימ"ב).

ואיך יכולים להעלות על הדעת צירוף משונה כזה

בהזדמנות אחרת שאלה דומה השיב: מקרא מלא הוא בתורתנו "ולא יראה כך ערות דבר ושב מאחריו", אם רוצים בקרבת אלקים הרי זה רק בלא ערות דבר, אם רוצים בערות דבר הרי זה בהכרח קשור בסילוק שכינה. ואיך יכולים להעלות על הדעת צירוף משונה כזה: דוחקים את רגלי השכינה בכדי להחזיק ישיבה של לומדי תורה. (מפי ר' צבי ליימאן).

תדתי דסדרי

ועניות דעת תורה, גרמה שנשתבשו הדעות מאד גם אצל החרדים, וניקח דוגמא אחת מהרבה, הקדוש בעל ח"ח ז"ל הי' אומר: מען זאגט "פרייע יודען" איך פערשטעה ניט ווי איז דאס פרייע יודען, פרייע זיינען זייא טאקי אבער זיינען זייא דאך קיין יודען ניט, והוא תרתי דסדרי אהדדי, כי יהודי אינו חפשי והחפשי אינו יהודי.

על מי אנו צדיקים לסמוך

עוד הי' אומר: בעוה"ר אנו סומכין על דברי הכומר יותר מעל דברי רז"ל. אם אביי ורבא פוסקים ומחלימים על פלוני שאיננו יהודי אין אנו סומכין ע"ז, ועדיין הוא אצלנו בחזקת יהודי, אבל אם הכומר יעיד בחתימתו על אותו האיש שיצא מכלל יהודי, אז גם אנחנו מכירין אותו לנכרי. (שם, אות ט"ז).

פשרות

שחושב למנוע אותם בדרך זו מלהשתתף בחינאות של הגויים

כשביקר אחרי זמן בפילאדלפיע, עיר טיפוס אמעריקע, נתקל שוב רבי אלחנן בתופעה המבישה. כשהתארח בביתו של רבי משה ליפשיץ, אדמו"ר חסדי, בא לבקר אותו אחד הרבנים בעיר - מיוצאי ליטא - שקיוה להיעזר על ידו בעניני הישיבה דבראנאוויטש. תוך כדי שיחה הודה אותו רב, פיו הכשילו, שאינו מפריע לאנשיו לקיים נשפי-הוללות בבית הקהילה, מפני שחושב למנוע אותם בדרך זו מלהשתתף בחינאות של הגויים.

מאימתי מכבים את האש הבווערת בנפט - מי שמכם אפוטרופוס. מי יתקע שיאח"כ לא ילכו להינגאות הגויים

לשמע דבריו התמרמר רבי אלחנן ומבלי לחשוש לתוצאות התרים כנגדו: "מאימתי מכבים את האש הבווערת בנפט! מי שמכם בכלל אפוטרופוס לדאוג דאגותיו של הקב"ה, אולי ייטמעו בגויים! ומי יתקע לידכם שאחרי הריקודים פה היום לא ילכו למחרת שוב לחטוא שמה!".

אין זו דרך התודה

הדברים יצאו מפיו של רבי אלחנן לפני הרב חפן, השאלות הנוקבות הלכו באזונו כפטישים, רגיל היה לחשוב בתפיסה הרווחת של הרבה רבנים באמריקע, כי מוטב לוותר במדה מסויימת ליצר-הרע, להניח לאנשים שימלאו תאוותם, ובלבד שיוסיפו להישאר במסגרת יהודית כלשהי. רבי אלחנן, כפי שהתברר לו עכשיו, לא גרם ככה. (ע"פ עדות, הרב חיים אורי ליפשיץ, בנו של האדמו"ר, מובא בא"א).

עבודת רבי אלחנן וואסערמאן הרועים מה

שלא יתכבד בו מי שאינו ראוי לכך

באותו זמן נזהר בעקביות שלא יתכבד בו מי שאינו ראוי לכך, וסרב באופן מוחלט לבקר בישיבה גדולה אחת שכורכים בה לימודי תורה וחכמות חיצוניות יחדיו, ישיבת יצחק אלחנן*, למרות שידע כי סרוכו יתפרש כפגיעה בראשי המוסד - מאחר שהיה ידוע כי נענה ברצון להגיד שיעורים בישיבות כשרות בכל פעם שהזמינוהו - ועלול לגרום הפסד לישיבת בראנאוויטש.

אני שואל בפעם האחרונה: האם תקבלו הזמנתנו

מספר עד ראיה: נוכחתי בחדרו של רבי אלחנן, כשבא אליו אחד האישים הבולטים מגזברי הישיבה, איל הון מפורסם, ודיבר אליו עזות: "אני שואל בפעם האחרונה: האם תקבלו הזמנתנו להגיד שיעור בישיבה שלנו, או תמשיכו לעמוד בסרובכם! אני מוסיף: מוטב ליזכור שבאתם הנה במטרה לגייס כספים... אני עצמי מסוגל לנדוב סכום גדול מאוצרותי... לישיבה שלנו יש "אפיסעם" בהרבה קהלות שתבקרו, רוב הרבנים למדו בעבר אצלנו... ובגלל סרובכם העקרוני תגרמו ל"אפיעל" שלכם נזק לא-ישוער".

האיש העשיר דימה שאזהרתו עושה רושם

הרמז היה ברור. מתכוונים להסית נגדו אם לא ישנה עמדתו. רבי אלחנן החריש. האנשים שנוכחו באותו מעמד באו לידי התרגשות. לרגע קט השתררה בחדר דומיה מעיקה. המתח גבר ועלה. האיש העשיר דימה שאזהרתו עושה רושם.

הח"ח: בכל עיד חייב להימצא משוגע עירוני "א שטאט משוגע'נער"

לבסוף הפר רבי אלחנן שתיקתו: "החפץ חיים נהג לומר, שבכל עיר חייב להימצא משוגע עירוני ("א שטאט משוגע'נער"), היינו אדם בלתי שפוי המסוגל לדבר מחוץ לשיטה. מה טעם? לפי שממנו בלבד יש סיכוי לשמוע אי-פעם את האמת, בזמן שאחרים לא מעיזים להשמיע אותה. ובכן, אם זה גורלי

* אגב, כשהיה באמעריקע אצל משפחת פרידמאן ודיברו אודות הישיבה הנ"ל, אמר רבי אלחנן ז"ל: "עם איז אלעס גוט נאר עם האט געדארפט הייסען "ישיבת מענדעלואהן".

למלא תפקיד של ה"שמאט משונע'נער" בכלל ישראל, שאינו כובש האמת בלבד, אינני יכול להתנהג אחרת...". (א"א, כרך ב' דף קע"ז-קע"ח).

חזבתינו

לצאת במכתב ביחד עם עוד גדולי ישראל שהבאיקאט אינו מקובל על היהדות, והציונים אינם מיצגים את היהדות

לפני מלחמת העולם השניה החרימו הציונים ובראשם ראביי ידוע באמריקע שר"י את היטלער ימש"ו ואת הפראדוקטען מדייטשלאנד, היינו הבאיקאט הידוע, וחרם זה יצר אנטיסעמיטיזום גדולה, והיטלער ימ"ש השתולל בחמת זעם וצעק עתה אשמידם, עתה אשמידם, (כמובא במן המצר) ומכיון שכן רצה הגאון רבי אלחנן וואסערמאן ז"ל הי"ד לצאת במכתב ביחד עם עוד גדולי ישראל שהחרם הנ"ל אינו מקובל על היהדות החרדית העולמית, והציונים אינם מיצגים את היהדות הנאמנה לה' ולתורתו, ועי"ז אולי היטלער ימ"ש ושאר האנטיסעמיטן יסור חרון אפם, והאנטיסעמיטיזום קצת תרד, (אבל לדאבוננו לא יצא הדבר לפועל ונהיה מה שנהיה). (ש"א ח"ג).

ט"ו תמוז תר"ע

דבי אלעזר זויסנבלום זצ"ל

דבי אלעזר דיישער - משנה למלך

ציונים, מדינתם

השתא הכא, בעת כאן הוא ישראל שם הוא ארץ - לשנה הבאה בארעא דישוראל
 שם הוא ארץ וכאן הוא ישראל

בעת שהתחילו הציונים בתעמולת שוא לאמר, נלכה ונבנה "ארץ ישראל",
 ולצוד נשמות התמימים כאילו כונתם לכונן ארץ הקודש ושהו אתחלתא
 דגאולה ח"ו, נענה רבינו ואמר: דארט איז "ארץ", און דא איז "ישראל"! [שם
 בא"י - שנתיישרה ע"י החופשים והציונים - הוא "ארץ"; כאן - בפולין, שבזמנו
 היתה מלאה חכמים וסופרים - הוא "ישראל"]. והיתה זאת אמירה חדה שקלע
 אל השערה להוציא את ה"התלהבות" מהשקר שהציונים בקשו להכניס בין
 היראים דורשי ה'. (הגדה משנה למלך). - ועפ"ז אמרו השתא "הכא" א"י, לשנה

נאות הרועים

וחסיד מוה"ר יצחק מרודניק ז"ל.

בשנת תר"ט כתת אביו רגליו לעיר
 סוקלוב ונסתלק שם בפתע פתאום לגנזי
 מרומים ביום י"ט טבת תר"ט, ואח"כ
 נפטרה אמו הרבנית, והיה רבינו ילד
 כבן אחד עשרה. והרה"ק ר' דוד שפירא
 מדינוב בעל צמח דוד זי"ע הכניסו
 לביתו וגדלו כאחד מבניו. והי' שם
 שמונה חדשים. משם הלך לצאנו לבית

רבי אלעזר זויסנבלום מרישא זצ"ל
 הנקרא רבי אלעזר דיישער זי"ע בעל
 משנה למלך נולד בשנת תקצ"ח לאביו
 הרה"ק רבי אלימלך מרודניק הנקרא ר'
 אלימלך רידיניקער זי"ע בן הרה"ק ר'
 מנחם מענדל ישכר בער מפשעווארסק
 זי"ע בן הרה"ק ר' אלעזר מליזענסק
 זי"ע בן רבינו הרה"ק הרבי ר' אלימלך
 מליזענסק בעל נועם אלימלך זי"ע.
 ולאמו הרבנית הצדיקת בתו של הנגיד

הבאה כשיבוא משיח בארעא דישראל אז יהי' שם א"י.

משיח יבא פתאום

כאשר שמעתי אומרים בשם הצדיקים, וכן כמה פעמים שמעתי מכ"ק אדמו"ר מצאנו זל"ה ששמע מרבו הקדוש [מראפשימיזין] שבועה"י יבא משיח צדקנו פתאום החנוני יעמוד על פנקסו והמוזג יעמוד על מזגו והקול נשמע שמושיח בא. (משנה למלך, ויחי).

נאות הרועים

של הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע והיה הדברי חיים אוהב אותו מאוד.

בזיווג שני נשא להרבנית הצדיקת מרת חיה ע"ה בת הגה"ק ר' חיים יונה היילפרין ראב"ד ריישא זי"ע בן הגה"ק ר' אלכסנדר שמואל אב"ד גאליגורי לבוב בעל שו"ת מהרא"ש וראש המזבח זי"ע בן הגה"ק ר' אפרים מירושלים זי"ע בן הגה"ק ר' אליעזר ליפא זי"ע בן הגה"ק ר' יצחק אייזיק זי"ע

אחר פטירת זקינו הרה"ק מצאנו בליל כ"ה ניסן בשנת תרל"ו נתקבל רבינו לרב ואב"ד בוקאווסק, כשעזב בוקאווסק שהה זמן קצר בפשעווארסק, ולבסוף קבע את דירתו בריישא ושם היה משכן קדשו עד יום פטירתו, ועל שמה הוא נקרא עד היום רבי אלעזר ריישער זי"ע

רבינו היה צדיק קדוש ה' גדולי

רבינו הקדוש בעל דברי חיים רבינו החשיבו מאוד והי' לו רשות ליכנס לחדר רבינו גם בזמנים שלא היו רשות אפילו לבניו הק'. וכשנעשה בר מצוה שלחו רבינו הקדוש מצאנו להרה"ק רבי דוד מדינוב שהוא יניח לו תפילין.

כשהגיע לפרקן נשא להרבנית הצדיקת מרת בריינדל ע"ה בת הרה"ק ר' דוד האלבערשטאם מקשאנוב זי"ע בן הרה"ק ר' חיים בעל דברי חיים ראש שושלת צאנו זי"ע, בן הרה"ק ר' אריה ליבוש אב"ד טארניגראד זי"ע בן הרה"ק רבי שמחה זצ"ל, בן הרה"ק רבי משה אבד"ק סאטנוב זיע"א, בן הרה"ק רבי הירץ מדובנא זיע"א, בן הרה"ק רבי הערש אבד"ק האלבערשטאדט זיע"א.

אחר חתונתו היה רבינו אוכל קעסט אצל חותנו זקינו הרה"ק מצאנו זי"ע והיה רבינו חביב מאוד אצלו שהיה נכדו

נאות הרועים

ישראל חרדו לקראתו וכיבדוהו מאוד, עוד בהיותו ילד כשהי' ילד כבן עשר שנים הי' אצל הרה"ק השר שלום מבעלז זצ"ל, ועלה אצל החלון עם עוד ילדים לראות פני קדשו של הרבי. וכשראה הרבי הילדים שם צעק פקוח נפש ורצו ליקח הילדים משם אבל על הילד אלעזר הראה הרבי שיכולים להניחו שם, שאמרתי ילדים (ליקח מהחלון) ולא רבי"ס. איך האב געזאגט קינדער און נישט רבי"ס. ובעל מופת נורא ובפרט בעניני רפואות שבענין זה היה ממש חד בדרא, והי' נותן מעדעצינן, והי' נותן עוד דברים לרפואה כגון הקרח שעל הגג ועוד דברים. עד כדי כך שהרה"ק ר' יחזקאל שרגא האלבערשטאם בעל דברי יחזקאל משינאווא זי"ע היה צריך לישועה בעניני רפואה היה שולח להזכיר אצל רבינו. כמו כן היה רבינו נאה דורש שהיה בעל מופת גדול. והשמחה שהיה שורה כמעונו היה בדרך יוצא מן הכלל ובאופן מיוחד, וצדיקים אמרו שכשבאו אליו נתמלאו בשמחה עצומה, והיה אוצר מלא של שמחה, וחלקם לכל הבאים אליו.

היות שאביו הרה"ק מרודניק זי"ע היה תלמידו של הרה"ק ר' נפתלי צבי הרוויץ בעל זרע קודש מראפשיץ זי"ע לכן היה נוהג בעיני המופתים ובשאר הנהגותיו מנהג ראפשיץ, כשהוא מסתיר את גדולתו וצדקתו מעיני כל הרואים.

זוגותו מרת חיה הי"ד ובתו היחידה מרת קריינדל פינקל הי"ד ובעלה הרה"צ ר' שלמה הורוויץ הי"ד בן הרה"ק ר' צבי הירש מראזוואדאו זי"ע ובתם שיינדיל גיטיל הי"ד ובנם הבחור אלעזר הי"ד ובתם ביילא הי"ד נהרגו ברישא על קידוש השם על ידי הרשעים ימ"ש ביום הושענא רבה שנת תש"ג, ונשאר ספרו הקדוש משנה למלך.

רבינו הי' בשעתו מהיחידי סגולה שבדור שעודד וצוה לאנ"ש לנסוע למדינת אמעריקא, אף שהי' אז כמדבר שממה בלי טל של תחי' של יהדות, אשר מזה חרדו כל גדולי הזמן בימים ההם. ברם עיניו הפקוחות של רבינו צפו לרחוק, וראו את חורבן היהדות אירופא והצרות והמיתות משונות שנגזרו על עם ה' בימי הזעם, ומגודל אהבת ישראל שבער בלבו רצה וניסה להציל מה שניתן להציל.

רבינו הי' רגיל לייעץ לאנשים שכדאי להם למכור את כל מה שיש להם אפילו המורה שעות הזהב דעם גאלדענעם חתן זייגער ויסעו למדינת אמעריקא, כיון שאמעריקא הוא מקום פרנסה. ועוד אמר רבינו שמישיב יבא מתחלה למדינת אמעריקא.

ושאלו לרבינו הלא ידוע ומפורסם בפי כל, שבמדינת אמעריקא אפי' האבנים הם בגדר "טריפה" השיבם רבינו ברוח קדשו "מען גייט זיי כשרין".

נאות הרועים

לעשן ומפחד שלא ינעם הריח לרבינו, ואדרבא עוד יצא שכרו בהפסדו. אמר לו רבינו תביא עמך "הלולקע", ונתרצה ללכת עם רבינו.

נסעו דרך לאנצוט, ובאם הדרך עמד מבצר גדול לחיילים, ושאלו רבינו על המבצר, מה זה, והשיבו שזה מקום מחבוא לחיילים נגד השונא בעת מלחמה. נסעו עוד כברת ארץ, ושאלו רבינו מה זה, והשיב "אוליינער" הם הרצים בסוסים רוכבי רכב. נסעו עוד כברת ארץ ושוב שאלו רבינו על איזה מקום מה זה, השיבו רבינו שזהו מקום אוצר לבגדי הצבא. וגיסו ראה כן תמה מה זה ועל מה זה כונת רבינו בשאלות הללו.

נשתנה פני רבינו ואמר: פה אין מלוכה, הסוסים פה והבגדים שם ומאגאזין במקום אחר וכו' הכל מפוזר ומפורד, די רבי'ס האבען טענות אויף מיר, אז איך האב געהאט אזא טייערען יונגערמאן הערש באק, און איך האב איהם געהייסן פארען קיין אמעריקא, אבער וואס זאל איך טוהן אז איך זעה, אז עס קומט די צייט אז עס וועט ברענין און בראטיין די ערד אונטער אידישיע פיס. מען וועט שטיין ביי די אמעריקאנער טויערען בעטען מען זאל אריין לאזן. איך קען ראטעווען איין איד און איך זאל נישט ראטעווען. שמע לעצתי וסע לאמעריקא. ותיכף חזרו

כן צוה רבינו לאחד מאנ"ש החסיד ר' צבי באק ע"ה שיסע לאמעריקא שבא יבא עת שיהי צרות צרורות לבני ישראל. הנ"ל קיים פקודת רבינו ונסע לאמעריקא, ואם שעבד עבודה קשה ויגע הרבה על המח' ועל הכלכלה עכ"ז לא הניח דבר קל מלקיים כמו בביתו שבאירופא. מנהגו הי' לקום באשמורת הבוקר בשעה ארבע, והי' לו שיעור בקביעות ללמוד כמה שעות לפני התפלה, ופלא שבאותו יום שנפטר המורה שעות "הזייגער" שהעיר אותו בכל יום נפל לארץ ונשבר.

פעם חזר מאמעריקא לריישא ולא הי' לו חשק לחזור לאמעריקא, ואמר לו רבינו שאם רוצה שישאר ממנו דורות יסע לאמעריקא.

כך אמר רבינו לאיש אחד, שיבא עת "ווען אידן וועלן שטיין ביי די שיפן מיט טרערן און די אויגן ויבקשו רחמים שיתנו להם לעלות על הספינה להביאם לאמעריקא "און ס'וועט שוין זיין צו שפעט..."

רבינו הי' רגיל בימות הקיץ לטייל עם "קאלעס" (עגלה פתוחה שירש ממרן הדברי חיים) כדי לשאוף אויר צח. וכמה פעמים הזמין את גיסו הרה"צ ר' ארי' לייבוש ט"ב זצ"ל אבד"ק קאלבסוב לטייל יחד, ולא אבה, ורבינו ביקשו עוד שיתרצה וביקש ממנו שיגיד לו מדוע אינו חפץ לטייל יחדיו. ענה לו גיסו שהוא רגיל

נאות הרועים

לריישא. ויותר לא דיבר עם גיסו מענין זה.

בינתיים נסתלק רבינו, וכל המדובר אז עם רבינו נשכח מאת גיסו. עם תום מלחמת העולם הראשונה בשנת תרע"ט עשו הגויים פאגראם בקאלבסוב, ור' לייבוש הנ"ל נפצע בראשו ונמלט והתחבא במרתף, ושם ישב ג' ימים עם

פצעי חבורותיו על ראשו, ושם נזכר באזהרת גיסו רבינו שאמר לו לפני כמה שנים, ואמר אילו לא הייתי מתנהג כ"בנש"ק" רק הי' לי אמונה פשוטה בדברי גיסי, אז הייתי נוסע לאמעריקא מיט א גאנצן קאפ, והיום אני נוסע עם צופלעטערטן קאפ.. אז עזב הרה"צ ר' לייבוש ט"ב את הרבנות דק"ק קאלבסוב והגיע לאמעריקע בשנת תרפ"א.

ט"ז תמוז תרפ"ט

דבי צבי הירש רובין זצ"ל

אב"ד מישלעניץ - נכד מוהן בעל דברי חיים מצאנז זי"ע

ציזנים

אם תעשה באל להרצל יתפוצץ הערצל (לכך) שלך

סיפר הרה"ח ר' אברהם לאנגזאם ז"ל ממישלעניץ-בני ברק:

פעם התכוננו חוגי הציזנים בעיר מישלעניץ לערוך באל לזכר מנהיגם, וקבעו לעשותו בליל שבת. כאשר נודע הדבר להרה"ק רבי צבי הירש ממישלעניץ זצ"ל הלך אל ראש המסדרים וביקש ממנו כי לפחות לא יעשו זאת בליל שבת קודש, אולם הלה התחצף לרבינו וסירב לבקשתו. אמר לו הרה"ק "אויב די וועסט מאכען א באל פאר הערצל - וועט דיר דאס הערצל פלאצען (אם תעשה באל להרצל יתפוצץ הלב שלך. בידיש לב הארץ)..

באותו ליל שבת שעשו הבאל, הבחנתי פתאום כי רופא העיר רץ אל המקום שם התקיימה הבאל. מיד רצתי אחריו, וכאשר הגעתי לשם ראיתי כי האיש הנ"ל שסידר הבאל יושב על כסאו ללא רוח חיים, לאחר שקיבל התקפת לב. (קונטרס אגרא דבי הילולא עמוד מ"ט).

ט"ו תמוז תשל"ד

דבי עמרם בלויא זצ"ל

דאש מערכות ישראל "המצביא" רבן של נטורי קרתא

ציונים

לרצות שהמדינה תבטל אף אם ימצא בתוכה

היה אומר: שיהודי צריך לרצות שהמדינה תבטל ותיהרס, ואף אם הוא ימצא אז בתוכה, על מנת כן. (מפי הרב ר' מ' שליט"א).

נאות הרועים

האיך שהוא עבד נאמן להשי"ת. (ימי הבחורות עמוד ק"ע).

כל גלגולי סיבותיו מבאבוב עד לעמבערג ושם ליוה זקינו בעל קדושת ציון להריגה ואח"כ גראסווארדיין ושם אבד אמו ואח"כ לבוקארעסט ושם נעשה בר מצוה ומשם על האני' ומה שהי' הפחדים על האני'. ועוד.

רבי מאטיל סלאנימער זצ"ל: משנאסר הרה"צ רבי עמרם בלויא זצ"ל והושם בכלא, השתתף עמו בצערו ולא אכל בשר כל אותם חדשים ששהה רבי עמרם בתפיסה אף בשבתות וימים

בהתרגשות אמר כ"ק האדמו"ר רבי נפתלי צבי מבאבוב זצ"ל: שכדאי הי' לו לסכול כל הצרות שעבר עליו בעת המלחמה כדי להכיר אח"כ את הצדיק אמת רבי עמרם בלוי זצ"ל.

ואמר שנוכח כמה פעמים שרבי עמרם עשה כל מעשיו בלתי לה' לבדו כולו לשמה ולא אף פעם הי' איזה משהו של נגיעות, כל מה שעשה הוא מפני שכך כתוב בשו"ע וכה רוצה השי"ת, ודבר אחר בעולם לא נגע לו נישט אנגעגאנגען, לא לטובת עצמו ולא אפילו לפעולתיו, היו רואים בעליל

מעולם לא נגע בכסף שלהם וכן בסטעמפס

מעולם לא נגע במטבע (כסף) שלהם של הציונים, וכן ב"מארקעל" "סטעמפס" (ששולחים בזה אגרת), אלא הי' רגיל להיות אצלו כסף של אמעריקע (דאללערס) לצורך צדקה וכדו'.

נאות הרועים

טובים. כששוחרר רבי עמרם ממאסרו הי' זה ערב שמחת תורה וכבר לא הי' סיפק לקנות עוף לשחוט ולמלוח, ולא אכל בשר אף בשמחת תורה.

אמר החזו"א זצ"ל: דער שבת זיצט אין תפיסה ער גייט באזוכן דעם שבת. הנה הלך לבקרו ולא הניחו לכנוס שלא הודיע מקודם ולא לקח רשות (ואמר שרצה בכך כדי שיהי' פרסום רב, ואמנם הי' רעש גדול שלא הניחו החזון איש ליכנס), והלך פעם שני, ואז כבר הניחו ליכנס.

לפני שנים אמר לי החזון איש: הנני רוצה לראות את פניו של רבי עמרם, אמרתי לו שרבי עמרם אינו יוצא מירושלים, אמר לי שוב, הייתי רוצה מאוד לראות פניו. (רבי אהרן קאצינעלענבויען בהספדו).

עוד אמר: רבי עמרם'ס ליכט וועט אונז ראטעווען. (מפי הר"ר שלמה כהן).

רבינו כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל החשיב מאוד רבי עמרם ותמך אותו. אמר שבלא רבי עמרם אין לו עם מי

לדבר.

סיפר משב"ק הרה"ח רבי עזריאל ז"ל, פעם הי' בקעמפ איזה סכסוך אצל הבחורים וקרא אותי רבינו לנסוע להקעמפ ולדבר לפניהם ולראות להשקיט סלע המחלוקת. ולומר לפניהם בשמי, ואמר לו רבינו מקודם תסביר להם, מה הוא ומי הוא א קנאי.

שאל אותי הרבי, רבי עמרם הי' קנאי, עניתי הן, אמר לי הרבי אבל לא ראית עוד בחייך איש לב טוב כמוהו.

והוסיף רבינו, דוד המלך אומר בתהלים "הלא משנאיך ד' אשנא ובמתקוממין אתקוטט תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי. אח"כ אומר, חקרנו ודע לבבי בחנני ודע שרעפי וראה אם דרך עוצב בי" מה הוא השייכות עם הקודם.

אלא כך אמר דוד יש שמקנאים אבל הקנאה בא מעוצב [נערוועז אנגעצויגן]. הקנאי האמיתי מי שמוכן לוותר הכל ועכ"ז כשנוגע לרשעים הוא שונא אותם

חנותו נהפכה למקום קרב

תקופה מיוחדת הרשומה לזכרון עולם על חומותיך ירושלים, היתה התקופה של השתלטות הציונות בדרך למדינה. אז היו רגילים הציונים מפעם לפעם להכריז על שביתות וסגירות החנויות כצעד של מרידה נגד הממשלה של ענגלאנד. מכיון שהי' בזה פעולה של מרידה באומות, הי' לוחם מלמת יחיד נגד זה בכל תוקף, החנות שהי' לו ברח' מאה שערים נהפכת למקום הקרב בינו ובין המון החלוצים והקבוצות של הציונים. ובעת שהציונים הכריזו "שביתות" נגד הענגלאנדער, היה הוא היחיד שעמד במסי"נ ולא סגר את החנות, ואפשר לומר שהשם של חנות הי' שם המושאל על דבר ה"מסחר" שהי' ממש דלות ועניות, אבל אזר כגבור חלציו למחות עי"ז נגד פקודת הציונים.

נאות הרועים

אדמת קודש (אשר אנו מאמינים שזה הנסיון היותר גדול אשר מנסה אותנו אבינו שבשמים ית' לפני ביאת גואלינו) מני אז נתפרסם במחנה המתחזקים באמונת אומן ירושת אבותינו ורבותינו ז"ל לשם ולתהלה שמו של אחד הלוחמים במסירת נפש בעד טהרת קדושת תורתנו ונגד טומאת הציונים הוא האיש ההולך בתומו ונתפרסם לצדיק הוא הרב ר' עמרם בלוי שליט"א אשר רבנים גדולים שהי' במחיצתו הגידו לנו שהוא איש צדיק תמים אשר אינו מקו' לשכר רק למען קדושת שמו ית' מוסר נפשו וסובל יסורים ממחבלי כרמים.

אמר הרב מקראסנא זצ"ל: פעם באמצע דרשה עה"פ הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר מה זה באזני, אלא ווען משיח וועט קומען וועט רבי עמרם זיצען אין תפיסה וועט ער צוגיין צום

זה הוא קנאי אמיתי. וזה אמר דוד בחנני שאינו באה השנאה והמלחמה מדברים האלו אלא כולו לשמה.

לדוגמא כשהייתי בירושלים שמעתי פעם בא אשה זקנה ורצתה לדור דוקא אצל רבי עמרם, מקודם אמר לה רבי עמרם שאין לו מקום שיש לו אלא חדר אחד, אבל היא התעקשה לכן עשה איזה מחיצה בהקאך ושם הי' אכסניא להאשה, הי' כמה פעמים שרבי עמרם לבד הי' בביתו ובאתה האשה, אז הקישה על החלון באמרה עמרם גיי שוין ארויס, איך קען נישט אריינגיין! ורבי עמרם תיכף יצא לחוץ... סיים רבינו איש כזה קנאות הולמתו.

וכה כותב אב"ד שאפראן זצ"ל: מיום אשר ראינו הצלחת מעשה בעל דבר כאשר הוסדה המדינה הטמאה על

🌀 הוריד את הדלת

והי' כאשר חשש שיעלה בידי הציונים לסגור את חנותו בכח, הוריד את הדלתות והשאיר חנותו פתוחה כל שעות המעל"ע, כדי שלא יהי' להציונים שום אפשרות לסגור את החנות בעל כרחו, ובלבד שלא להיכנע לפקודות של ראשי הציונים. והי' עומד החנות פתוח לרווחה כל היום והלילה, שלא תהי' להכפירה שליטה עליו

ואמי הצדקנית ע"ה שהיתה בעלת החנות ישבה בכל הזמן בפנים כאשר מבחין השתוללו בכל דרכי הכפיה בריוני הציונים, ולא פעם זרקו לתוך החנות נודות חומר מחנק מדמיע כדי לאלץ אותה לצאת מן החנות, אבל בכל זאת לא הצליחו להכניע את כוחו של מסירות נפש שהיה מתחוק כנגדם. (אום אני חומה, קונטרס י"א מג"א תשל"ד).

נאות הרועים

עליהם עומד ירושלים וווילנא
מתחזקת

אבל דבר אחד אני רוצה למסור כאן,
מה ששמעתי אומרים בשמו של הגרי"ד
סאלאווייציק שליט"א שאמר בשבת,
לפני באי ביתו ותלמידיו, וזה מפורסם
בפי כל התלמידים.

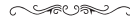
שעוד בימים ההם בהיותו בבריסק
וחקר אצל הרה"ג ר' יוסף שוב ז"ל
שביקר כמה פעמים אז בארץ ישראל
בעניני אגודת ישראל, לדעת ולשמוע
מפיו על המתרחש בארץ, אז אמר הר"י
שוב ז"ל ליבדלח"ט הגרי"ד שליט"א
"שהגאון ר' חיים עוזר זצ"ל אמר לו
וזהירו שבירושלים קיימת חבורה
קדושה של ר' עמרם וחבריו, שיזהר
וישמר מלפגוע בכבודם, כי עליהם

פענסטער אין אריינשריייען רבי עמרם
אין אויער איך בין שוין דא.

על מה עלמא מתקיים - קולכם
[מחאתכם] מורגשת בוויילנא

והגרח"ע ז"ל, בהתקרב חורבן גלות
אשכנז שבאירופע עם פרוץ המלחמה,
שם דבריו בפי מי שהיה "עושה דברו"
ר' יוסף שוב ז"ל הי"ד ששהה אז
בארץ ישראל, למסור לשומרי חומת
ירושלים, ובא בדבריו לר' עמרם, ור'
אהרן שליט"א, לאמור להם: שידעו
שקול זעקתם מורגשת אצלו בוויילנא,
ובאחרונה הונמך קולם. יזכרו את
האחריות הגדולה המוטלת עליהם,
כשהולכת ובאה הסכנה על כל העולם.
(אום אני חומה, חלק על חומותיך ירושלים) אדר
תשכ"ו).

בניו שליט"א מספרים כי עוד זוכרים שכל אימת שנשמע שבעוד כמה ימים עומדים הציונים לעשות "שביתה", ידעו כי המערכה התחילה, בהיות שבני משפחתו היו צריכים לעמוד בפנים החנות ולשמור עליה מהבריונים הציונים, ולא פעם זרקו לתוך החנות בקבוקי חומר מחנק מדמיע כדי לאלץ את אשתו הצדקנית ע"ה ובנות המשפחה שעמדו בפנים החנות, לצאת ולסגור את החנות, אבל כל אלה לא הצליחו להכניע את כח ה"מסירות נפש" של ה"אדם הגדול" רבי עמרם ו"הרבנית" עמו.

נאות הרועים

תרצ"ט לפני המלחמה העולמית, פגשתי אותו ע"י ביהכנ"ס ישועות יעקב, ניגש אלי ואמר לי בזה"ל: "יש לי עבורכם ועבור ר' עמרם דבר שליחות מהגאון ר' חיים עוזר, בהיות שצפוי סכנה גדולה בעולם, תחדשו שוב את פעולותיכם מפני שהעולם עומד לפני סכנה", זה הי' רק חודש או שני חדשים לפני המלחמה העולמית. (מפי הרה"ג ר' אהרן קאצינעלענבויען זצ"ל). (שם).

מפני הכרת הטוב

באתי לכאן כדי להספיד את רבי עמרם זצ"ל... העיקר מפני הרגשת הכרת הטוב שאני רוחש, ואודה ולא אבוש, כי אם ישנה מעט התעוררות או קנאות שם במקומנו או יוסף (נאווארדאק, בעקסלעבן, פראנקרייך) הכל הוא הודות למקום קדוש זה ולרבי עמרם בלוי זצ"ל אשר זכינו לקבל תמיד דברי חיזוק.

עומד ירושלים וגם ווילנא מתחזקת על מעמדה מכחה של אותה חבורה שבירושלים". (והוסיף, כי כידוע לא הי' דרכו של הגר"ח זצ"ל לדבר גוזמאות וכל דבריו היו שקולים ומדודים), ע"כ מדברי הגרי"ד שליט"א. (נדפס באום אני חומה, קונטרס י"א, מנ"א תשל"ד).

אם הם צועקים שם [בירושלים] אז יכול אני להיות רב בוילנא

ואני שמעתי בשם תלמיד הגרי"ד ז"ל שאמר הגר"ח זצ"ל: "אז זיי שרייען דארט, קען איך זיין רב אין ווילנא".

יש לי שליחות מר' חיים עוזר, העולם עומד לפני סכנה, תחדשו פעולותיכם

והנה גם לי הי' הזדמנות להיפגש פעם עם הר' יוסף שוב ז"ל, וכבר סיפרתי את זה עוד לפני עשרות שנים, והדברים זכורים לי היטב, זה הי' בשנת

כינוס נטוודי קרתא

במוצאי ש"ק חול המועד סוכות [תשי"ח] התקיים בהזאל הגדול של ישיבת "תורה ויראה" הכינוס החצי-שנתי הרגיל של נטוודי קרתא.

קהל רב מילא את הזאל, ביניהם רבים מחוץ לירושלים וגם מקצת בני חו"ל שבאו לבקר בארה"ק בימי החג.

נאות הרועים

בחוצות. כששאלוהו א' מב"ב שנחרד למראה פניהם, שטילערהייט: "אורחים כאלו אתה מביא הביתה, וכי אינך יכול להביא אורחים הגונים". השיב רבי עמרם:

אכן, מחפש אני מאז ומקדם אורחים "הגונים" לשבת, כבר הזמנתי בקשתי את הגאון רבי פנחס עפשטיין ורבי דוד יונגרייז הם לא רצו פעם בקשתי את ר' יוסל וויינבערג גם הוא לא רצה. הם יש להם ב"ה בית ושולחן וסעודה, האורחים האלו אם לא אביאם כאן ישארו ברחוב.

בחור יתום ספרדי כבן-14 שנים, היה שובב גדול והסתובב בבית המדרש עזוב ומוזנח בבגדים קרועים ובלואים, והיה מקבץ כסף למחייתו ולפרנסתו.

רבי עמרם זצ"ל בעינו החדה והטובה הבחין באותו בחור ואומלל שמצבו לא היה מזהיר בלשון המעטה, ולכן ניגש אליו וביקשו לבוא לביתו, שם החליף לו את בגדיו לבגדים טובים חדשים ויפים, ולאחר שהכניסו לביתו

בפרשת שבוע אשר בו נסתלק מאתנו צדיק זה מדבר מענין "ויקח רומח בידו", אומרים כי הגאה"צ רבי ישראל סאלאנטער זצ"ל נסתלק מהעולם בפרשת משפטים, המדבר בענינים שבין אדם לחבירו, והסבא קדישא מנאווארדאק זצ"ל נסתלק בפרשת וישלח, שהוא פרשת הנסיונות, וכן רבי עמרם נסתלק בפרשה זו. [והיארצייט חל בלק פנחס]. (הגה"צ רבי גרשון ליבמאן ר"י אור יוסף נאווארדאק עקסלעבען פראנקייך. וכן בא ללאנדאן להספידו).

מעשי החסד ומסירתו להזולת אשר כמעט לא נמצא כמוהו אשר אינו נפרד מהקנאות ושניהם נובעים ממקור אחד יש דפים שלימים ויותר נכון ספר מיוחד אבל פטור בלא כלום אי אפשר. לכן נביא איזה עובדות. וכמה עובדות שיש בהם שניהם. כבר הובא לעיל א' מן העובדות.

סיפור ידוע הוא, אשר בליל שבת אחד חזר הרה"צ רבי עמרם לביתו, והביא שני "אורחים" חדשים, במאור פנים, שזה עתה גילה אותם מתגוללים

הגלות הציונות החשוכה

הריסת הדת הנגרמת על ידי אנשים הלובשים איצטלא דרבנן

ראשון לנואמים היה הרה"צ מוהר"ר עמרם ברש"י בלויא, אשר תיאר את מוראות מצבנו "בגלות הציונות החשוכה", ואת הריסת הדת הנגרמת על ידי אנשים הלובשים איצטלא דרבנן, ובשם סמכותם ה"תורנית" משרתים את עניני הכופרים המסיתים ומדיחים, דורשים בפיהם וחותמים בידיהם לטובתם, להשתתף בבית המינים ובשלטונם. על היהדות החרדית היוצאה בעקבות אבותינו ורבותינו הקדושים, לשמור את לבה מכל משמר, לגדור גדר ולעמוד בפרץ, ולא להגרר אחרי משאות שוא ומדוחים, וגם להתברל מן המסיתים בעלי הסמכון ה"תורנית".

נאות הרועים

לאחר שהבחור היתום גדל, חיפש רבי עמרם ז"ל עבורו, שידוך הגון, ובהגיעו לפרקו אירסו והשיאו, וזכה אותו בחור שבעבר היה אומלל ומסכן - לבנות בית נאמן בישראל והקים דור שלם של יראים וחרדים עושים רצון קונם, ויצויין כי אחד מבניו של המדובר חיבר לאחרונה ספר חשוב על הלכות שבת".

היה הגאון הצדיק רבי יצחק דוד גוטפארב זצ"ל [שפעל הרבה ביחד עם רבינו רבי עמרם והי' יד ימינו ללותו ולהיות לו ידו אריכתא בפעולותיו הגדולות לשמירת האמונה והתורה] מספר מעשה נאה שראה אצל רבי עמרם שאירע פעם שנערכה חתונה בירושלים והפעילו בה טעיף עם מוזיק, בניגוד מה שהי' נהוג בירושלים שאין מנגנים

האכילו והציע לו מיטה לישן, ואח"כ שאלו בתוך הדברים, כמה הוא מרוויח כשהוא מסובב בכתי המדרשות לאסוף כספים, ולאחר ששמע ממנו כמה הוא מרוויח ב'פרנסתו', אמר לו עמרם זצ"ל, שמעתה ואילך לא יצטרך לעבוד כל כך קשה ל'פרנסתו', כי סידר לו עבודה אצל סנדלר מסוים, אצלו ירוויח יותר ממה שהרוויח עד עתה. ואכן הבחור החל לעבוד שם אצל ה"שיסטער" הסנדלר שילם לו על עבודתו והבחור הרוויח יפה מאוד מעבודתו, אלא שאותו בחור כלל לא ידע שמי שמשלם לסנדלר בכדי שיפרנס אותו, הוא לא אחר מאשר עמרם זצ"ל בעצמו...

רבי עמרם זצ"ל גם למד הרבה עם אותו הבחור, ומאז הבחור פשוט נהפך לאיש אחר.

שבשעה שבני אדם דואים אותו אז אינו יכול

הרה"צ הרחיב את הדיבור על הטוענים כלפי נטורי קרתא, שבהתבדלותם גורמים הם לפרצות, כי אנשי אגודת ישראל הם חסרי אונים מחמת שחסרים להם הכחות של נטורי קרתא.

הרה"צ המשיל משל נאה לדבר; משל לאדם אחד שלא ידע לרקוד, וטענו כנגדו למה אינו מתלמד, והוא טען שהוא יודע לרקוד, אלא שבשעה שבני אדם רואים אותו אז אינו יכול. מה עשו, הכניסוהו לבית בפני עצמו, והוא הבטיח ששמה ירקוד, ואיש אחד הסתכל דרך החור של המפתח, האם יאמת את הבטחתו, והנה ראה שאינו אמת, אינו יודע לרקוד כלל, אז חזר וטען כלפי ההוא; למה רימיתני, והרי אינך יודע לרקוד אפילו בבית בפני עצמך, ענה לו הלה; "זה מחמת שאתה ראיתי, כי הסתכלת דרך החור שבדלת!" (אום אני חומה, ה' לך לך, ו' מרחשון תשי"ח)

נאות הרועים

לאח"כ שאלתי את רבי עמרם על טרח לצאת מביתו וללכת עמי את כל הדרך, הרי הי' יכול לומר לי את הדברים בביתו. ענה לי רבי עמרם שאכן ידע מלכתחילה שכל יהיה, אלא שלא אבה למנוע עצמו מללכת - שמא מבקש לפטור עצמו מללכת משום עצלות, ולכן שולח אחר תחתיו, על כן הלך, ובהיותו שם היינו שכבר הלך ואין יכול לומר משום עצלות, כבר ידע שדבריו אינם באים מעצת היצר. (כצבי וכארי, תולדות הגה"צ רבי יצחק גוטפארב זצ"ל).

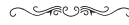
ועיין בעבודת הרועים אייר מערכת חכם מנחם משה (עמוד ל"ב) "מי היה רבי עמרם בלויא"

בחתונה אלא בתוף. וכיון שהיתה בזה פירצת התקנה, הלך רי"ד לביתו של רבי עמרם לבקשו לילך עמו למחות ולבקש להפסיק את הדבר. רבי עמרם כבר עמד אז לפנות ללון, אך מ"מ לבש את מעילו העליון ויצא עמי.

בהגיענו לשם אמר לי רבי עמרם שאינו רוצה ליכנס, שמא תתעורר מהומה בראותם אותו נכנס פנימה - ועל כן ביקש ממני שאני יכנס ויבקשם שלא להפעיל את הטעיף, שאינה לפי מנהג ירושלים, ובודאי ישמעו לו. וכן עשיתי שנכנסתי ורבי עמרם המתין בחוץ, והבקשה עשתה את פעולתה.

העצה היחידה היא רק להתבדל ולהתרחק מהצבועים כראוי

ראשון למדברים הי' מוה"ר ר' עמרם ברש"י בלויא שליט"א - הסביר את המטרה של הכינוס, - שהעצה היחידה היא רק להתבדל ולהתרחק מכל אלו, אשר דוגלים בשם המדינה, ובקול אדיר קרא את דברי הפסוק, סורו נא מעל אהלי הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם, רח"ל, כל כמה שלא נתבדל מהצבועים כראוי הרי שותפים אנו ח"ו במעלליהם. (אום אני חומה, ניסן-אייר, תשי"א).

אגודה

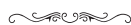
סעדה וסופה בכל העולם! אודות ילדי טעהראן

בה התחילה להתגלגל במדרון באופן מבהיל עד שהגיעה לעובדות נוראות, עובדת ילדי טיהראן אשר גדולי ישראל ראו את המעשה אשר הציונים שר"י עושים עם ילדי הפלמים יתומים עזובים, מאחינו שבארצות אירופא שנהרגו על קידוש השם, צדיקים וקדושים, ועמדו ציונים אלה וגזלו יתומיהם האומללים שהגיעו ומגיעים לאה"ק, ומסרו אותם לקבוצות ישוביהם הכופרים המופקרים להעבירם על דתם ולהשמדם מתחת שמי היהדות, ועמדו גדולי ישראל אלה והרעישו עולם היהודי ומלואו נגד עובדא נוראה זו. - ועל חשבון התעוררות זו באה אגוד"י ויסדה מפעל למען ילדי ישראל, דהיינו למען הצל ילדי ישראל משיני חיות טרף אלה, השמד הציוני. וגם היא הוסיפה לקרא לעזרה ולהצלה. מובן שדעת הציונים לא נחה מזה כלל, כי חלקים שלמים מהעולם היהודי כבר התקוממו נגדם. וראו כי הולך ומתודע לכל העולם מעלליהם, והאכזריות הנוראה שהשתמשו בה נגד יתומים גלמודים פליטי חרב להדיח אותם להעבירם על דתם רח"ל. כמו שהעידו עדי רא"י על מעלליהם האכזרים שהגיעו למעשיהם של האינקוויזיציאנערין הכי נוראים, שעמדו על עם ישראל להעבירו על דתו.

הסעדה לדממה! הציונים הבטיחו לאגוד"י לכלכל חשבון הילדים שנפל בגורלם

ומלגרימות ומכתבים מודיעים על זה נשלחו לכל העולם. - לא עברו ימים

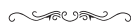
מספר והסערה שבה לדממה, נשתתק הענין. למה! - נשמע בין החיים כי הציונים הבטיחו לאגודת ישראל לכלכל על חשבונם את מספר הילדים שנפל בגורלה, ומשלמים את הבטחתם בסכומים עגולים כאלה אשר לאגוד"י בכלל הוטב בעבורם. - לזה מכרו בתמורה זו את כל הענין ואת כל "המפעל" ואת כל המלחמה. גם את האנחה על אסון היהדות ועל אלפי נפשות הנאבדות מישראל בעוה"ר מכרוה להציונים. המקח נשאר מקח וגזירת השמד הציוני על אלפי נשמות גלמודות של ילדים שארית פליטת חרב גלותנו בעוה"ר הולך ונמשך ואין פוצה פה נגדם. (מאמר "לא מות תמותו") .

ועד הפועל של אגוד"י הצטרף לועד ההצלה הציוני - הלכו בחוקותיהם בן הצטרף ועד הפועל העולמי של אגוד"י לועד ההצלה שהנהו מפעל ציוני מוחלט "מגבית התגייסות והצלה". וגם הלכו בחוקותיהם להצטרף עמהם ליום תענית בסגנון האפיקורסי, לשם פני' לישועת אשור ומצרים, בישיבת דום. ובאסיפת נערים ונערות בסניעמא אשר שם השמיעו רבני הציונים נאומיהם.

פעולות ועד הצלה זו שחלק גדול לה בהשמדת יהודים

ואשר פעולות ועד הצלה זה נודעו אח"כ בעוה"ר מעדותן של אנשים יודעים ונאמנים. כי לועד הצלה זה הי' חלק גדול בהשמדת יהודים. כמעט מדינה שלימה על היותה רובה ככולה של יהודים שומרי תורה ומצוה, לבד העובדות המועזעות שנשמעו מפי עדי רא"י, איך בכח הורידו יהודים חרדים מספינות הצלה, והעלו במקומם חבריהם הציונים כופרים מופקרים, ויהודי אשר רק יהודי הנהו לא הי' יכול להנצל מפני ידם הנטויו' נגד יהודים חרדים, כי אם בהתגנבו תחת שם ומסוה של ציוני ותיק כופר ומופקר. - הרי זוהי דמותו של ועד ההצלה אשר ועה"פ של אגוד"י הצטרף אליו. (מאמר הנ"ל).

אין עצה דק ליצא מהאגודה

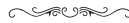
כשהי' אדמו"ר רבי אברהם מסלאנים ז"ל בירושלים [תרצ"ג], נכנס ר' עמרם

ז"ל עם שאר אנשים וגוללו לפניו במר נפשם על שפלותה וירידה של אגודה, וסיפרו לפניו בפרטות הרבה דברים. ענה האדמו"ר רבי אברהם מסלאנים ז"ל "איהר זענט גירעכט", עם איז נישט דא קיין אנדערע עצה נאר ארויסצוגיין פון די אגודה": אז יצאו רבי עמרם והחברייא מהאגודה, שהיו עד אז בצעירי אגוד"י. ואמר אז על רבי עמרם זצ"ל: דער יונגערמאן האט יראת שמים.

כנוס רבתי של נטווי קרתא
תחומים וקוי הבדלה

ביום ב', ב' דחומ"פ התקיים בישיבת תורה ויראה כנוס רבתי של נטווי קרתא, על סדר היום הי' דרשות על הנושא לעשות תחומים וקוי הבדלה בין היהדות שומרת התורה עפ"י דרך המסורה והמקובלת מדור דור, לבין אלו שהכריזו על עצמם שדבר אין להם עם ד' ותוה"ק.

מגינה ומצילה של היהדות באר"י

בלא קהילה בלא בנינים בלא ממון אלא איש יהודי

יחיד במינו היה מורינו רבי עמרם זצ"ל נגד עולם מלא חושך וערפל, מינות כפירה ופריקת עול תורה שלא היה עוד כדוגמתה, לא היה לרבי עמרם לא ציבור ולא עוזרים, לא בנינים ולא הישגים, לא ממון ולא מכבדים, היה לו רק את הקול, לרוב פעמים לא קולות אלא קולו הפרטי בלבד, אבל לא חדל מפני זה להשמיע את האמת הברור הנובע מתוך לבבו השותת דם, שזאת התורה אשר שם משה לבני ישראל, עומד וזועק כי אך התורה הזאת הניתנה מפי ד' זהו כל המהות של עם ישראל ואין להכיר במהות אחרת חוץ מזה.

יְהוּדֵי יְהוּדֵי מְדַגֵּז מְמַלְכֹת

נצייין בזה כמה פרטי עובדות בנוגע למלחמתו הבלתי מתפשרת של מורנו רבי עמרם זצ"ל, למען ידעו דור אחרון כי עוד לפני זמן לא רב עדיין חי ופעל בתוכנו יהודי מרגיז ממלכות כרבי עמרם בלויא זצ"ל, השומר כבבת עין על חומות ירושלים או על מה שנשאר מן החומות הללו, חזון נפלא בישראל היה האיש הגדול הלזה, המרעיש ארץ בכח מאמרו לבה, איש יהודי יחיד בדור הזה המזכיר את שם ד', את העיקרים ואת היסודות.

אל תלכו שולל אחדי הנהגת הסוכנות הציונית הממאנת בדעת תורה"ק

אל תתנו בניכם ובנותיכם ליהרג על מדינה של תוהו ובוהו

אנו לשלום עם הערביים

אנו פונים לממשלתנו האנגלית שתחלצנו מן המצר

היה זה בשנת שח"ת כאשר היה העולם שמם והעגל הציוני הזה עומד היה להיווצר בעוה"ר ולאסונו של עם ישראל, רבי עמרם זצ"ל לא הפסיק מלזעוק ומלהכריז במסירות נפש נגד הקמת המדינה, נגד הגאולה הכוזבת הזאת, נגד ה"שחרור" הזה, נגד "קיבוץ גלויות" הזה, באיזה לבוש שיהיה הן בלבוש של פורקי עול תורה והן בלבוש דתי מזרחי או אגודאי, באמצע הקמת המדינה - האתחלתא דגאולה או אתחלתא דקיבוץ גלויות המפורסם כ"כ בדברי האגודאים, הכריז רבי עמרם בלויא כי אין לו ליהודי שומר תורה שום חלק באתחלתות ארורות הללו ובענין המדינה הזאת, רבי עמרם עמד אז וזעק: "אל תלכו שולל אחרי הנהגת הסוכנות הציונית הממאנת בדעת תורה"ק", "אל תתנו בניכם ובנותיכם ליהרג על מדינה של תוהו ובוהו", "אנו לשלום עם הערביים! אנו פונים לממשלתנו האנגלית שתחלצנו מן המצר!".

חודש ניסן שנת שח"ת - הכתב לממשלת ענגלאנד

בחדש ניסן תש"ח, בימי פרום לידת הע"ז והמרידה הנוראה בהקב"ה בשמו של עם ישראל ה"י, קיבץ אליו רבי עמרם זצ"ל קהל גדול לצאת לרחוב העיר במחאה גלויה נגד הקמת האתחלתא, ונתקבצו אז שלומי אמוני ישראל ברחבת מאה שערים לדרשות חיזוק שדרש רבי עמרם זצ"ל ועוד, בשעה שההפגנה הגיעה לרחוב חגי, יצאו נגדם כוחות הציונים מקימי המדינה והכו

עבודת רבי עמרם בלויא רבועים מה

וירו ופצעו רבים ברציחה גלויה, אבל הוא לא נרתע מכאלה ומכיוצא בהן, הוא עם הרה"ג רבי אברהם הכהן ראטה זצ"ל פנו אז אל הממשלה של ענגלאנד ומסרו להם בידם כתב עם חתימת ידיהם, בו הם מבקשים ומתחננים בשם כלל היהדות הנאמנה שממשלת ענגלאנד תשאיר את חסותה על א"י ולא יתנו לציונים הכופרים להשתלט עליהם.

דעה"ה
 היהדות החרדית המסוייגה שונה כדבריה הנאים לכבוד ממשלתנו ירה"ה :
 מטעמנו ירה"ה קבלה את המסגרות על ארצנו הקדושה, מצאה בה יסוד גדול של יהודים חרדים, סוברי הנהגה וטובה, תוסבים נפשיים, שלא היו להם שום כוונות של סדיניות בישיבתם בארץ הקודש, כי אם לחיות ולקיים מצות הבורא ית"ט, וליהנות מקדושתה, והיו חיים כשלו עם שוכני הארץ, ונאמנים לממשלתנו ירה"ה, ויא יודעים ששום מעשי אלמות, ועתה עומדת ממשלתנו ירה"ה לערוב את הנחלתה מארץ הקדושה, אשר עי"ד נשארים חובביה חשקים האלה, המקד, בדתם, נשמתם ונריותם, לנסול לפני אלו המפחילים על הישוב ככה הרוצח, האגרוף והרבה, להחליים שולי אחרי דעתם הכבדות ולהורגת הקדושה, והשואפת לענין של סדינה ושלטון.
 אנו מבקשים ומתחננים לפני ממשלתנו ירה"ה שתתום עלינו, ואל תהן את היהדות החרדית השקטה והנאמנה, שתלע ח"ו ע"י שטחלים אלו, ושחטת ח"ו בעל כוונה עם גורלם של אלו, אשר אנו מפקדים היסגור איכות ונבואות.
 אם אין ממשלתנו ירה"ה מוצאה להקיים את הרוחות ולהפסיק את האש מיד, ולישכין שלום בארץ אשר בחוכנו גונן גם קיומה של היהדות החרדית ח"ו, בדתה, נשמתה ונבואות.
 אנו מבקשים ומתחננים לפני הוד מעלתו, שיחוס על נפשות החובביה חשקים, יהודים חרדים אלו החצילים בכל אופן שהוא, יהי"ו אינו שיהי, אם ע"י איגור כסחון או איזה אופן שימצא ראוי בעיני הוד מעלתו ירה"ה .

אנו בסורים על לכו הרחמן שיחוס על נפשינו ועל נפשות עוללינו ונסנו, וימצא את הדרך הנכונה להצלתנו בעוד סודנו.
 בחקרה לפילוי בקשתנו כחוקדים האפשרי הננו הותסים בתורה ובכרחה תושכיו הנאמנים
 בשם המפגיינים :
 זביא בישל גלוא
 אייכרס ואלט

זעקו זעקת התורה
 כשהסיתו בחורים
 להתגייס ועמם י. מ. ל.

ודעימיה הלך עם רבי אהרן מבית המדרש למשנהו

בתקופת מצור ומצוק כזו, כשהידוע אימשע מאיר לעווין ודעימיה לא בושו לנאום לפני בחורי הישיבות "להתגייס" לחיילות השמן, ובלבול המוחות וההסתה והדחה משכו בעוה"ר גם רבים וטובים, לא אמר רבי עמרם זצ"ל נואש, והוא עם מורנו הגה"צ רבי אהרן הלוי קאצינעלנבוין זצ"ל הלכו מבית כנסת אחד למשנהו וזעקו את זעקת התורה כי לא יתפתה חלילה להתגייס בצבא הע"ז הציונית.

הזי ואבוי! מלמדים כלי חמוס - פרץ הדלת הורדיהו ונשאז עד ביתו

בתקופה ההיא נודע לו כי בישיבה הגדולה של ת"ת שומרי החומות, מלמדים לאברכים ובחורים על כלי נשק, תחת דלת נעול במנעול, נעמד רבי עמרם זצ"ל וכמו ידיו פרץ את הדלת וגם הורידה מציריה, והלך שחוח

כשהדלתות הכבדות על גביו עד ביתו, וכה התבטא בשעתו רבי עמרם זצ"ל: "דרך הרשעים שבמחשך מעשיהם, וכשמגלים מחשביהם אינם יכולים להמשיך מעשיהם", וכך הוה.

כמו"כ בהכנסת אורחים - בא עם רבי אזרי שיינבערגער ורבי יעקב שלום געפנער (בעודו בחור) ודפקו בלי הרף וכהם"ז יצא ואיים עליהם צחקו בפניו

כמו"כ כאשר נודע לו שבבית "הכנסת אורחים" במאה שערים מלמדים כלי נשקם לבחורים ואברכים הנלכדים ברשתם, בא שם רבי עמרם זצ"ל עם הרה"צ רבי אורי שיינבערגער זצ"ל והרה"ח ר' יעקב שלום גפנר זצ"ל (שהיה עדיין בחור), ויחד דפקו בדלת בלי הרף, וכש"הקצין" הציוני יצא ואיים עליהם, התלוצצו הם בפניו, ובכל כוחם זעקו נגדם עד שנשברה כח הסטרא אחרא והללו ברחו משם.

עשו מה שבכוהכם

היה זה כשקצב אחד מתושבי העיר העתיקה כיבר את הרב הראשי הציוני העוכר קוק, ביתו של הקצב היתה מתחת הישיבה הקדושה אהל משה שרבי עמרם זצ"ל בהיותו אברך היה נמנה בין הלומדים שם, אחד מבני הישיבה שפך עליו מאחד מחלוני הישיבה שמלמעלה קיתון של מים, דבר שהרגיזו עד מאוד את העולם היהודי אשר חשבוהו לאדם גדול.

נשיא הישיבה היה אז הגאון הגדול רבי יצחק ירוחם דיסקין זצוק"ל בנו של הרשכבה"ג מוהרי"ל דיסקין מבריסק זצוק"ל, אלה אשר נפגעו מאד ממעלל זה נכנסו עד מהרה לבית הגרי"י דיסקין זצ"ל וגילו לו כי אם ישתוק על כך ולא יסתייג ממעלל זה, תצא אגודת הרבנים שבאמריקא נגד, ישיבת אהל משה ובית היתומים דיסקין, להחרימם ולהרסם, אך הגאון לא שת לבו לכל אלה ותשובתו הברורה היתה: "עשו מה שבכוהכם", ותו לא מידי...

החרם הלז הוא תהילתי ובוה אני דוצה לבוא לעולם העליו

רבי עמרם זצ"ל אשר נחלץ אז למערכה בהעוכר הידוע קוק, וכה וב"ד הרעים והזדים של "הרבנות הרשעית" הציונית הכריזו עליו ח"ר, ושוב לאחר זמן מה שלחו אליו מהב"ד שלהם כי רוצים להשיב את הח"ר, השיבם רבי עמרם

עבודת רבי עמרם בלויא הרועים מו

זצ"ל שאינו חפץ בזה, והוא תהילתו, ורוצה לבוא עם זה לעולם העליון.

אף פעם לא חשבתי אם הגימטריא מכוזנת

הנאון רבי יצחק ירוחם זצוק"ל את רבי עמרם זצ"ל, הכניסו חדר תוך חדר ואמר לו: "אברהם יצחק הכהן קוק בגימטריא יש"ו שר"י", ורבי עמרם זצ"ל שסיפר את הדבר בסוף שנותיו הוסיף לומר כי אף פעם לא חשב אם הגימטריא מכוזנת.

כי עליך הורגנו כל היום

את הפסוק "כי עליך הורגנו כל היום", קיים רבי עמרם זצ"ל בעצמו במעשה ובפועל, וכפי שהיה רגיל לפרשו - להיות מוכן ומוזמן למסור נפשו על קידוש השם בכל עת ובכל רגע של היום, ואכן בכל הזמנים היה חי וקיים באותה החלטה של מסירות נפש עבור כבוד שמו ית'.

לא עצר ברוחו לחכות רגע! כאשר ראה החילול נגד עיניו צעק שמע ישראל קפץ לתוך החיות הטורפות

הי' זה בתקופת המחאות נגד חילולי שבת הנוראים של הציונים במשחקם הפאט-באל בעצם יום השבת בריש גלי ובפרסום גדול ר"ל, הם היו למאות או לאלפים, והיו צולאזטע יונגען. והנה הפאליציני של הענגלאנדער עמדו לצדם היות דעמאקראטיע והם רוצים לשחוק אין לפרוע להם, זה נגד החק הגויי שיפרעו אנשים ממשחק שלהם. אז חשבנו פעם לסדר שתי קבוצות של אברכים וקבוצה אחת יתחיל לצעוק שבת! שבת! כדי למשוך להם הפאליציני ועד שיתעסקו הפאליציני עם הקבוצה הא' ילכו הקבוצה השני ויפרעו את המשחק של הפאט-באל. הקבוצה האחת עמדה למטה אצל שכונת הבוכרים, והשני' עמדה למעלה על ידי המקום של הכניסה למגרש הפאט באל. והי' המדובר שהקבוצה העומדת למטה תתחיל מקודם בצעקות שבת! שבת! כדי למשוך את כל מחנה הפאליציני למטה, וכשהפאליציני יתעסקו עם הכתה הראשונה יסתערו הקבוצה השני' לתוך מחנה השוחקים, ויבלבלו ויפריעו את המשחק. רבי עמרם זצ"ל הי' עומד בראש הקבוצה העליונה ובראותו החילול שבת ר"ל הבעיר שלהבת קודש אצלו ולא עצר ברוחו לחכות כמעט רגע כאשר ראה

סח עבודת רבי עמרם בלויא הרועים

החילול נגד עינוי והתחיל לצעוק בקול גדול שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד ובמסירות נפש ריץ אל תוך המאות שוטרים והפרשים, והחיות המורפות הציונים, כמובן שנשם גדול שיצא חי מהחיות המורפות האלו עוד צולאזמטרהייט אבל הוא ז"ל לא עצר ברוחו לחכות כאשר הבעיר אצלו אש קנאת ה'. (הרה"ג רבי אהרן קאצינעלענבוין זצ"ל).

🌀 השבת נצח

בנו הרה"צ רבי אורי בלויא שליט"א מוסיף לספר על זה כי מאורע מיוחד היה אותו השבת כאשר כתריסר שוטרים כריטים הקיפוהו וסחכוהו בכח לתוך ה"פאליציי קאר או טראק", וכשהרגיש שיחשבו שבזה ניצחו את השבת השליך עצמו במסי"ג מתוך הטראק על הקרקע, עד שלבסוף הוכרחו להוליכו רגלי להפאליציי סמעשאן, כמובן שכל זה היה מלווה בהכאות ובבעיטות של הזקיפים הבריטים, אבל כל זה לא הפחיד אותו ולא הביא מורך בלבבו, וגם אחרי אותו מעשה היה ממשיך ללכת ללא חת ומורא להמחאות בכל שבת ושבת עד שנתבטל המשחק המכוער.

🌀 יודען מען טאר נישט שטיצען דעם כופר הישוב - נפל פחד עליהם זנסו כמפני חרב

על גדול מסירות נפשו למען כבודו ית' בפועל ובמציאות יש עוד להאריך הרבה, ונביא כמה דוגמאות אחדים, היה זה כשהכופרים הכריזו והסיתו לקניית פירות וירקות מה" הפארמערס העברי" ולא מהערבים, שהיה נקרא "מס כופר הישוב" למען ה"הגנה" הכופרת, היה יום יום רבי עמרם זצ"ל יוצא כשהחלוצים הבריונים עומדים לאחוריו וכלי זיינם בידם ומוכנים לרצחו נפש, והוא זועק בקול ברחובות מאה שערים: "יודען מען טאר נישט שטיצען דעם כופר הישוב", ואך בדרך גם ניצל מידם ללא כל השתדלות, כי נפל פחד עליהם זנסו כמפני חרב, אבל רבי עמרם זצ"ל הכין את עצמו ליהרג ללא שום פחד ומורא.

🌀 יצא לבדו מביתו למלחמה ממש - הם מחזמשים עם דעוואלווערס

וכשהפושעים החיילים של "ההגנה" תפסו אנשים לרשתם בשנת שח"ת,

ובתוכם נשבה גם חתנו הרה"ח רבי ברוך יצחק מינצבערג זצ"ל, ויהי כשמוע רבי עמרם זצ"ל כי נשבה חתנו, יצא לכדו מביתו למלחמה ממש, רדף אחריהם, והם ברחו, על אף היותם מחומשים עם מכונות ירי, כשרבי עמרם זצ"ל פתח את לבבו לפני הגענעראל שלהם בצעקה "שים" והם נהדפו ונסוגו אחור.

ואבן באופן זה זכה להעמיד דברים כחומה ללא הרף, ולקידוש ד', ומלחמה למען שם ישראל המחולל, והסרת האפוטרופסות של הגזלנים המורדים שלא ידברו בשם כל ישראל כמייצגי העם.

❧ לא יפסיק מהנהגתו שלא ליגע בכסף הציונים

בידוע כל ימיו של רבי עמרם זצ"ל היה נוהר לא להחזיק ולא ליגע בידיו ממטבעות או שטרות של הכסף הציוני*, ועל אף כל הקושי שבדבר לא

* כה מספר הרה"ח רבי אברהם פישער מבני ברק:

הי' לו לרבי עמרם חברת "מגודלים בנעורים" מגודלים היינו רמז לציצית "גדילים" בתהלים יש פסוק מגודלים בנעוריהם, והוא עשה מזה חברה לילדים, הילדים שהולכים עם ציצית בחוץ נעשים חברים בחברה זו, ומקבלים "קארטעל חבר". ועשו הגרלה בראש חודש.

ועוד זאת בחול המועד נסעו טיול עד ל"ארמון הנציב" "טלביע" לראות משם מקום המקדש, הוא לקח אתו שני שקים של מאראנצען או טענדזערין, וחילק לכל אחד - וברכו שם ברכת האילנות.

אבל העיקר מה שהתפללנו שם מול מקום המקדש "ומפני חטאינו", היו אומרים שם חלקים שלימים מהתפלה. והיו ילדים שהיו שם בכל כך כובד ראש ממה שענים רואות מקום המקדש שהי' עיניהם לחות מדמעות. הי' שם התעוררות גדול מאוד. וההתעוררות של רבי עמרם הגדול הי' נשפך על כל סביביו. כל הילדים האלו, החברים שלי שהיו במעמדים האלו, אני בטוח שזה הכנים יראת שמים הרבה בקרבם "אריין געבאקן אין זייערע ביינער", היראת שמים נכנס בתוך עצמות שלהם.

כשנתגדלתי הזמין אותי רבי עמרם לנגן שם בחברת מגודלים בנעוריהם. אני עם ר' פסח קרשעווסקי ור' שלמה דיאלאווסקי פתחנו את המוזיק החרדי הראשון. עד אז הי רק פראייע מוזיק, בכל החתונות בבני ברק וחיפה וכל המקומות, הי' רק מוזיק חופשים, הם הלבישו כיפות וניגנו, הם הכירו רק שנים ושלושה ניגונים חרדים, ושאר הניגונים הי'... ואנו עשינו מוזיק והיינו מנגנים בחול המועד בלילה הראשונה, ומוצאי שמחת תורה בהקפות שניות מידי שנה בשנה במשך שלשים ושבע שנים.

ואנשים הזמינו אותנו שנבא לנגן בחתונות, והבית דין לא הרשו לנו לנגן בחתונות בירושלים,

ויותר רבי עמרם זצ"ל על כך, כי היות והכספים שייכים להמרדה הנוראה בר'

אצל דברים אחרים כנ"ל חוה"מ וכו' הרשו אבל אצל חתונות לא, הם אמרו שרבי יוסף חיים זאננענפעלד צעק שבית המקדש חרב לעינינו ואי אפשר בעיר זו לנגן במוזיק רק בתוף "פויקער". על כל פנים רבי עמרם ביקש ממני לבוא לנגן עם האקורדיון במעמד 'מגודלים בנעוריהם' בברכת האילנות, כשגמרו קרא לי לביתו שהרי רוצה לשלם לי אבל הוא לא נוגע בכסף של המדינה, ה' כמעט היחיד או היחיד בכל ארץ ישראל שלא נגע בכסף המדינה. בן גריו ידע מזה והוא התפוצץ הוא שלח מהש.ב. לפתות אותו ולנסות אותו שיגע בכסף שלהם, שלח להכשיל אותו אבל לא עזר כלום רבי עמרם אינו נוגע בכסף שלהם. כאן מרים רבי אברהם את קולו בצעקה: מה איכפת לבן גריון יש אדם אחד נגיד משוגע שלא רוצה לנגוע בכסף של המדינה, אבל ב.ג. לא יכול לשאת את זה, מפורסם שיש אחד שאינו רוצה ליגע בכסף שלהם וזה ה' כל כך פגיעה חמורה להם, באמעריקע כולם מדברים מזה לא רק בסאטמאר, בוויזניץ באבוב בעלז וכן אצל הליטאים כולם דיברו מזה שיש יהודי שלא נוגע בכסף שלהם.

כאשר הגיע עני לבית הכנסת אז רבי הדפוס חתיכות וכתבי עלה "טוב בעד חתיכת צוקער אחד" היה חנות שהיתה נקראת "הספקה לבני ישיבות" וכאשר הגיע עני עם פתקא זו קיבל חתיכת צוקער. לאחר כך ה' אצלו דאלערס וזה נתן.

כאשר בנו הרה"צ רבי אורי נעשה חתן לא רצה לקנות ציגארעטלך של המדינה, כי על הציגארעטלך שלהם היו צריכים לשלם למדינה (וה"י כמעט חצי המחיר של הציגארעטלך) הביאו מחו"ל. זכורני שאמרתני לאורי מזל טוב והוא הוציא פושקא מענגלישע ציגארעטלך בכיס השני ה' לו פושקא מאמעריקאנער ציגארטלעך אמרתני לו תן לי מאלו. אמרו אז שכאשר נגמר הציגארעטלך אמר שלא יאמרו לו מזל טוב כי כבר נגמרו הציגארעטלך, כך אמרו בבדיחותא.

האם אינו דבר מוזר יש לו מדינה וצבא חיל הים וחיל האוויר וכל מה שירצה, יהודי אחד ב"אונגערישע הייזער", לא רוצה לנגוע בכסף שלהם, הוא לא יכול לשאת את זה, כאן מונח מחאה, הוא לא מסכים אתם, הם מזייפים הם מזוייפים, קוראים לעצמם ישראל בזיוף, הם גנבו את השם ישראל את השם ציון.

*

לא היתה שבת אחת שלא היו כמה עניים מרודים ומשוגעים על השולחן אצל רבי עמרם, הוא ה' בעל מדות עצום, צדיק יסוד עולם, הוא הולך בשטיבלאך במאה שערים ותופס אדם אחד ושואלו האם יש לך היכן לאכול את הסעודה הלילה הלה אומר לו הן! יש לי חלה וסארדין, אמר לו רבי עמרם תבא אצלי, וכך התחנן אצלו עד שבא, בהגיע לביתו כבר חיכו לו כמה שכבר הזמינו עצמם מבעוד יום, מהם כמה משוגעים, ואכלו וסעדו ושרו זמירות והוא סבל מהצרות של המשוגעים, אלמנים וגרושים וכל מיני.

כשהי' רבי עמרם בתפיסה ביקש שרוצה לטבול בערב שבת במקוה, בדרך כלל טבל בכל יום, אבל בתפיסה ביקש לכל הפחות לטבול בערב שבת, עד שהאופזעהער שם נכנע ונתן לו שוטר שילוח אותו שלא יברח, והשוטר הלך עמו למקוה, בפעמים הראשונים השוטר חיכה, ואחר

ובתורתו לא היה מסתגל בנפשו לנגוע בהם, אך כשהיה מדובר שהכופרים הציונים הביאו לתוך מדינתם ילדים מרומני' וכדומה על מנת להעבירם לשמך ה"י, נדבר אז רבי עמרם זצ"ל עם ידידו הגדול, אחד מרועי ולוחמי היהדות הנאמנה ה"ה הגה"צ רבי אברהם אלי' מייזעס זצוק"ל, אשר צידד כי יתכן וכדאי לו לוותר על מנהגו זה בכדי שיוכל לאסוף כספים להציל את ישראל משמך נורא כזה ה"י, וההחלטה היתה כי הגרי"ז זצוק"ל יכריע בדבר, ואכן הכרעת הגרי"ז היתה כי רבי עמרם זצ"ל לא יפסיק מהנהגתו, היות ולאסוף כספים למען הצלת ילדי ישראל משמך היא מצוה שאפשר לעשותה גם ע"י אחרים היכולים לדאוג להצלתם.

חזו"א: הנני הולך לבקר את השבת - רבי עמרם'ס ליכט וועט אונז ראטעווען - ווען נישט רבי עמרם

כידוע בהיות רבי עמרם זצ"ל אסור בבית האסורים בעיר יפו בגין מהאותיו נגד חילולי שבת קודש ה"י, נסע החזו"א זצ"ל במיוחד לבקר כשהוא אומר למלוויי "הנני הולך לבקר את השבת", ופעם התבטא בהגדרתו העמוקה "רבי עמרם'ס ליכט וועט אונז ראטעווען", וכשרבי עמרם זצ"ל ישב בכלא עבור מהאותיו על קדשי שמים אמר החזו"א להצדקנית ע"ה אמו של רבי עמרם: "די גאנצע וועלט איז אין א תפיסה", וכן ידוע שאמר: "ווען נישט רבי עמרם וואלט שוין געווען אפן אלע געשעפטן אין ירושלים".

הגרי"צ דושינסקיא

וחביבותו לגדולי ומאורי הדור שכירושלם עיה"ק, ובראשם מרן הגרי"צ דושינסקיא זצוק"ל היתה גדולה, ומידי פעם היה מרן הגרי"צ זצוק"ל מחזק ידי רבי עמרם זצ"ל על מאמריו המלאים בהירות באמת ובאמונה שהיה מפרסם בתדירות על גבי גליון "החומה", ומתוך אהבה וקירבה היה מרן זצוק"ל גם מעוררו לפעמים אם היה מוצא במאמריו איזה תיבה משפת "העברית" הציונית, ורבי עמרם זצ"ל כמובן קיבל את דבריו, ואכן היה הרבה משתדל כפי יכלתו בכתיבת המאמרים שיהיו נקיים וטהורים מכל רבב של

כך גם השוטר טבל במקוה לכבוד שבת, סוף סוף נעשה השוטר בעל תשובה עם הבגדים של שוטר, אחר כך התפטר מהפאליציי אמט והוא הי' מגיע לרבי עמרם הרבה פעמים לאכול שם.

עב עבודת רבי עמרם בלויא

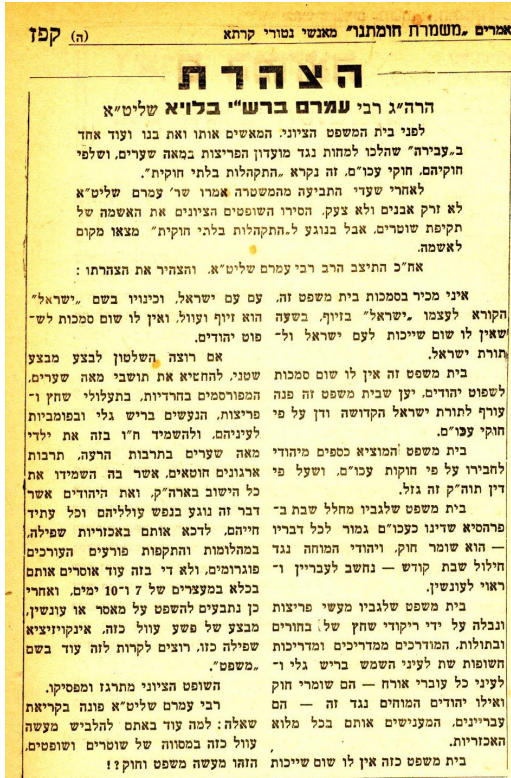
טומאת שפתם, הכופרת והמגשמת את לשונינו הקדוש.

הנהגה זבית משפט שאינו תחת התודה קודא לעצמו, ישראל, בזיוף ובחוצפה ועזות שלא הי' מיום שנברא העולם

בכל מחאה ומחאה נגד כל פירצה שהיא ראה רבי עמרם זצ"ל הזדמנות להכריז את הכרות היהדות נגד כל עצם הכפירה והמרדה הנוראה בשם "ישראל" רח"ל, וכמו כן בכל עת שהועמד בבית ערכאותיהם היה מצהיר באופן שאינו משתמע לתרי אנפי, כי הנהגה ובית משפט הקורא לעצמו בשם "ישראל" בזיוף, בשעה שאין לה שום שייכות לעם ישראל ולתורת ישראל, אין לה שום חוקים ומצוות, ושעל פי בית משפט שלגביו מחלל שבת בפרהסיא שדינו כעכו"ם גמור לכל דבריו — הוא שומר חוק. יהודי המוחה נגד חילול שבת קודש — נחשב לעברייני וראוי לעונשין.

בית משפט שלגביו מעשי פריצות ונבלה על ידי ריקודי שחץ של בחורים ובחולות. המודרכים ממדיכים ומדריכות השופות שחל עיני השמש בריש גלי ור' לעיני כל עוברי אורח — הם שומרי חוק ואילו יהודים המוחים נגד זה — הם עבריינים. המענישים אותם בכל מלא האכזריות.

בית משפט כזה אין לו שום שייכות

למה אינכם לוקחים דשיון

נצייין בזה מתוך דבריו באחד מהצהרותיו בפני בית הערכאות הציוני (אייר תש"ח):

"השופטנא" מפסיקו באמצע דבריו ושואלו: "למה אינכם לוקחים רשיון להפגנה".

עבודת רבי עמרם בלויא הרועים עג

איננו רוצים לאשר שם ישראל על התכשורת לזה

רבי עמרם זצ"ל עונה לעומתו באופן ברור: "אמרתי כבר זאת בהודמנויות אחרות, כי אנחנו רואים את אישורנו של השם ישראל על משתלמים אלו ומפעליהם כהתכשורת גלויה באמונה, איננו רוצים לאשר את שם ישראל על המשתלמים הללו".

הדיון יזבא לפני בי"ד יהודי שאין מקבל משכורת מהמדינה

רבי עמרם זצ"ל ממשיך בדבריו כשהוא מציע שדיון זה יתקיים בפני בית דין יהודי "נייטראלי", דהיינו שאינם מקבלים משכורת מהמדינה, ואליהם יביאו כל ההוכחות של "העבירות" ואת הדיון היסודי אם רשאים לגזול מיהודים אלו את זעקתם".

עב"פ לפני היוע"ן

ושוב ממשיך רבי עמרם זצ"ל ואומר: "כי אם הצעה זו אינה מוצאה חן בעיניהם, הרי הוא דורש לבקש מאת ארגון האו"ם שהם יעמידו שופטים שידונו את הענין לכל הפחות באופן נייטראלי".

כבר אמרתי מה שהי' לי לומר

וכאן מפסיקו ה"שופטנא" ואומר לו שיותר אין לו רשות לדבר, רבי עמרם זצ"ל אשר חשש פן שתיקתו תתפרש חלילה כהסכמה ואישור על החלטת בית הערכאות המרים יד בתורת משה השיב בתום לב: "שכבר אמר כל מה שרצה לומר".

איני מכיר - פלניא גולנא הוא

מאז קום המדינה, יחד עם זעקת ה"איני מכיר" אשר זעזעה אמות הסיפים, לא הפסיק רבי עמרם זצ"ל לזעוק ולהכריז מידי פעם כי המשתלמים הציונים גולנים הם ואין להם שום צדק ויושר להחזיק בארץ לא להם, לא פסק להכריז כי על פי החלטת היוע"ן ירושלם כולה היא עיר אינטערנאצינאל, וגם כי רצונם של היהודים החרדים דרי ירושלם היא לצאת מתוך גבולם, ולהיכנס לגבול

עד עבודת רבי עמרם בלויא הרועים

ירושלם העתיקה ת"ו אשר היתה אז תחת שלטון הערבי.

🌀 ההודמנות לזעוק את זעקת היהדות הברורה

ובאותן הפגנות סוערות על קדושת השבת ברחוב יפו, כשהציונים העמידו כלי רכב להסעת נוסעים למקומות הרחצה בעיצומו של יום השבת רח"ל, להפיץ ולהרבות זימה ותועבה עם הריסת השבת, היה זה בקיץ תשט"ז כשעל המערכה נפל שדוד קרבן השבת רבי פנחס ב"ר ירחמיאל סעגאלאוו זצ"ל הי"ד, ניצל רבי עמרם זצ"ל את ההודמנות לזעוק את זעקת היהדות הברורה, שלא היתה כ"כ נעימה בשעתו לאנשי ההמון:

וכה הם דבריו באחת המודעות דאז:

🌀 תנו לצאת מגבול הרשעה שלכם! תנו לעבור לירושלם עיר הקודש שבידי שכנינו הערבים

"... ואם יהודים הנמסים כמים לעומת מעלליהם המחפירים האיומים והנוראים מנסים למחות נגד זה, בזה שמעל המדרכות מריעים שבת, שבת! עמדתם עליהם באכזריות לדכא אותם במאסרים ועינויים קשים, תנו לצאת מגבול הרשעה שלכם! תנו לעבור לירושלם עיר הקודש שבידי שכנינו הערבים, אשר משם הוצאנו, אם ימיתונו נמות ואם יחיונו נחיה, כי על פי תוה"ק עלינו לכחור גם את המות רח"ל מהחיים בגבולכם, כדאיתא בחז"ל: גדול המחטאו יותר מההורגו".

🌀 שבאים אכזרים! האיך מספיק בהגדשת הסאה של האכזריות!

🌀 שבאים אכזרים! פנינו אליכם לפני שבועיים בקדיאה נואשה: תנו לנו לצאת מגבולכם המדשעת, לא עניתם, אלא הנכם מוסיפים להתאכזר ולערוך בנו פאגראמען

ושוב כעבור אך שני שבועות, כשכמובן לב האכזרים הציונים נשארו בשלהם, להמשיך בהתגרותם באומות העולם ובפרט באומות הערביות שונאי מדינתם ללא שיניחו את שבוייהם היהודים הנאמנים לד' לצאת ממדינתם הטמאה אל גבול השלטון הערבי, המשיך רבי עמרם זצ"ל בזעקת היהדות כשהוא מוסיף בזעקה גדולה ומרה: "שבאים אכזרים הלא תענו! האיך מספיק

בהגדשת הסאה של האכזריות? שבאים אכזרים! פנינו אליכם לפני שבועיים בקריאה נואשה: תנו לנו לצאת מגבולכם המרשעת, ועד עכשיו לא עניתם, אלא הנכם מוסיפים להתאכזר ולערוך בנו פוגרומים, הלא תענו על דרישתנו תנו לנו לצאת מגבולכם!".

אין ראוי לאמת שתהיה ביישנית ופחדנית

כדאי לציין כי הגאון רבי שמואל דוד הכהן מונק זצ"ל, אב"ד קהילת החרדים בעיר חיפה ובעל שו"ת פאת שדך, כתב בשעתו מאמר נפלא ב"משמרת חומתנו", בו הוא כותב ומתאר איך שבשעתו כעס וחרק הקהל הרחוק את שינוי עד שביקש לבלוע את נטורי קרתא חיים על צעדם זה, מופתעים היו ההמון מאד וכלל לא היו מוכנים לגילוי דעת כזה מצד נטורי קרתא, אבל רבי עמרם זצ"ל ודעימיה אשר לא מצאו ענין למצוא חן בעיני ההמון, הרגישו על עצמם חובה להכריז את זעקת האמת, וכפי שכותב שם הגרש"ד במאמרו זה: "אין ראוי לאמת שתהיה ביישנית ופחדנית", לא שמו עין אל כל היריקות והבזיונות והכריזו ברורות כי אכן ברצונם לעזוב את המדינה, ואף להכנס בגבול הערבים!

לרבים המצטעדים

היה זה בשנת תשי"א, כשרבי עמרם זצ"ל זכה לשדך את אחת מבנותיו עם ת"ח אחד מיקירי ירושלים, התקיימה סעודת תנאים ברוב פאר והדר והשמחה היתה גדולה, אך דא עקא ואחד עשה על דעת עצמו, בכך שכיבד בסעודת המצוה את אחד מראשי הישיבות שבירושלים אשר פרץ פרץ בחומת היהדות, ובחתונת בתו כיבד ל"מסדר קידושין" את הרב הציוני ד"ר הערצוג. רבי עמרם זצ"ל אשר היטב כאב לו על הכבוד שניתן לראש ישיבה פורץ זה בשמחת ה"תנאים", שהיה בזה משום פירצה נוראה בחומת ההתברלות מן הציונים ומכבדיהם, וגם אם היה זה ת"ח וגאון גדול בתורה כידוע, אך לא היה בזה להכשירו לבוא בקהל היות ונתן יד לכת הציונים הכופרים ורבניהם הצבועים, עמד ופרסם גילוי דעת בנוסח דלהלן:

"לרבים המצטערים על שבמסיבת כתיבת התנאים של בתי תחי' נתכבד מי

עו עבודת רבי עמרם בלויא הרועים

שהוא אשר זה לא כבר השיא את בתו ומצא לכבד את הרב הציוני ד"ר הערצוג להיות המסדר קדושין, הנני להודיע כי אני לא גרמתי את כבודו של הנ"ל, והוא רחום יכפר עוונתי אם התרפיתי במלאכתי ח"ו, ויה"ר שלא יתחלל שם שמים על ידינו ח"ו ויתגדל ויתקדש שמו רבא בבי"א, ועל החתום שמו המלא.

אם ד' הוא האלקים לכו אהדיו ואם הבעל לכו אהדיו - אין לנו שום שייכות עם גדוליהם ואדמו"דיהם

הרבה יש עוד להאריך בנוגע לאש להבת כבוד שמים שבערה בו בזעקותיו להתבדל ולהתרחק מן האדמו"רים והרבנים, וכל מיני ראשי ישיבות שונים, המחייבים את המוני בית ישראל להשתתף בבחירות ולהתכלל בהע"ז הציונית המכרזת ואומרת כי עם ישראל הוא עם ככל העמים מנותק מתורה ואמונה ה"י, עד סוף ימיו זעק זעקת אליהו בהר הכרמל "אם ד' הוא האלקים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו", וכל עוד שייכים היו למחנה הבעל הכריז ללא הרף כי מנותקים אנו מאתם, אין לנו שום שייכות עם גדוליהם ואדמו"ריהם, חצרותיהם וקהילותיהם השייכים לישראל ציוני מזויף זה, וכדבריו הברורים (משמרת חומתנו סיון תשכ"ו): "שאי אפשר להתבדל מהמון כופר ומורד זה, כי אם תעשה ותבוצע אותה מדת ההתבדלות גם מאדמורי"ם רבנים וראשי ישיבות אלה, ומהמוניהם שהנם כלולים בתוכם וחולקים אתם בקופותיהם...".

פלניא גולנא היא - לא הסתפק

בכל מחאותיו לא הסתפק רבי עמרם זצ"ל בזה שמחה השכם והערב "פלניא גולנא הוא", אלא תמיד חיפש דרכים איך לפרסם את המחאה כדי שתשמע בכל העולם, כי רצוננו כביטול המדינה "ולמחר תבענא ליה בדינא", בכל הזדמנות שהיא פרסם את דעתו הבהירה, כל אימת שמצא איזה דרך איך לשלוח את ההכרזה לראשי ממשלות שונות פעל ועשה, וכדבריו באחד ממכתביו לאלה שהיו עוסקים כבר אז בפעולות שונות בנוגע להפרסום בפני אומות העולם את מהותו של העם היהודי, וז"ל:

הדברים הנאמרים על ידינו, פרטיהם ופירושם מובן להם הפרסום, ואם גם לא יהודים מוצאים ליתן פרסום לדברינו הנ"ל אין למונעם, ואולי גם לאשרם בעצה, יבא הנם מכל מקום".

עבודת רבי עמרם בלויא הרועים עז

ממשלה לא יהודית איזו שהיא - רצויה היא לנו יותר מזו של ישראל המזויף ובאחד הכרוזים אשר ניסח בסוף ימיו, בלשון קודש, באידיש ובערבית, כותב רבי עמרם זצ"ל בלשון ברור: "אין אנו משתתפים בהנהגת "ישראל" המזויף, - ממשלה לא יהודית איזו שהיא, - רצויה היא לנו יותר מזו של ישראל המזויף, - למשל, ממשלת טורקיא היתה רצויה לנו יותר, עומדת לפנינו שאלה אם מוכרחים אנו לעזוב את הארץ, לאיזה מקום בעולם". ועוד כהנה וכהנה כרוזים ופרסומים למען שכל אומות העולם יבינו וידעו כי אין לעם היהודי שום שייכות להמשתלטים הציונים ומדינתם הכופרת, וכי מעדיפים אנו כל שלטון שהוא מעל שלטונם הטמא.

מכתבו להפרעזידענט של אמעדיקא

בסוף ימיו כתב רבי עמרם זצ"ל מכתב לנשיא ארה"ב בו הוא מבקש ממנו שישתדל לבטל מעלינו את השתלטות הציונים.

לפרסם לכל גויי הארצות, ובפרט לעשות קשרים עם מדינת הערביים (א) שישאל לא כפר באלקיו (ב) להסיר החילול השם שיהודים עם רצחני (ג) להצלת נפשות

כמו"כ לעשות פעלים ולפרסם בין אומות העולם את עמדת היהדות הנאמנה נגד הטומאה הציונית ובפרט בין העם הערבי, לעשות קשרים עם ראשי ומנהיגי העמים הערביים, (א) להסיר החרפה שהמיטו הציונים לגלות ולהכריז שישאל לא כפר באלקיו. (ב) להסיר החרפה והבזיון והחילול השם שמתפרסם שיהודים הם רוצחים, והם אונמער דריקען אחרים [וכעת עשו חק סדום, שמי שאינו בירגער אצלם הוא צווייטע קלאס. וכל האומות תמהים לא מזמן כביר עשו זה הדייטש וכעת עושים אלו הקוראים עצמם יהודים]. (ג) להצלת נפשות ופיקוח נפשות, שעי"ז מסירים הערביים ושאר גויי הארץ השנאה מהיהודים, וניצולים יהודים עי"ז וכבר ניצלו הרבה יהודים עי"ז הפירסום הזה. כמו"כ כתב כמה מכתבים בכתב ידו לאנשים שונים באר"י ובחו"ל שיבואו לעזר למען העושים והמעשים בענינים נשגבים אלו העומדים ברומו של עולם.

לבטל את ההשתלטות והאפוטרופסות הציונית

עַה עֲבוֹדַת רַבֵּי עֵמֶרֶם בְּלוִיָּא הַרְוּעִים

בִּדְרָכּוֹ הַכְּבוֹשָׁה זֶה הַמְּשִׁיךְ רַבֵּי עֵמֶרֶם זצ"ל בְּדֶרֶךְ הַהִשְׁתַּדְּלוּת שֶׁל מֶרֶן הַגְּרִי"ח זַאֲנַנְעֶנְפֶּעֶלְד זִיע"א וְעוֹזְרוֹ הַגְּדוֹל ה"ה ר' יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל דְּעֵהָאֵן זצ"ל הִי"ד לְבַמֵּל אֶת הַהִשְׁתַּלְּמוֹת וְהַאֲפוֹטְרוֹפְסוֹת הַצִּיּוֹנִית מֵעַם הַקּוֹדֶשׁ וּמֵאַרְץ הַקּוֹדֶשׁ.

❧ כ"ט סיון היארצייט של הקדוש ר' יעקב ישראל דעהאאן

וּבְעַמְדֵינוּ בְּעֵינֵי הָאֵי צְדִיק וְקָדוֹשׁ רִי"י דְּעֵהָאֵן ז"ל אֲשֶׁר נָפַל שְׂדוּד עַל מִזְבֵּחַ מַלְחַמַת ד' נֶגֶד הַכְּפִירָה הַצִּיּוֹנִית עוֹד בְּרֵאשִׁית שְׁנוֹת הַשְּׁתַּלְּמוֹתֶיהָ עַל אֲדַמַת אֶרֶץ"ק, יֵשׁ הֶרְבֵּה לְסַפֵּר וּלְהַאֲרִיךְ עַל מַדַּת הַהֶעֱרָכָה הַנּוֹרָאָה שֶׁל רַבֵּי עֵמֶרֶם זצ"ל לְהַקְדִּישׁ הַזֶּה הִי"ד, בְּכֹל שָׁנָה וּשְׁנָה כַּהֲגִיעַ הִיא"צ כ"ט סיון, הַקְּפִיד רַבֵּי עֵמֶרֶם זצ"ל לְקִיּוּם "דְּרֵשֶׁת הַתְּעוֹרְרוֹת" וְכִינּוּם לְזַכְרוֹ הַמְּהוּר, וּבְדִרְשָׁתוֹ הִיָּה רַבֵּי עֵמֶרֶם זצ"ל מֵאַרְיֵךְ הֶרְבֵּה עַל גּוֹדֵל קְדוּשַׁת נַפְשׁוֹ, וְכִי בְּזַכּוֹתָיו נִשְׂאָרָה פְּלִיטָה גְּדוֹלָה לְהִיְהוּדוֹת הַחֲרָדִית עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

❧ להוציא מלבן של צדוקים ציונים

וְכֵּן דִּיבַר רַבֵּי עֵמֶרֶם זצ"ל בְּקִדְשׁוֹ לְאָמֹר (סִיּוֹן תשכ"ו): "נַפְשׁוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ ר' יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל דְּעֵהָאֵן יָדְעָה אֲמֵנָם כִּי יֵשׁ לְקִיּוּם אֶת הַכְּתוּב כַּמְּשַׁמְעוּ "דְּרֵשׁוּ אֶת שְׁלוֹם הָעִיר", לְחַפֵּשׂ אֶת הַיְדִידוֹת וְהַשְּׁלוֹם עִם הָעֲרָבִים, לְהוֹצִיא מִלְּבָן שֶׁל צְדוּקִין, הִיפֵךְ מִשְׂאִיפַת הַצִּיּוֹנִים, וְהַצְּלִיחַ לְרִכּוּשׁ הַיְדִידוֹת שֶׁל הָעֲרָבִים שֶׁהֵיוּ מֵהוּיִם כַּמּוֹבֵן עוֹרֵף לְהַגְנַת הַיְהוּדוֹת הַחֲרָדִית מִיַּד רֹדְפֵי נַפְשָׁהּ הֵלֵא הֵם הַצִּיּוֹנִים שֶׁלֹּא עֵינֵיהֶם לְהַחְרִיב אֶת הַיְהוּדוֹת הַחֲרָדִית, וְכֹל הָאִיוֹם שֶׁל הַצִּיּוֹנִים לְהַאֲבִיד זַכְרָהּ שֶׁל הַיְהוּדוֹת הַחֲרָדִית נְפֻצָה אֶל סֵלַע בְּסִיּוּעַם שֶׁל הָעֲרָבִים, שֶׁהִשִּׁיג אֶת קִשְׁרֵי הַיְדִידוֹת הַמְּעוֹלִים לְצוֹרֵךְ זֶה".

❧ קרן דעהאאן

בְּשָׁנַת תש"ך הִכְרִיז רַבֵּי עֵמֶרֶם זצ"ל, עַל פְּתִיחַת וְהַקְּמַת גַּמ"ח שֶׁל קֶרֶן הַלּוֹאוֹת מִיּוֹחַדַת שְׁתִּיקְרָא "קֶרֶן דְּעֵהָאֵן" וּבְכַךְ לְהַנְצִיחַ אֶת זְכָרוֹ הַקְּדוֹשׁ בֵּין הַחֲרָדִים הַיּוֹדְעִים לְהַעֲרִיךְ וּלְהוֹקִיר אֶת פְּעוּלוֹתָיו וּמֵאַמְצִיּוֹ לְשַׁחְרֹרָה וּתְקוּמָתָהּ שֶׁל הַיְהוּדוֹת הַחֲרָדִית בְּעֵיה"ק, וְאֲשֶׁר מִלְּחַמְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה נֶעֱרַכָה בְּהִשְׂרָאֵת וּרְאִשׁוֹת רַבֵּינוּ הַגְּדוֹל מֶרֶן הַגְּרִי"ח זַאֲנַנְעֶנְפֶּעֶלְד זִיע"א, בְּדִבְרָיו קָרָא רַבֵּי עֵמֶרֶם זצ"ל לְכֹל מוֹקִירֵי זְכָרוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ רִי"י דְּעֵהָאֵן זק"ל לְתַת אֶת יָדָם וּלְהַמְצִיא אֶת

תרומותיהם ביד רחבה כדי להגדיל ולהאדיר את "קרן דעהאן" שיהא למפעל ענקי ומזכרת נצח לזכרו המהור.

מהות מלחמתו הקדושה של הקדוש הרי"י דיהאן זק"ל

עוד שני שבועות בלבד קודם שרבי עמרם זצ"ל נסתלק לו לעולם שכולו טוב, פרסם מודעה של "נטורי קרתא" אשר הוא בעצמו כתבה, בדבריו האריך לבאר היטב את מהות מלחמתו הקדושה של הקדוש הרי"י דיהאן זק"ל אשר בעבור כן הבינו הציונים הכופרים היטב את לב היהודי שבו מצאו לפלוח את חיציהם האכזריים, שבחכמתו הגדולה של הקדוש מצא כי העצה היחידה להצלת היהדות מידי עוקרי נפשם הציונים הכופרים, היא לעשות חזית מאוחדת של היהודים הנאמנים לד' ולתורתו יחד עם העם הערבי, ועל זאת יצא הקצף ועמדו לרצחו נפש.

ששת ימי אפילה

בשנת תשכ"ז כאשר שיטנא נצח והציונים הצליחו להגדיל את תחום ממשלתם הטמאה ולהשתלט גם על אלה המקומות שלא נכבשו עד אז תחת ידם, וכבשו והשתלטו אז על המקומות המקודשים לעם ישראל, כהכותל המערבי קבר רחל אמנו ומערת המכפלה, תוך רמיסת כל קודש רח"ל, והבלבול בקרב ההמון עם היה נורא בפרט אחרי כל ההסתות שכאילו זכו הציונים לנסים גלויים שהתרחשו למדינתם.

בתוך ימי הבלהות ישבו אז רבי עמרם זצ"ל יחד עם חבריו וידידיו הטובים בבית התבשיל של ישיבת תורה ויראה, שם היו החלונות בקומת קרקע, כששני ימים ושני לילות נשארו שם בתנאים קשים מאד, ויחד היו מתחזקים ומתפללים לד' שינצלו מכל צרה, בגשמיות וגם ברוחניות.

אוי לנו השיברנו

ויהי ביום הרביעי, כ"ז אייר תשכ"ז, הגיע אחד כשבידו כאילו בשורה טובה כי העיר העתיקה נכבשה עתה ביד הציונים, אין לתאר ואין לשער על הכאב והשבר הנורא אשר הורגש בכל חלל הבית, רבי עמרם זצ"ל יחד עם רבי אהרן קאצינעלנבוין זצ"ל ורבי דוד משה טעפ זצ"ל ועוד יבדלחט"א החליטו אז תיכף

ומיד לקבל על עצמם שלא לדרוך על שטחים אלה אשר נכבשו בכח זרוע הכפירה והמרירה בד' ובתורתו, זאת למרות שנפשו של רבי עמרם זצ"ל קשורה ודבוקה היתה עד מאד במקומות הקדושים, ובפרט בכותל המערבי אשר קודם קום המדינה היה שופך רבות שם את שיחו ונפשו לפני קונו.

שלוש שבועות השביע הקב"ה את ישראל

בצאת רבי עמרם זצ"ל מן המקום האפל והצר בו נשאר כשני ימים שלימים, עמד הכריז וזעק בקול גדול: "שלוש שבועות השביע הקב"ה את ישראל, ואחת שלא ימרדו באומות העולם, אין אנו רוצים לקבל דבר מן המנהיגים הציונים, אין אנו רוצים לא את הצלתם ולא את הגנתם כלל וכלל".

כתב היציאה

כמה חדשים לאחר מכן, כשהרגישו היראים את גודל ותוקף הכפירה אשר קמה לה בחציפות מאין כמותה, ובפרט בראות שגם יהודים שעד עתה עמדו בין השורות של לוחמי היהדות נגד הציונות ועתה נהפכו כקשת רמיה לצד חיילותיו של שטן ה"י, כינס רבי עמרם זצ"ל כמה מחברי נטורי קרתא ויחד הסכימו לעזוב את המדינה ולצאת מתוך גבול השתלטותם, כשרבי עמרם זצ"ל בעצמו כתב בכתיבת ידו את נוסח "כתב היציאה", אשר בין הדברים כותב: "היות כי ארצנו הקדושה אשר בה ישבנו עד היום השתלמו עליה הציונים הכופרים להכריז בשם כללותם כפירה ומרירה בד' ובתוה"ק... לכן אנחנו הח"מ בהתאספנו יחד אור ליום כ"ג אלול התשכ"ז לב"ע באנו לידי החלטה שכמעט אי אפשר בשום אופן להחזיק מעמד בתוך גבולות השתלטותם, וכל הנמצא אתם תחת רשותם מובלע וכלול בכפירתם ומרידתם שהנהגתם מכרות, ועל ידי כל שטחי החיים וצרכיהם שמנוהלים ומסופקים על ידם, ואין לנו שום עצה אחרת כי אם לצאת מתוך גבולות השתלטותם ולהשתדל לצאת בצוותא חדא ולכונן שם צבור מובדל בפומבי מכל הנסחבים אחרי הציונים ומדינתם ומכל הפונים עורף לתוה"ק ולהרים משם מלחמת היהדות נגד הציונות ומדינתם כי אנו מבחין בני חורין מהשתלטותם".

על החתום בא הראש וראשון רבי עמרם זצ"ל, ואתו עמו פרחי כהונה לוחמי מלחמות ד', שברובם קיימו את הדבר למעשה ועזבו את המדינה.

להתיישב בפראנקרייך

רבי עמרם זצ"ל עשה אז פעלים איך לצאת ולעזוב את המדינה, היה אצלו המדובר להתיישב בפראנקרייך וגם השתדל לקבל אישור מהקונסול של פראנקרייך על כך, אך ממשלת פראנקרייך משום מה לא יכלה אז לתת את הסכמתה, ובין כך ובין כך לא יצא הדבר לפועל.

חיזק ועידד היוצאים מן המדינה

אמנם למעשה חיזק ועודד רבי עמרם זצ"ל בכל לבו ונפשו, את רוחם של אלה שהסכימו לעזוב ולצאת את אר"י הכבושה תחת ידם הטמאות לעבר לענגלאנד או לאמערקע וכל ימיו היה רבי עמרם זצ"ל מקושר אתם בברית אהבה ואחווה ובפרט לאלה שהמשיכו ממקומם ללחום את מלחמת היהדות והאמונה נגד כפירת הציונות.

שמה שמחה גדולה על מפלה גדולה להכפירה הציונית

במלחמת יום הכיפורים תשל"ד נחלו אז הציונים מפלה גדולה, היה רבי עמרם זצ"ל מביע את שמחתו הגדולה והעצומה שהע"ז הציונית נחלה מפלה וכח הסט"א נחלשה במדה גדולה וגדושה, עד כדי כך שבחווה"מ פסח תשל"ד כאשר התקיים בשכונת "מאה שערים" שמחת החג לרגל מלאות מאה שנה ליסוד שכונה פנת יקרת זו, דרש שם רבי עמרם זצ"ל והביע את שמחתו הגלויה על בזיון העבודה זרה של ה"כוחי ועוצם ידי" הציוני והחילול השם הנורא שעושים הציונים, ושבודאי ע"י מפלה זו נתרוםם כבוד שמים, ויצאו אח"כ בתופים ובמחולות ברחובה של עיר.

כמו בן חדר ודאג בשביל ילדי הרבים הצאן קדשים א) שלא יסחבו ב)

שידישו קדושת המועדים

רבות התמסר רבי עמרם זצ"ל למען הדור הצעיר, המשך של הכלל ישראל, הוא דאג עבור הקטנים שיתחנכו בדרך ישראל סבא, רבי עמרם זצ"ל - יחד עם הרה"צ רבי מאיר כהן זצ"ל - קיבל על עצמו התפקיד החשוב, לקבץ בל"ג בעומר את ילדי ישראל לעשות "חאלאקע", ובשמחה של רקודים וזמרה בלווי תזמורת, נעשה מידי שנה בשנה החאלאקעם בירושלים בהמון חוגג בהשתתפותו של רבי עמרם זצ"ל.

🌀 "חנוך לנער - תורה ויראה" "במסילה נעלה" "מגודלים בנעוריהם"

למען המטרה להנחיל את דרך התורה והמסורה לצעירי הצאן החרדים על דבר ד', הקים במשך השנים חברות רבות, אם זה "חנוך לנער - תורה ויראה", "במסילה נעלה", "מגודלים בנעוריהם" ועוד כאלה רבות, ורבות נוקף לזכותו המשך הדורות של גידולי ירושלים עיה"ק על מסורת ישראל סבא.

🌀 ביתו פתוח כל המעל"ע - מחפש ילד קטן

על חביבותו הגדולה לא רק ליהודים אשר זאת הלא הוא מן המפורסמות, בפרט במצות "הכנסת אורחים" אשר ביתו היה פתוח לכל אחד באשר הוא ובכל שעות המעל"ע, אלא אף לילדי תשב"ר, צעירי הצאן העולים על דרך ד', ועל כך מספר אחד מאנשי ירושלים כי פעם בצעהרי יום השבת פגש ברכי עמרם זצ"ל התוהה ומחפש אחר איזה דבר, לשאלת האיש מה הינו מבקש השיב רבי עמרם זצ"ל, כי קודם לכן ראה מחלון ביתו שבבתי אונגארין, ילד קטן אחד אשר תלש עשב רח"ל מן הקרקע, שמסתמא עשה זאת ללא יודעין כי הדבר אסור כי שבת היום לד', ואשר על כן מחפש הוא אחר הילד הזה להוכיחו ולהזהירו על זה.

🌀 "שלום עליכם, זואס מאכט איד" - לפני בשלש אלפים שנה עמדנו יחד על

הר סיני

ושוב מעשה בנער קטן אחד שהגיע פעם לבית הכנסת "קהל יראים" היות ששמעו על שמעו של רבי עמרם בלויא זצ"ל ומאד היה חפץ לראותו, הילד ההוא נכנס להתפלל שם והתיישב על אחד המקומות, והנה יד אחת מושטת לעברו הקורא לו בחביבות ובנעימות "שלום עליכם" "מה שלומכם", הנער לא התאפק ושאל: "מהיכן מכיר אותי מר", אך התשובה לא איחרה לבוא: "הלא לפני בשלש אלפים שנה עמדנו שנינו יחד על הר סיני", עד מהרה נתברר לו שהעומד על ידו, הינו אותו רבי עמרם זצ"ל אשר כה חפץ היה לראותו...

🌀 מלמדם השיד ד' הוא מלכנו

אנשי ירושלים מספרים מזכרונם כאשר בשעתו היו בין ילדי החברה "מגודלים בנעוריהם", ובימות החנוכה בשעות הצהריים היו כל ילדי החברה

עבודת

דבי עמרם בלויא

הרועים פג

מתאספים בכיתו של רבי עמרם זצ"ל, והוא היה עומד על גביהם כשהוא מלמד להם בנעימות ובהתלהבות, את השיר הידוע של "נמורי קרתא":

ד' הוא מלכנו	חוקזתיהם זפקודזתיהם
ולו אנו עבדים	אינם מחייבים
תודתנו הקדושה חוקתנו	בדרך התורה נלך
זלה הננו נאמנים	באש זבמים
בשלטון מינים כופדים	בדרך התורה נלך
אין אנו מכידים	לקדש שם שמים.
למדותם ולממשלתם	
אין אנו נכנעים	

אנב כדאי לציין כמה שנוגע לשיר מפורסם זה של "ד' הוא מלכנו", היה זה בחודש תשרי תש"ט כאשר שלושת האסירים-הראשונים מאז קום מדינתם הטמאה חדשים ספורים קודם לכן - אשר נאסרו בגין הכרזתם "איני מכיר" בשלטון הציוני וחוקיה, ה"ה הרה"ג ר' חיים קאצינעלנבוין זצ"ל, הרה"ג ר' אהרן בצלאל טורנהיים זצ"ל ואחיו יבדלח"ט הרה"ג ר' בעריש שליט"א, שהיו אז צעירי ימים וישבו יחד משך חודש ימים בבית הכלא הציוני על "חטאם" זה.

בישבם יחד אסורים למען כבוד שמו ית', עלה בדעתו של ר' אהרן בצלאל זצ"ל את אותו הניגון הידוע על המילים של "ד' הוא מלכנו", ושוב כאשר זכו לצאת מאפילה לאורה לימדו את הניגון הנפלא הזה לאחרים.

פתקא משמיא

כשמוע רבי עמרם זצ"ל את אותו הניגון, נתפעל כל כולו עד שהתכמא על ניגון זה כי הוא כעין "פתקא משמיא".

החזו"א שלח שליח מיוחד

כדאי לציין כי החזו"א שלח אז שליח מיוחד עם סך עשרה פונד אל האסירים, בצירוף דברי עידוד וברכה לחזק את לבם המהור.

תשועה לישראל

אשר יצא לפניכם עמודא דנהורא

בעת הצרה הגדולה, שכמוה לא נהייתה - הוקם צופה לעם מעל מגדל התורה והאמונה, שהזהיר וצעק והתריע ומחה

הופקד השומר הנאמן שלא חשה ולא ייעף יומם וגם ליל, מלהכריז פני כל יושבי התבל את האמת

בהגיע הזמן לישראל להתנסות בשולטנותא דערב רב, והחלה השתלמותם צעד אחר צעד, בלקחם כל השוא המתכחשות לאמת, וכל השפלות והשחתות שנמצאים בעולם וזוהמת התועבות שבדורות האחרונים קבצו והביאום במקום שצריך להיות ארץ הקודש להשרישם ולהשליטם בה בצורה לאומית, בתכנית לחסל ולרצוח את ישראל סבא עם ד' עם התורה והקודש, ולרשת אותו ואת שמו וארץ תעודתו, להתיישב על כס הנהגתו ולהתהלל כממלא את יעודיו, אוי ואבוי - אז בעת התחוללה הצרה הזו, שכמוה לא נהייתה מעת היותינו לגוי ולעם סגולה, - הוקם צופה לעם מעל מגדל התורה והאמונה, שיזהיר ויזעיק ויתריע על הבאות האיומות, יתריע על הסכנה הצפויה לבלתי הותר שארית ח"ו, ושיקבץ חיל להציל פליטה, ועל חומות ירושלים הופקד השומר הנאמן שלא יחשה ולא יתייעף יומם וגם ליל, מלהכריז פני כל יושבי התבל את האמת שזוממים לעקרה מן העולם, להכריז את: ה"זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחורב חקים ומשפטים על כל ישראל", את שעבודם וחיובם של כל ישראלי לתורה עולמית, וימחה בשם כלל העם על העושק והאלמות והכפיה הרעשנית והרצחנית, ויתבע מהם את משפטינו וכבודינו, ויפרסם את זיופם וסלופיהם.

מלחמת מרד במורדים בד' - ומלחמת חרמה בנוהים אחריהם ומבלבלים העולם

וכיחיד מתנוסס לנם אור חלציו בנבורה מנגעוריו וכחלוץ התעלה מתוך העדה ונשא על שכמו את כל כובד המאבק להרים את דגל המלחמה הקשה והמרה, מלחמה בעמלק של דורנו, ללמד את בני הדור מלחמת מרד במורדים בד' ומלחמת חרמה בנוהים אחריהם משותפיהם ממחובריהם וממייקריהם

והסומכים על הנאותיהם ובצעם - להודיע לכל באי עולם - את הנבלע בשכחה מהסאון העולמי ומדינת השמד - כי יש בורא ומנהיג לעולם, וכי עם ישראל הוא עמו, וארץ ישראל אדמת קדשו, ושומכים ומצפים הם עם כלל העולם ליעודים הנצחיים תכלית הבריאה, וכל המתכחש לזה סופו לחלוף כחלום יעוף, אך שמה ושערוריה ישאירו מאחריהם לכלימת נצח.

🌀 וכדוד המלך נגד המחרף ומגדף

וכדוד המלך בחלוקי אבנים נגד גלית הפלשתי שבא לחרף מערכות ישראל - מה ה' נשק הגבורה של דוד - ובמה יצא למערכה - לא בחיל צבא מוצבא ולא בכח גשמי מול כוחי אלמותם - אלא בהשלכת כל כח, בכח של השלכת הנפש, בכח של הפקרת הגוף לכל מה שיעוללו לו, ובכח של התמסרות מוחלטה לכל מה שעלול לבא עליו, בבחינת אסקופא הנדרסת לכל, שכל תוקף שבעולם אינו יכול להתגבר על אדירות כח זו, מפני שאין להם מבוא לנפש ומעבר לגוף אופס ישותם, כי מה תירא הרוח הנשמטית מאנוש ימות חציר ינתן, אשר אם יציקו לה מדי תעוף לצרור החיים כי שם ביתה, והגוף הנגוף תמניע מכח ידם להרגישו, עוד תבטיחהו לתחיה נצחית במסירות נפשו בסוד הקדושה, בהתלהבות האמת הזו, ויתירה ע"ז בויתור ישותו לכבוד בוראו.

🌀 בזאת יצא דבי עמרם

בזאת יצא הקדוש רבי עמרם זי"ע למול המון קלגסים חמושים - למול מהלומות רצח - בבעיטות ומריטות במקלות בשבטים ובקתי רובים לבין שעטת סוסים והטראקס נוסעים לעומתו, לבא באש ובמים, אש יריות וזרמי מים צבעונים, לעבר תלאות ועינויים בכלאי מאסרים חשוכים ומחניקים, לעלבונות ובזיונות ולאיומם, וכשמכובד רדיפת המהלומות וסכנתן נסו הרבה ונמלטו, נותר הוא כחלמיש צור בתוך הפרעות המשתוללות, ולפעמים עם יחידים ספורים שהושפעו ממסירות נפשו, ללא השאיר ברירה לרודפים המשתלטים כי אם לסגרו במאסר כלאם, שהרבה מימיו בילה בהם בקביעות.

🌀 כל זאת למען עם ישראל

כל זאת למען עם ישראל, לעצור ירדתם של צורריו, ולהתיש את הכפירה

פּו עבודת דבי עמרם בלויא הרועים

המחוצפה, להמעיט את הזוהמה המתפשטת בסערת שטפון, לעצור מעניתם מלחרוש על גבינו, להציל את צביון קדושת ירושלים ובמידה אף את כלל אר"י, ובמידה להשפיע ולזרוח לכל העולם, ולהושיע תשועה קיימת נצחית את לב כלל האומה.

יצא למערכה מתוך הסכמה ליפול שם שדוד

יצא למערכה מתוך הסכמה ליפול שם שדוד, ומתוך החלטה נחוש ליהרג שם ולא לחזור לביתו, וכמו שאמר "מיין גוף האב איך שוין לאנג אוועק געגעבן פאר כבוד שמים און כבוד ירושלים", ורוח גבורתו זו היא שחפפה ע"כ המערכות והלהיבה כל משתתפיה להתמסרות בחירוף נפש.

ספר מלחמות

מי יוכל לספר ולספור המון מאבקיו ומחאותיו הכלליות והפרטיות, שהוא ספר מלחמות, מנעוריו ועד שיבה, במלחמת הקודש בכל מערכות התורה, שבמשך הזמן נהיה לתלפיות ולאדרעם שהכל פונים שם לבקש עזר וכח וגבורה למלחמה, לכל גזירה ופרצה בעיר ובארץ בחיי הציבור או בבית פרטי.

צא מכאן

בבוא הצורר הרודף הידוע אחרי המלחמת העולם הראשונה, לכבוש את ירושלים וארץ ישראל, באחת מהופעותיו בין החרדים כדי לפתות ללחוז לאיים ולכפות, הוכרז עליו זעק קולו של רבי עמרם להבדיל - צא מכאן ווייצמאן שר".

הכרזת האמת

ורוח ממרום החל לפעמו להופיע בשער בת רבים בהכרזת האמת וזעקתו, בכרוזיו - ומאמריו - ודרשותיו - הרוויים דעת תורה ויראת אלקים, שלא נח ולא שקט מלהשמיעם ולפרסמם בכל משך הימים הרבים ללא הרף, ולהזכיר בכל הזדמנות כשבאו להשכיח ולעקור, ולא הסתפק בזה, אלא כיתת רגליו, לפעמים יחידי ולפעמים עם חבורה, משכונה לשכונה בשכונות החרדיות, ובחוצות קריה ומבית כנסת לבית כנסת, להכריז את דבר ד' דבר התורה,

עבודת דבי עמדם בלויא הרועים פו

ולהתרים נגד כל פריץ ופוריץ, והרבה פעמים הי' זה במסי"נ.

🌀 ובלבוש שק

ובשלגודל הכאב משבר העם הגיע התפלצותו לשיאה, ומחרדתו מחרון אף הגדול, הי' יוצא לרחובות העיר בלב קרוע ומורתח בלבוש שק, היה זועק זעקה גדולה ומרה, אשר הרעיד כל שומעיו. ואשר הרבה פעמים הי' הזעק נשמע מסוף העולם עד סופו.

🌀 "זקראת ישועה - חומותיך"

וברובי השנים הי' קוטב המרכזי בהוצאתם לאור קונטרסי "החומה" שהיו לישועה ולהצלה לדור אחרון, וכמ"ש בהפטרת כי תבא, וקראת ישועה חומותיך.

🌀 בעוד הדם נוזל - דאגתו: לא להדסה

כשנפצע עקב מלחמתם בתחילת המדינה, בעוד שהדם נוזל הי' דאגתו שלא יובילוהו ל'הדסה' הכפרנית.

🌀 דיבור של דיעה כוזבת

ומשמרו על טהרת תפלתו ודיעותיו - בשמעו פעם מאחד מאנשי המנין שהתפלל שם, דבור של דיעה כוזבת, עזב את הביהכ"נ, וטרח הרבה לקבץ מנין בביהכנ"ס אחר.

🌀 כי עוד מעט קט יפול, שאחזו בולמוס

פעם בישובו בתפיסה ביחד עם בנו ראהו ששואל את הקלגס השומר פעם אחר פעם כל כמה שעות, אם הביאו אוכל מביתו, והלה דחה בלאו עד שלבסוף כשהודה שאכן הביאו, אך לא מניחים להכניס לו, א"ל א"כ תן לי אתה משהו לאכול, והביא לו לחם שלם, לאחר אכלו אמר לבנו שאף זמן רב לא בא אוכל לפיו בכל זאת לא הי' מבקש כלום עד שהרגיש כי עוד מעט קט יפול בחלשות שאחזו בולמוס.

לא הי' מרגוע לדוחו מהתביעה הגדולה עד שהוכה והוסגר בכלא

ומגודל כאבו וחרון אפו על ההרמת יד בתורה ורמיסת כל הקודש לישראל ועושק העם של ההשתלמות הכפרנית, לא הי' מרגוע לרוחו מהתביעה הגדולה שהרגיש בחובת המלחמה עד שהוכה והוסגר בכלא, ובוה נחה דעתו ש"כבר עשה עד קצה יכלתו לצאת י"ח כראוי" שמחוץ לתפיסה הי' דואג אפשר צריכין לעשות יותר, ומי אומר שכבר יצא ידי חובתו, אבל כשנאסר נחה דעתו שעשה עד כמה ששייך לעשות. - ומוזה נבעה ההתרוממות והעילוי שראו אצלו בתפיסה, וכן השמחה הגדולה בקבלת מכות רצה, ושבתו במאסר ממשוך, כשקיבל ע"ע להתפס ולהמנות עם פראים שפלים וכריונים, ע"י המשתלטים הפושעים ולהכנע ולהתענות תחת ידיהם שמי שלא נתנסה בזה אינו יכול לתאר לעצמו את עוצם ופרטי הסבל והתלאה שהי' כרוך בהיכלאות במאסרם, והי' זה מתוך אהבה גדולה שזכה לזה, והתורה - והשבת - נאסרו והולבשו אתו יחדיו, להראות לעין כל ששומרי תורה ונאמניה מקומם אצל הישראל המזויף והגאולה מסולפת - בבית הכלא.

וברוב פעמים הי' הוא ה"אחראי"

וברובי פעמים הי' הוא ה"אחראי" אצל המדפיסים, לגבי המשתלטים האנסים שלטון העמלק, אודות המודעות וקו"ק שנדפסו נגד המדינה וענינה - שאליו לא הגיע מורא השתלמותם וחוקיהם, ובידעם שנעמדים לנגדו כלעומת קיר ברזל שנבצר מהם נקיטת אמצעים לגביו.

המזן הקלגסים זודמי הים ויריות האש, לא יוכלו לכבות את האהבה

וכשהי' יוצא למערכה הי' בבחינת מרוממתו על כל המעשים, וכל המון הקלגסים זורמי הים ויריות האש היו כלא אצלו, כשהוא הולך בראש ההפגנות בראש מורם ללא מורא, בשלוות השקט שהרעיד כל רואיו שמי שלא השתתף בהפגנה ולא ראה השתוללות קלגסי המדינה, אינו יכול לתאר לעצמו את אימותיה ופחדיה, וקומתו הזקופה לא סרה ממנו בכל תלאות בית האסורים, ולא בעמדו בפני פקדיהם ושופטיהם.

מי פיצע מזוהי בשבילי

פעם אחר הפגנה נוראה שבהשגחה גדולה לא נפלו בה הרועים, הכיר באחד איזה

שמחה על שחזר שלם בגופו, תמה עליו, הכזה יש לשמוח הרי יש להצטער שלא ספגנו די הכאה על כבוד ד' ותרנו הנרמסת בראש כל חוצות, ובוה יש לבאר במדרש מי 'פיצע' מוחי עבורי, דהיינו בדחיפה עצמית מאי יכולת לסבול העלבון.

🌀 הבטיחו שמיד יוצאוהו לחפשי

בהחל השתלטותם היו תופסים בחוצות לגיוסם ולחפירות עבור מלחמתם, ותפסו לזה א' מעמודי נמו"ק, ובהיות עוד קשר המעלעפאן עם החלק הערבי, התקשר עם הערביים בטעלעפאן במקום פומבי לדבר עמם אודות זה, ונזדמן שם מפקד ה'הגנ' שלהם בשכונת מאה שערים, ובשמעו שמדברים "אראביש" העמידו לפשר הדבר, התרים הוא בפניו בעוז על החוצפה של השתלטותם על כאלה שאינם מכירים בהם ובסמכותם, והלה הבטיחו שמיד יוצאוהו לחפשי, וכן הוה.

🌀 המלחמה בועד הלאומי וכופר הישוב וכיו"ב

הוא הרים ברמה את המערכה נגד הועד הלאומי והשתלטותו, ונגד הקהל הפוקרת הציונית, ופעל ימים ולילות להזהיר ולעורר על חובת היציאה, שהי' ניתן מטעם הלשטון של ענגלאנד, חודש בשנה, שבו יוכלו להוציא עצמם ושמן מרשימת חברי הועד לאומי הוא "חודש היציאה" חודש אייר. וביחוד ערך מלחמה בשעת בחירותיהם, ששמר השכונות החרדיות שלא יותן מקום לאסיפותיהם, וערך תהלוכות והכרזות בשכונות ובבתי הכנסת - ויש שהוכרו מתוך מהלומות וסכנה ומסר נפשו עם עוד אברכים שהועמדו למשמרות ליד מקומות "הבחירות" שלהם להזהיר ולהכריז האיסור, עד שפעם הבקיע לתוך הקלפי שלהם בשכונת ז"מ והפך את קלפיתם ופיזר שמות הבוחרים לכל רוח וערכב את מעשיהם.

ופעם בהזדמנות סיפר, שפ"א הרגיש כאבים כה גדולים מהכאות שהוכה שהי' קרוב ליציאת הנפש, במחאה ליד מקום הבחירות שהניחוהו הבריונים לארץ והכוהו מתחת ללבו במטרה להרגו.

🌀 הטביע בתוך הצבור 'המלחמה נגד הציונים'

ובהכרזותיו התדירות שהי' זועק בלהבת אש קודש: איך יכול להיות צבור

וקהלה בישראל שלא תכיר בסמכות התורה עליה - השגיר כפי הכל ובפי תנוקות של בית רבן שחזרו על לשונו המתרים והתובע על הפשע והמעל של הנהגה מורדת בתורה.

🌀 יהודים: אסור לתמוך בכופר הישוב

ובשעשו מפעל בשם 'כופר הישוב' בערך שנות תרצ"ו-צ"ח בהתיימרות למטרת התגוננות נגד פרעות שהם גרמו ועוללו ושמו מס על צרכים שונים בהסכמת השלטון של ענגלאנד, עמד במשך כשנה מדי יום ביומו בשער שוק מאה שערים והזהיר והכריז: אידען, מען מאהר נישט שמיצען דעם כופר הישוב.

🌀 באו ודאו מי הודג זבשביל מה

עד שביום אחד ניגשו אליו מהבריונים עם רובים וציווהו לילך עמהם והוציאוהו למקום ריק שמחוץ למאה שערים לצד הישוב הערכי, ונפל בדעתו החשש שזוממים בתחבולה שיחשבו שהיה "מעשה ערביים", ולא ידעו שנהרג על ידיהם למען התורה, והנה ראה מרחוק יהודי עובר, וזעק לעברו: קומט וועט איר זעהן ווי מ'הארנעט א אידן וועגן דעם כופר הישוב, ועי"ז ברחו.

מדינתם

🌀 לא מצא מדגוע לדוחו ונפשו מהצרה שבאה על עמנו - לא יתכן מציאות חדשה בישראל

לשיא גבורתו התעלה בעת שמשנאיך נשאו ראש והשיגו את מאוים [שפעלו על זה שנים רבים בכל מיני דרכים עקלקלות ולבסוף המכה בפטיש הששת מליאן יהודים שנרצחו ע"י שהם עוררו וגרמו והציתו המורף המשוגע של דייטשלאד ואח"כ מנעו בכוונה מכוונת ההצלחות שהיו יכולים להציל משום "רק בדם תהי' לנו הארץ"] להשתלט לגמרי על הישוב באר"י, - אז לא מצא מרגוע לרוחו ונפשו מהצרה שבאה על עמנו, ובהחלטה נחושה יצא עם החבורה השרידה נטורי קרתא להורות לרבים: שלא תתכן מציאות חדשה בישראל, ואין להתחשב עם כל מה שמשנים בעל כרחנו במצב החיים, שאינו בתחום עמנו, ואין להם שום תוקף.

והרבה הרבה אודות מדינתם בעברך הדפים הללו.

קבלת כספים

זמיד עושקיהם כח זאין להם מנחם

בלשון הכתוב הזה הי' מתריע בשוועה ובהתעוררות יגון עצומה - על האשמה והאומללות שבהתקשרות והשתעבדות ת"ת, בתי חינוך לבנות, ישיבות, כוללים וכו', לאלו שכל מגמתם לעשוק נפשות ישראל ולבלע שארית ישראל להעבירו מתורתו. - שהפתאים והקלים מדמים שחנם מזורה הרשת וכו' של אלה, אבל לאמיתו הם לדמם יארוכו יצפוננו לנפשותם, בן ארחות כל בוצע בצע את נפש בעליו יקה, שבתמורת התמיכות לבסוף צעד אחר צעד משתלטים על הרוחנית, שעושקים את כח העמידה הנפשית של בוצעי בצעם ולאט לאט מחדירים סדריהם ולמודיהם. והקצבת החינוך מתחילה מחשבתם להעבירם מהתורה ומצות - מלבד הח"ה וחילול התורה שבהשתייכות וחנופה למורדים בהמלך מלכי המלכים, - והחרפה והח"ה בהשתוות בכפיפה אחת עם מוסדי שמד ונצרות - ועי"ז נקשרים ואסורים מהאפשרות ללחום מלחמת ד' נגדם נגד תומכיהם ומעניקיהם, ושבאחרית נבלעים בכל דרכם, כל אחד כמדתו. - והי' מעורר ע"ז בלשון אזהרת כתוב: - "חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד".

מס חינוך

ומזה הי' המאבק שניהלה ירושלים נגד הטלת מס חנוך ע"י השלטון מאנדאט של ענגלאנד, ונגד קבלתו. - נתינת המס - משום השתתפות בקופה לתמוך "אנשמאלטען" של כפירה. וקבלתו - משום השפעה על צביון החינוך.

יאלצו למכוד חפציהם לגביית המס מפני שלא ישלמו מדצון

ובין המעוררים ע"ז הי' הוא ז"ל במאמרו "מס החינוך" בהחומה (גליון י"ט, י' אייר תש"ה). ובכתב התרעה מרבנות ירושלים שחתמו עליה גם מרן הרב מברסק ז"ל ומרן אדמו"ר מסאטמאר בעל ויואל משה ז"ל, ומרן הגרי"צ דושינסקיא ז"ל ושחתמו עליה חשובי ירושלים, ונמסר לשלטון של ענגלאנד,

צב עבודת דבי עמדם בלויא הרועים

מודיעים בו אליהם שיאלצו למכור חפציהם לגביית המס מפני שלא ישלמו מרצון.

ואל יקל מישהו לעצמו בדבר זה כי מדה תהי' אחריתו

ובידוע שהיו אז פורצים שרצו לפתות בתי ת"ת וחינוך לקבל כסף מאפים החינוך של השלטון העמלקי, ובאסיפה של חכמי ולוחמי ירושלים שהיתה אז בבית רבה של ירושלים בימים ההם מרן הגרי"צ דושינסקיא זצ"ל אודות זה, אחר ששמע דברי התעוררותם, ציוה לערוך נוסח של מודעה, וכשקרא הנוסח שהעריכו אמר שאינו מספיק, והוסיף כלשון הזה: "ואל יקל מישהו לעצמו בדבר זה כי מרה תהי' אחריתו". [וידוע מה שעלתה בסופו של הנזכר לעיל, שפרש אז מדרכה של ירושלים בזה, ומיד אח"ז במסעו לחו"ל שלטו בו ידי הארורים בלב ים].

השזחד יעוד - שהם בעצמם לא השתמשו בידיש

(ויש להביא בכאן בנוגע למה שמענו הפורצים שלא הותנה הכסף בהשפעה על הניהול והצביון של בתי חינוך, שראיתי בהבוך של "היועץ המשפטי" אצל השלטון של ענגלאנד דאז, שבין ההבטחות שניתנו ע"י האגודה הי' שילמדו בשפת ה"עווריש". ושהרשות שקיבלו שלימודי הקודש - כפי שמכונה למוד תורה בבית ספרם של האגודה היא באידיש, ג"כ לא ניצלו אותה בדרך כלל).

זיהי בימי אחז: גזירת שמד - כפייתם תנופץ אל סלע המסידות נפש

אחת ההצלות העיקריות ליהדות, שנשקפה לה סכנת כליון ח"ו עם התקוממות מדינתם שפעלה ירושלים במסירותה ועוז רוחה, היתה הגנת בתי הת"ת והחינוך היהודי מביטולן וחיסולן ע"י גזירת ה"חק חינוך חובה" שגזרו על הכל להמסר בידם להתנהל עפ"י תכניתם השמדנית, ומבגידת הקבוצה המתמכרת הידועה שנקראת אגודה, ב"תקיעת הסכין בגב החינוך" הי' עלול שלא ישאר כמעט אפשרות לתשב"ר וחינוך של אמונה בכל הארץ, והודות לעמידתה בפרץ של נמו"ק וראשיה וביחוד אחד המיוחד ממנהיגיה, שביחד עם הביד"צ של העדה החרדית, התייצבו בשער המחנה לעומת זה כלגזירת שמד, והפיחו התמסרות גדולה בלב ההנהלות והמלמדים, והראו לדעת למשתלטים שכפייתם תנופץ אל סלע המסירות נפש, כשעליהם חופפת השתדלותו הנמרצה של

עבודת רבי עמרם בלויא רבני הרועים צג

הגאב"ד בריסק הגרי"ז זצ"ל, - ניצל החינוך הקדוש בארץ הקודש. [רבי עמרם זצ"ל פירסם אז קריאת אזעקה, במאמרו יהודים אייכם].

ובמשך כל השנים התריע והזעיק ללא הרף על האסון העצום והכזב הגדול של החנוך המשוועבד הקורא עצמו במרמה "עצמאי" ואת נליותו מהאמונה בתהום הכפירה והשמד לתרבות החמאים ופשעים.

והמגפה נעצרה

מעשה והחלו ת"ת ובית חינוך לבנות לקבל אוכל עבור הילדים והילדות מ"הרסה" הציונית, נכנס להת"ת בבתי אונגארין ולהבית חינוך לבנות שהתחיל לקבל מהם, ושפך את האוכל ושיבר את כליהם, והשאר כבר נרתעו והמגפה נעצרה.

והפרצה נעצרה

בחורף תשכ"א פרצה ה"עירי" המסיתה ומדיחה, בעזרת פתוי העוכר הידוע מירושלים, לתוך כמה בתי ת"ת ב"שירותים שונים" כנקיון וכיו"ב, ובבית ת"ת ותיקה וגדולה הרהיב לעיני תשב"ר ובני הישיבה להביא את פועלי העירי' הרודפת, לתקן הבנין לסיידו ולכיירו עפ"י מחלקת החנוך שלה, הופיע רבי עמרם זצ"ל על המקום למחות כנגדם, וקנאי התורה עפ"י דעתו ועידודו קלקלו באחד הלילות את כל סיודם בהעברת ושפיכת צבע על כל הקירות, ויהי בבוקר ותהום העיר כמרקחה, והפרצה הנראית נעצרה בכללותה לעת ההיא.

איני יודע בעצמי מהיכן הי' לי הכח הלז

ונזכיר כאן עוד מעשה בענין חינוך, שבנו של רבי עמרם ז"ל למד אצל מלמד, ואותו מלמד התחיל לשלוח בנו לבית חינוך שלא ברוח חכמים, הלך רבי עמרם לאותו מלמד וסגר החומש, ותפס בידו והוליכו לחוץ ולא דיבר אתו כלום, (לעת זקנתו אמר "איך ויית אליו נישט פון וואנעט איך האב דעם כח געהאט"), והמלמד הוציא את בנו מאותו בית חינוך. (שם ע"א).

צד עבודת רבני עמדם בלויא הרועים

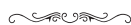
יש לציין גם את חלקם במערכה זו של הצדיק הקנאי רבי משה פרידמאן זצ"ל חתנו של הגה"צ רבי דוד בהר"ן זצ"ל, ושל הרה"צ רבי דוד במילמאן זצ"ל שהיה מלמד בת"ת תורה ויראה, אשר עבדו אז יד ביד עם רבי עמרם זצ"ל על קדושת בתי החינוך, זאת בזמן דור עני עייף ויגע כשכל פרוסת פת היה נחשב לאוצר, ויתרו על חיי נפש למען חיים נצחיים, ולא חתו מפני המלעיגים המלגלים, למען שמו באהבה.

🌀 דרשת מחאה ואזעקה

בחורף תשכ"ו נודע, כי אורכת סכנה לבתי הת"ת מהבקעתה של העירי' לתוכם, ע"י תקציבים ושירותי בריאות, שנתפרסם בהצייטונגען שהחליטה על הגדלת התקציבים עבור הת"ת, ושלוחיה יבקרו בהם לבדוק ולפקח על הבריאות - בא אז רבי עמרם זצ"ל לראשונה לירושלים מבני ברק ששהה שם על זמן קצר כידוע לדרשת מחאה ואזעקה, שהתקיימה במוצש"ק פ' תרומה ו' אדר.

🌀 נגד הפורצים בחינוך

בשנות תשכ"ח ותשל"א ערך מערכות נגד פורצים בחינוך בקצה המחנה שהרהיבו להחדיר את העירי' הכופרת ע"י קבלת "כוס חלב", והאוכל שלהם, המסופק ע"י בתי ספר המשומדים, עבור ילדי תשב"ר הק', להאכילם מזבחי המסיתים ומדיחים, ולפרוץ חומת החינוך.

🌀 מים רבים הם הממון שנותנין הכופרים

🌀 'בוז' שלא בפניו, 'יבוזו' כ"כ מאוס שיבוזה בפניו

"מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה". מים רבים פי' הן האפיקורסים שמשחדין בממון שילכו אחריהן בדרכיהם. וז"ש אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז פי' שלא בפניו ויבוזו לו שיהי' כ"כ מאוס בעיניו עד שיבוזה אותו בעיניו ובפניו. (הגר"א בסידור).

אחוד הישיבות

ביום א' כ"ב תמוז [תש"כ] התקיימה מטעם "אחוד הישיבות" בירושלים אסיפה גדולה למען הצלת התורה, האסיפה נערכה בזאל 'טירת חן' ירושלים שבה השתתפו הגאונים הצדיקים חברי הבר"ץ של העדה החרדית שליט"א, והרבה רבנים ראשי ישיבות ואדמו"רים, וקהל גדול של חרדי ירושלים.

באסיפה זאת דנו אודות חזוק הדת, והצלת שארית הפליטה, הישיבות ובתי הת"ת הקדושות האלו השרויים במצוקה גדולה ונאבקים על קיומם.

חולק עם גנג שזנא נפשו

את נאום הנעילה* נשא הרה"צ ר' עמרם ברש"י בלויא שליט"א, בדברי

*

אור וחושך בערבוביא אחת

הרב יצחק דוד שאג-צוועבנער שליט"א מנהל "איחוד הישיבות" פתח וניהל את האסיפה - גלל לפני הציבור החרדי את כל תקופות המערכה של היהדות החרדית עם הציונות כמשך ארבעים ושתים שנה האחרונות, אשר במשך כל השנים האלו למשו עינם של הציונים לכבוש ולהאכף את שלטונם על התלמודי תורה ובתי חינוך והישיבות בארצנו הקדושה, ועד קום המדינה הי' לכה"פ בהירות גדולה במחנה החרדים וידעו מי לד' אלינו, אולם בשתי עשרה שנים האחרונות עם קום מדינת הציונים נתערבו ונטשטשו התחומים. - אנו חיים כהיום בתקופה נוראה של אור וחושך בערבוביא אחת.

ראשי המטות - לא יחל דברו

הרב יצחק דוד שליט"א ציטט את הפסוקים של פרשת השבוע: וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור. זה הדבר אשר צוה ד' - איש כי ידור נדר לד' או השבע שבועה לאסור אסר על נפשו, לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה. ראש המטות לבני ישראל המנהיגים שבכל דור ודר עליהם לדעת וללמוד להעם את האיסור הגדול של - לא יחל דברו! אולם מה אנו רואים בתקופתנו זאת וביתחוד בומן האחרון! אלה המתיימרים להיות מנהיגים וראשים על בישראל ועוד לייצג את היהדות החרדית מועלים בשליחותיהם ומשנים את הבטחתם, מה שאומרים אתמול אינם אומרים היום, ומה שהם אומרים היום משנים הם למחרתו, ולצערנו הגדול האנדרלמוסיא במחנה החרדים הולכת ומתגברת מיום ליום - ואנו אנה אנו באים!!!

תפקידנו בשעה זו לצאת בקול ד' בכח להשמיע מסוף העולם ועד סופו קריאתנו להצלת בתי החינוך והתורה שנשארו לנו לפליטה בארצנו הקדושה אשר הם נאבקים מר על קיומם - ועל היהדות החרדית בכל העולם כולו להטות שכם אחד להקים עולה של תורה ולהעמיד עמדת

צו עבודת דבי עמרם בלויא הרועים

היהדות החרדית בארצנו הקדושה על תילה.

בתום נאומו של הרב יצחק דוד נתכבד הגאון האדיר ר' פנחס עפשטיין הראב"ד שליט"א לשאת את דבריו על מצב התורה והיהדות החרדית

תקופה נוראה שכמוה לא היתה עוד בימי היהדות החרדית

הגאון הראב"ד שליט"א נשא את דברו בקול חוצב להבות אש ואמר בין השאר: האסיפה הגדולה הזאת שהוקראה בימים אלו הנקראים "בין המצרים" מתאים למצבנו הנוראה בו נמצאים בתי החנוך והתורה והיהדות בכלל, שהוא ממש תקופת "בין המצרים" תקופה נוראה שכמוה לא היתה עוד בימי היהדות החרדית. התורה הקדושה נדרסת באופן נורא ומבהיל ע"י החילונים הכופרים המסיתים והמדיחים המתימרים להיות ראשי ומנהיגי ישראל.

גם בזמננו שורפים את התורה - מעמידים צלם בהיכל

חז"ל אומרים כי בשבעה עשר בתמוז אירעו לאבותינו חמש מאורעות וביניהם: שאפוסטמוס הרשע שרף את התורה והעמיד צלם בהיכל, גם בזמננו שורפים את התורה, מחללים את השבת בפרהסיא, אוכלים טריפות רח"ל, ופורצים את גדרי הצניעות בהקמת שווימבעדער תערובות, - ועל כולם חודרים הם בהשפעתם המרעילה לתוך היכלי התורה להעמיד שם צלם בהיכל בכפירתם הגלויה ובמרידתם בד' ותוה"ק, ע"י מתן הקצבות והענקות לכבוש בזה את שארית הפליטה שנשארה עדיין בארה"ק.

חובה על המנהלים לשמור הפקדון שהופקד - משנה חובה על הציבור להחזיק ולבסס, לבל

יבואו זרים

חובה קדושה מוטלת איפוא על מנהלי הישיבות ובתי הת"ת הקדושים לשמור על הפקדון הקדוש שהופקד לידם לבל יבואו זרים בגבולם. ומשנה חובה מוטלת על היהדות החרדית הנאמנה להחזיק ולבסס את המפעל הקדוש "אחוד הישיבות" המאחד בתוכו את כל בתי החינוך והתורה שאינם כפופים לשלטון הכופרים ואינם נהנים מותמיכתם והענקתם, שמפעל קדוש זה הנהו מבצר אדיר וחזק להיהדות החרדית הבלתי תלויה שנשאר נאמן לעמדתו ושיטת היהדות הצרופה וממשיך את הדרך הסלולה שסללו לנו רבותינו הגאונים מניחי היסוד של הישוב הישן והיהדות החרדית בארצנו הקדושה.

כמו רבי טרפון ורבי עקיבא ורבי יוחנן בשעתם

הגאון הראב"ד שליט"א סיים את דבריו בהתרגשות נלהבה ששומה עלינו להחזיק את התורה ובתי החינוך והתורה שלה במסירות נפש כמו ר' טרפון ור' עקיבא ור' יוחנן בשעתם שבזכו את כל רכושם ואונם להחזיק את העמלים בתורה, ועליהם נאמר "אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בזה יבואו לו" זה אהבת תורה!

אחריו מילא את דבריו הגאון הגדול ר' דוד הלוי יונגריין חבר הבד"ץ שליט"א

הלוך וקראת באוני - ובאוני (און הכלי שהכלי נאהו ע"י) מעמיד ומצילי התורה והיהדות

עבודת דבי עמרם בלויא הרועים צו

התלהבות על כנום קדוש זה, אשר הביא את דרשת חז"ל על הפסוק במשלי "חולק עם גנב שונא אלה ישמע ולא יגיד" שאמרו חז"ל שאם חולק עם הגנב אפילו אם ישמע את השבועה והאלה שמשביעין אותו בבית דין אם לא יגיד ונשא עונו, גם אז לא יגיד את האמת, בעבור שקבל את החלק שלו עם הגנב, שהנאה זאת שהוא מקבל מהגנב נוטה את דעתו עד כדי כך, אפילו לעבור על שבועה החמורה של הבית דין.

חי"ה הנורא - וכ"ז להשתיק דע"ת להשתיק קול המחאה נגד עקירת התורה שלא הי' כמות

במצבינו הנורא אשר השלטון הכופר פרש את מצודתו על כל החיים שיהי' בעוה"ר האפומרופסים על התורה כדי להשתיק את דעת התורה על

ולא לעקור את התורה בחסות התורה עצמה ח"ו

הגר"ד שליט"א התחיל את דבריו בהתלהבות עצומה בפסוק ההפטורה של פרשת השבוע הלך וקראת באוני ירושלים לאמר עלינו להשמיע את דבר ד' באוני ירושלים באותו המעמד שהתוו לנו אלו הגאונים מארי דארע קדישא מקדמת דנא שהם היו אוני ירושלים מעמידים שיטת היהדות הנאמנה ברוח גבורה עילאית אשר לחמו מלחמתה של במס"נ שהעציבו את דמותה בשיטת ההתבדלות וההתרחקות מהשפעת זרות של כופרים בד' המינים והאפיקורסים ורק בדרך זה להעמיד את עמדתנו כלפי אלה המסיתים והמדיחים שעמדו על בתי החינוך והתורה לחללם מקדושתם ולכבוש אותם תחת ידם. להתרחק מהם ולהנזר מכל איזה טובת הנאה שהיא הבאה ממחשבתם הרעה לשחד בזה את בני התורה לעקור את התורה בחסות התורה עצמה ח"ו.

תבוא הקהלתו של משה ויכפר על הקהלתו של אהרן

הגר"ד שליט"א המשיך בדברי המדרש על הפסוק ויקהל משה "תבוא הקהלתו של משה ויכפר על הקהלתו של אהרן"! הקהלתו של אהרן קום עשה לנו אלהים - לעומת הקהלה של הכופרים ומורדים במלכות שמים שהתקהלו על ד' ותורתו הקדושה שהרימו את ידם לעקירת התורה בחוקי און בהנפת דגל המרד בריש גלי רח"ל שהקימו את מדינתם על יסודות של כפירה ומינות - לעומת זאת תבוא הקהלתו של משה, הקהלתו של אלו השרידים אשר ד' קורא אליהם השומרים אמונים לד' ותוה"ק - והיהדות החרדית הנאמנה תדע להעריך את קיומו של המפעל הקדוש "אחוד הישיבות" שהנהו המאחד לתוכו את בתי החינוך והתורה הקדושים שלא כרעו לבעל הציוני ומתאבקים על קיומם הקשה, בגלל סירובם לקבל תמיכות וסיוע מהסט"א וממקורות הזרים לרוח ישראל סבא, ועל כל איש אשר יראת רק נוגע ללבו לתרום ולהתרים בהמגביית ההצלה שהוכרזה באסיפה זאת למען קיום שארית פליטתנו ותוה"ק בע"ה.

צח עבודת דבי עמרם בלויא הרועים

ידי ההקצבות שמחלק למנהלי הישיבות והת"ת, סותם את הדרך להמחאה נגד עקירת התורה המתבצע ע"י שלטון כופר ומורד זה, - שמלבד השמד הנורא של רבנות יהודים ע"י החינוך הכפרני, וחילול כל הקדוש ועקירת כל התרי"ג מצוות הרי עצם תקומתם של הנהגה כופרת ומורדת זו שחרתו על הגלם המרידה במלכות שמים בחוקים גויים בשם ישראל, להמר ח"ו את העם כולו להיות ככל הגויים בית ישראל, אין לנו חילול שם שמים גדול מזה - ורק עבור ההתמכרות של מוסדות התורה עבור נזיד עדשים לא נשמע את קול המחאה הראוי'.

קרא אל קהל הנוכחים: לבוא לעזרת המפעל הקדוש שהוקם ע"י גאוני עולם "אחוד הישיבות" שלא כרע לבעל הציוני ואינו נהנה משום קופות של השלטון הציוני.

🌀 "האחיכם יבואו למלחמה זאת תשבו פה"

סיים את דבריו: בהפסוק של פרשת השבוע "האחיכם יבואו למלחמה ואת תשבו פה". ופנה בקריאה נרגשה אל אחינו החרדים לדבר ד', וביחוד לאחינו בדעה בכל רחבי העולם, שאל יעמדו מנגד ולראות חלילה כבלע את הקודש, והחלש יאמר גבור אני, ובכל מקום ומקום יסדרו מגביות לטובת ולתקומת המפעל הק' הזה, ובזכות עמדתנו להחזקת התורה בארה"ק נזכה לגאולה האמתית ע"י משיח צדקנו בב"א.

🌀 לחסיד הבלבול

🌀 אנדרלמוסיא משונה

🌀 הגרזן

ביום ש"ק פ' בהו"ב התקיימה הפגנה נגד קיום התערובה בחיפה, המחללת את השבת בריש גלי. לדאבונו נסדרה ההפגנה על ידי המזרחי ואגודת ישראל בראשות הרבנות הציונית, שמשכו את הקהל הרחוק מהם כמטחוי קשת אל ההפגנה.

הרה"צ רבי עמרם בלויא שליט"א, נשא את דברו לפני קריאת התורה בבית

הכנסת "קהל יראים". דיבר על חובת היהדות החרדית למחות נגד כל פרצה ופרצה, כאשר כן הורגלנו לדאבונינו ברובי הפירצות שנפרצו ע"י הציונים בארה"ק. אמנם כפי הנראה נמנעו היהודים החרדים ההולכים בדרך ישראל סבא בלי פשרות וויתורים להשתתף בהפגנת השבת. וכמה וכמה בתי כנסיות התפללו כסדרן, אין זאת כי אם הבהירות השוררת אצל נקיי הדעת שבירושלים שאינם סובלים כל אנדרלמוסיא, וכיון שכאן בהפגנה זו הוצבו בראש הרבנים הראשיים הציונים, אלה שחלק להם בכל תעלולי הציונים - כי בלעדם לא הי' בכחם לבצע את כל מזימותיהם להריסת הדת, כאשר הינו זאת בעליל בעשרות השנים האחרונות, ואם כן הם הם 'הגרזן' ביד החפצים לעקור ח"ו את התורה והאמונה בארה"ק, לכן התייצבנו מרחוק מבלי יכולת לקחת חבל ולמחות נגד תעלולי החפשים בחיפה.

🌀 הרבנים שמשותתפים עם הע"ז וכפירה הציונית, זה הוא החילול השם הגדול ביותר

כל זמן שיושבים יחד עם הכופרים ומשתפים פעולה אתם ולוקחים חבל בכל תעתועיהם על ידי השותפות אתם. כל זמן ש"רבנים" עומדים לשרת להם בעקירת הדת על ידי עזרתם להם - הרי זה עצמו החילול השם הגדול ביותר - שאנשים הרוצים לייצג את הדת יודו בע"ז זו שציונות שמה, ויכבדוה וירוממוה קבל העולם כולו, לומר כי אכן "ישראלים" הם "כופרים אלה", אנשים כאלה הם הנם המחריבים הגדולים, המחניפים לכופרים, ועוזרים להם בתקומתם, ואם כן לא יתכן כי הקהל החרדי יעמיד עצמו למשמעת אנשים כאלה, להרכיב לראשיהם ולשמוע את "אזהרותיהם", בו בזמן שהם עצמם מחללים שם שמים ומסייעים למדינת הכופרים.

🌀 לא יכולה להתמזג ולעשות אנדרלמוסיא במלחמת מצוה

היהדות החרדית לא יכולה להתמזג ולעשות אנדרלמוסיא במלחמת מצוה. אדרבא מחובתנו לעמוד הלאה על המשמר ולמחות בכל כוחותינו על כל פרצה שלא תבא, כאשר עשינו זאה בע"ה עד עתה, בלי עזרת ה"דתיים" שעד עתה עמדו מרחוק במלחמות היהדות הנאמנה. נשים מבטחינו בהשי"ת שינאלנו גאולה שלימה בב"א.

דבריו עשו רושם רב על קהל המאזינים הגדול.

נדרוס אותם כמו נמלים

רבי עמרם הי' אומר כסדר "מיר וועלן זיי צוטערעמן אזוי ווי די מורישקעס" [נדרוס אותם כמו נמלים] וכן הי' האמת. היו יכולים לראות האידך הרשעים מתכוננים לכל מיני דברים עם כל הכלים והטאנקען והכוחות שלהם, אבל כאשר רבי עמרם זצ"ל עמד נגדם ראו איך שכל כוחם נמוגו, קולו של רבי עמרם הגביר עליהם קול ד' בכת.

לחלוציות האידישקייט שיש בו ספג

בגמרא שבת (דף כ"ב) מחוץ לפרוכת העדות יערוך. וכי לאורה הוא צריך והלא כל ארבעים שנה שהלכו ישראל במדבר לא הלכואלא לאורו, אלא עדות היא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל, מאי עדותאמר רב זו נר מערבי שנותן בה שמן כמדת חברותיה וממנה היה מדליק ובה היה מסיים.

ונשאלת השאלה: הלא המנורה בהיכל היא עומדת, מקום האסור בכניסה לרובא דרובא מבאי עולם, וא"כ איזו עדות שייך בדבר המוסתר מעין רואה.

והתשובה המוכרחת היא, שאכן אין כל פגם בדבר המוסתר מעין רואה, ואף הוא יכול לשמש עדות לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל.

כותב שורות אלו זכה לשמוע מפי אחד מיקירי ירושלים אזר זכה לדבק בהגאון הצדיק הקדוש לוחם מלחמות ה' רבי עמרם בלויא זצ"ל, שסח לו אודות כוחו של רבי עמרם, וכי במה הי' כוחו גדול! שמא רבבות עמדו למוצא פיו! שמא הי' לו נושאי נשק! אפשר הי' כסף רב לשחד המונים.

עבודת רבני עמרם בלויא הרועים קא

לא ולא! המדובר הוא באיש שעיקר כוחו הי' שהי' יכול לצעוד בודד כאברהם אבינו בשעתו, לעתים עם קומץ אנשים, לעתים עם קומץ ילדים, מ"אונגערשע הייזר" עד כיכר השבת, ולצעוק ולזעוק דעת התורה הקדושה.

לבאורה לא היתה אמירתו להיות השפעה על שום א' אך ראה זה פלא, כיום ארבעים וחמש שנים לאחר הסתלקותו עדיין הוא מוכר בכל העולם כולו כלוחם הגדול נגד קליפת הציונות ואימרותיו ומעשיו מתבררין בכל העולם.

עדות היא לבאי עולם שהשכינה שודה בישראל!

מפי אחד שמע כותב השורות, כי יהודי שומר תומ"צ יליד חיפה סח לו, כי את לחלוחיות האידישקייט שיש בו ספג מ...שמועת הראדיא החפשי כל מוצאי שבת..

הא כיצד! בכל מוצאי שבת כאשר אביו פתח את הראדיא לשמוע הדשות "נייעם", שמע הוא כי יהודי בירושלים בשם הרב עמרם בלויא נעצר במחאתו למען קדושת השבת.

עדות הוא לבאי עולם שהשכינה שודה בישראל! (אמרתך הייתני, גליון כ"ד).

גם אלז שאינם מנטווי קרתא אסוד לגייסס, הלא הם יהודים

בבלל עלינו להאמין באמונה שלימה שמרשעים יצא רשע ומהם לא תצמח שום טובות, ואם נעמוד איתן בדעתינו בודאי יצילנו הקב"ה מידם. וזכורני שבתקופת התחלת המדינה כשתפשו אנשים מהרחובות לצבא, ואנשי נטורי קרתא התנגדו בכל תוקף ולא התגייסו בשום אופן, בא אז שליח אלי ואמר הלא כולם פוטרים עצמם ואומרים שהם מ'נטורי קרתא' אף שאינם, לזאת נעשה סדר ולתת מין תעודה לאלו שהם מנטורי קרתא ואתם יפטרו, ואם לאו יקחו כולם בחזקת יד.

החלמנו שלא לשמוע להם ולא להשתמש בהצעתם כלל, כי מלבד שחלילה לנו לעשות שום שייכות ומשא ומתן כלל עם עוקרי תורה, טען

קב עבודת רבי עמרם בלויא הרועים

הרה"צ רבי עמרם כי אלו שאינם מנטורי קרתא ג"כ אסור לגייסם הלא הם ג"כ יהודים. והנסיון הראה כי חברי ג"ק שלא נכנעו ולא נתיראו מאימיהם וכו' ניצולו בעזה"י מהם ומהמונם. חלילה להרכיז ראש ומכש"כ לסייע לאלו הכופרים והמורדים בד' ובתורתו, ושכל פעולותיהם הם נגד התורה ובכוונה לעקירת התורה ח"ו, ועלינו לבטוח בד' שיצילנו מהם ויגדעו קרנות רשעים ותרוממנה קרנות צדיקים בב"א. (הרה"ג רבי אהרן קאצינעלענבויוגן זצ"ל. בדבר תעמולתם להתנדב למשמר אורחי, אלול תשל"א).

מי שמתייצב להצבא בזה לבד הוה כאילו מודה במדינתם
בא רבי עמרם והוריד אלו שכבר הטפו אותם - לא ירא ולא חת מפניהם

*ובשנים הקודמים בזמן שהי' אתנו הרב הצדיק רבי עמרם בלוי זצ"ל וחבריו, היו מהפכים עולמות על כל גזירה ושמדיות אפילו קטנה, כמו שנוהגים היום על גזירות היותר גדולות, ומעולם לא התייאשו מלמחות על שום דבר. ואספר דבר שראיתי בעיני, שהנה הדרך הוא שהולכים אל מקום הצבא לפטור מהם כי הוא בן ישיבה, אבל רבי עמרם בלוי רוח אחרת היתה עמו, והי' אוחו שמי שמתייצב להצבא בזה לבד הוה כאילו מודה במדינתם, ואכן היו אז בחורים שלא הלכו אצלם כלל. ואירע פעם בזמן שהייתי דר באנגארישע הייזער, וממול חלון ביתי ראיתי איך שבאו אנשי המ.צ. (כפי שהי' מכונים אז שוטרי צבאם הממא) ותפסו כמהבחורים, והעמידו כולם על הטענדער, ואח"כ ירדו ליקח עוד בחורים, אז בא רבי עמרם והוריד את כל אלו שכבר היו שם, ואף שידע רבי עמרם, אשר הרשעים יודעים מי עשה זאת, לא ירא ולא חת מפניהם.

בימינו אלה - עיקר הנסיון של כי אני הכבדתי את לבו - הוא להדגיש מיאוס
הציונות

ובן הי' נראה עבוה"ק של קמאי דמסרו נפשם. אבל בימינו אלה אשר אנו רואים בעין איך שנוטלים אנשים לשמד, וכל החילוק בין היראים להמתפשרים

* מ"ש מקודם עיין חודש סיון מערכת הרה"ק ממונקאטש זי"ע בסופו.

עבודת רבני עמדם בלויא הרועים קג

הוא כמה מתחברים או מתבדלים מהם ע"י השתתפות בבחירות ונטילת ממון וכדו' - לכן עיקר הנסיון של כי אני הכבדתי את לכו בימינו אלה - הוא להרגיש מיאוס הציונות. ולבל נהי' חלילה כהמצרים שגם כאשר כבר באו עליהם המכות לא חלו ולא הרגיש. (ארמו"ר מקרעטשניף זצ"ל, קו' אמרי אמונה, טבת תשע"ז).

מספר הרה"ח רבי אברהם פישער מכני ברק:

רבני עמדם עשה הקידוש השם היותר גדול

רבני עמדם עשה בחייו קידוש השם עצום כזה במשך חייו כאן במדינה - הוא עשה קידוש השם עצום ביותר.

הדרשה הראשונה לפני כסא הכבוד

כמו שאמר לנו הגאון הצדיק הקדוש רבי אברהם אלי' מייזעס בכלא. אני הייתי כמה פעמים בכלא, ופעם אחת בפרשת המועדון במאה שערים תפסו אותי, אני גוננתי על הגאון הקדוש הנ"ל בשעה שהכו אותו, ואני ספגתי על גבי את עיקר המכות שהוא הי' אמור לספוג. הייתי אתו בכלא חצי לילה, באמצע הלילה הוא התעלף, ודפקנו בדלת עד שהגיע איזה חובש והביא רופא, ולקחוהו לבית החולים "וואלאך" בליווי שני שוטרים שלא יברח. הוא הי' יהודי זקן וידוע חולי [וסבל כל מיני יסורים כמה שנים בסיביר מהרשעי רשעים, ואמר למחותנו הגאון רבי שמואל וואזנער זצ"ל "את אשר עבר עלי בגלות סיביר אין הוא מספר בעלמא דין, כאשר הוא שומר את הדברים לדרשה הראשונה שידרוש לפני כסא הכבוד"] והוא התעלף.

דם, הכאות, כסף, משפטים - בסוף המועדון בטל

אז קודם שהתעלף זה היה בראש חודש שבט והיו שם ארבעה ועשרים איש, ביניהם ר' אברהם ראטה ר' אברהם קרישעווסקי. הגאון הקדוש הנ"ל סידר את המחאה נגד המועדון זה עלה בדם והכאות ובכסף ובמשפטים אבל בסוף ניצחו והמועדון בטל.

האם הפקרת עצמך ומסדת נפשך בשביל הקב"ה

ישבנו כולנו על הארץ, ורכי אברם אלי' אמר לנו: אף אחד לא חי לעולם, כולם עולים למעלה, לאחר מאה ועשרים יעלה ראש ישיבה פלוני ויאמרו לו האם הפקרת עצמך ומסרת נפשך בשביל הקב"ה! והוא יאמר הייתי ראש ישיבה ואמרתי שיעורים והרבצתי תורה ויאמרו לו, לא, מסירות נפש, האם קבלת פעם מכה בשביל הקב"ה, ויענה לא אז יאמרו לו לך הצדה.

האם קבלת פעם מכה בשביל כבוד שמים

מגיע אדמו"ר פלוני וגם אותו ישאלו, והוא יאמר אמרתי ודרשתי תורה עבודה ואודות מסירת נפש האיך זקיני מסר נפשו, בגזירת פלוני ופלוני, אז ישאלו אותו דרשת ואמרת של"ש תורות אודות מסירת נפש האם קבלת פעם מכה בשביל כבוד שמים, יענה בבושת פנים למעשה לא קיבלתי אפי' מכה אחד, יאמרו לו לך הצדה, עמוד שם עם הראש ישיבה.

קבלתי לא עם עין אלא ב"מאגניקע" - עד היום אני צולע מהמכות שקבלתי

מהציוניסטישע פאליציי

מקומכם אצל: עם אברהם חנניה מישאל ועזריה

אח"כ יעלה בחור וישאלו האם עשית בשביל כבוד שמים הוא יורד הכובע ויראה אני קבלתי מכה לא עם סתם עין אלא עם "מאגניקע" ופתחו לי את הראש, יתנו לו נשיקה במצח ויאמרו לו לך לשם עם אברהם אבינו חנניה מישאל ועזריה. יעלו איזה אברך וישאלו לו כנ"ל ויאמר עד היום אני צולע מהמכות שקבלתי מהציוניסטישע פאליציי, לו יתנו שתי נשיקות ויאמרו לו לך עם אברהם אבינו כו' כנ"ל.

לאיזה צד אתם רוצים לילך

אמר לו הגאון הקדוש: מייערע קינדער גם אתם תעלו לשמים, גם אתכם ישאלו כך, לאיזה צד אתם רוצים לילך!.

הלואי שהיינו מקבלים מכות

אז רוב הציבור ספגו מכות אני קיבלתי מכות חזקות, אבל היו שלא קיבלו מכות, שנים מר' אהרלעך (תולדות אהרן) אמרו לי אז: הלואי שהיינו מקבלים

מכות.

הגאון הקדוש אחז מרבי עמרם קודש קדשים. אצלו רבי עמרם הי' היחיד מכל הציבור החרדי שעשה קידוש השם בשביל הקב"ה. כולם התפלאו למה רבי עמרם אינו רוצה לנגוע בכסף של הציונים, הוא היה איש קדוש, כל שבת היו אצלו משוגעים והוא האכיל אותם, אף אחד לא העלה ברעיונו להזמין אותם, [איני יודע אם היו מניחים אותם ליכנס], הוא לא היה עושה קידוש אם לא היו לו כמה אורחים כאלו.

יכול לילך בתנאי שיחתום - על נייר שכתוב עליו משטרת ישראל איני חותם
שם זה חללתם - שם זה גזלתם, להגזלן שביתי שייך לו איני חותם

פעם עשה בנו ר' דוד ברית והוא הי' אז בתפיסה, ואחד העסקנים אמר להאויפזעהר במגרש הרוסים שבנו של רבי עמרם עושה ברית, ורועים שיבוא ולכבדו בסנדקאות, אמר האויפזעהר, יכול לילך אבל בתנאי שיחתום שאחר כך הוא חוזר לתפיסה. נתנו נייר שבראשו כתיב "משטרת ישראל" אמר רבי עמרם תוריד את השתי תיבות האלו אז אני חותם, איני יכול לחתום על נייר שכתוב משטרת ישראל - "ישראל" שם זה קודש ואתם חללתם אותו באופן שאין יכולים עוד לחלל ועל זה אני יחתום.. שנית אתם גזלתם שם זה מעמנו, והאם אחד יגנוב ביתך ויבא לך שמר שתחתום שהבית הוא של הגנב האם תחתום על זה..

אז איני הולך

אמר האויפזעהר בכעס אם אתה לא חותם על זה אינך הולך לברית אמר רבי עמרם אז לא! ולא הלך היכן יש כהיום הכואבים בשביל הקב"ה כמוהו!.

החזיר את ההלואה לבל אחד - ואותו יהודי נשאר תמיד אסיר תודה לרבי עמרם על שהציל מאבדן נצח

אספר לכם עובדא אחת מני אלף אשר אני בעצמי הייתי נוכח בה, וכמובן שיש לרבים עובדות למאות ולאלפים כמוה, בבוקר אחד מופיע אצלי רבי

עמרם בישיבה בביהמ"ד בית ברוך ומבקש ממני הלואה של חמישים פונט, כששאלתי אותו על פשר הדבר נאנח עמוקות ואמר לי שכמה נשים באו אליי בטרונאי היות שבשכונת מוסרה הקרובה למאה שערים ישנו יהודי העומד להשתמד הוא וילדיו וצריכין להצילו, הלכתי אצל היהודי ההוא ושאלתי אותו על הדבר, ואמר לי, שכן הוא שרצונו להשתמד ח"ו אבל הגורם לזה הוא יחס המוזר שהתיחס אלי א' הפקידים באיזה אפים שם, בקשתי שיעזרו לי בסכום של חמש מאות פונט כדי לחזור להמושב, איימתי עליו אם לו יתן לי הסכום הנ"ל אלך למסיון, על זה היתה תשובת הפקיד "לך להשתמד" החלטתי מתוך כעס שאעשה כן. אמרתי לו במי אתה חושב להתנקם במעשה זה, הלא הציונים רוצים שכל היהודים ישתמדו הגדולים עם הקטנים וזה הי' ה"פלאן הראשון" של מחולל הציונות, אלא שזה לא הי' מתקבל על הכלל ישראל, לכן בא להעבירם ע"י רעיון הציונות ובלבוש א"י ולשון קודש, ע"כ זה לא יהי' שום נקמה עבורם - ובנוגע להסכום שאתה צריך אשתדל להשיג עבורך. היהודי ראה בצדקת דברי, וחזר ממחשבתו הרעה, והבטיח לי שלא יעשה זאת, אבל מבקש שאביא לו הסכום הנ"ל. ובכן באתי אליכם כעת, שיש לי חשבון לקחת מעשרה אנשים מכ"א סכום של חמישים פונט. כמובן שרבי עמרם לא נח ולא שקט עד שהי' בידו כל הסכום הנדרש.

בינתיים עברו כמה ימים ולא פגשתי את רבי עמרם עד שמצאתי אותו אחרי כמה ימים כשהוא הולך ברחוב לכיוון ביתו של הגאב"ד מבריסק. שאלתי אותו מה נעשה עם הענין של היהודי הנ"ל, סיפר לי כי בינתיים נודע שהנ"ל ר"ל כבר הכנים ילדה א' למסיון והגאב"ד מבריסק מתנגד לתת לו הסכום כל זמן שלא יוציא את הילדה משם, כמובן שהנ"ל הוציא הילדה מהמסיון וקיבל את הסכום וחזר להמושב והכל על מקומו בא בשלום.

ונודע לי אח"כ שרבי עמרם החזיר את ההלואה לכל אחד. ואותו יהודי נשאר תמיד אסיר תודה לרבי עמרם על שהצילו והציל את משפחתו מאבדן נצח. (הרב הגאון רבי דוב סאקאלאווסקי ז"ל ראש ישיבת מאור התורה).

איש יהודי היה בירושלים הבירה

ויהי בימי שלוט הציונים על ארץ הקודש, ותחשך ותרגז הארץ, ותשקע החמה ותכס השמש, ויגעשו האלילים ויגבהו, וכופרי פושעי ישראל הרסן תפסו, ותהי מהומה רבה באדם ובבהמה, ויאספו הכופרים הללו, ולכל קודש לעגו, ויוועצו יחדיו מה לעשות, האיך התורה הקדושה מיד למחות, ויקומו הציונים ויאמרו, הבה נתחכמה לו פן ירבה, ומי האיש שומר תורה ומצוות הכה נכה, ותיטב העצה מאוד בעיניהם ויאמרו לעשותה, ויחללו שבתות ומועדי ישראל, ויפטמו בחזיר ונבילה בני ישראל, ואשר להוכיחם החל, הכהו נמרצות במקל.

איש יהודי היה במאה שערים, ושמו רבי עמרם, אשר התנגד בכל תוקף לחוקי הציונים ולהשתלטותם בארץ הקודש, וילבש שק, ויצא לרחובות העיר ויצעק במר נפשו צעקות גדולות ונוראות, על חורבן הדת, חילולי שבת, פריצות, מאכלות אסורות, ניתוחי מתים וחיות, שכבי חטויות, - ועל כל עצם המדינה, בכללות, בלי הדת הריסות. שאסור לנו מפני גזירת הגלות. ויבזו לו הציונים בלבם, ומידי פעם בפעם יקחוהו והשליכוהו בבית האסורים, וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוצים, ויהי שמו לתהלה בכל אפסים, ביהודים ובגוים, ונתקדש על ידו שם שמים ברבים. מסוף עולם ועד סופו בכל הגוים.

בימים ההם רוב העם סוגדים כורעים ומשתחיים לאליל הציוני, וכל המרבה בהידור משובח הוא אצל הציוני, מי בהנפת מבעד לחלונו הגל המרד הציוני, ומי בקישוט ביתו בתמונות העגל של כוחי ועוצם ידי, אבל עוד רבים אשר אינם כורעים ומשתחיים לאליל הציוני, ויבאו עבדי הציונים אליהם ויאמר מדוע אתם עוברים את גזירת הציוני, ויהי באמרם אליהם יום ולא שמעו לכומרי הציוני, וידעו הציונים כי לא יוכלו להם, ויתכנסו ימים רבים, ויוועצו מה לעשות, וימנו ויגמרו אומר לשחד במעות, מי שמחזיק ברבנות או באדמורות ואת הראשי ישיבות, אשר כולם להם שומעות, ותיטב העצה מאוד בעיניהם ויאמרו לעשות, הרצים יצאו דחופים, וישלחו מכתבים ושלוחים רבים, לתלמודי תורה, לבתי חינוך לבנות, לישיבות, לכוללים, דעו לכם נתמוך בישיבתכם, נחזיק רבניכם, נפרנס תלמידכם, נטפל בהוצאתכם, נדאג על כל מחסורכם. ותהי שמחה רבה בקרב מחנה הרבנים המשוחדים למיניהם, ויקבלו תמיכות

קח עבודת דבי עמרם בלויא הרועים

והקצבות, מענקות, וילוש כמעטה הרבנות, ויגררו אחריהם רבנים, חסידים, צדיקים, ויכשלו בם, וירתמו גדולי תורה למרכבתם, ויעשו הרבנים את התורות, קרעות קרעות, ויתירו שמיטים ויובלות, ממזרים זבים ומצורעות, ומעשה שמן הצליח, ואת הרבנים הסיתו והדיח, ויצמדו להבעל פעור הציוני וידבקו בו.

ורבני הבעל הציוני מחזקים את בית המינים, ובהאסף הערב רב בכנסת המינים, באו רבני הבעל אומרים, הכל מותרים לכם, מותרים לכם, מותרים לכם, שרויים לכם שרויים לכם, שרויים לכם - אין כאן ממזרות, אין כאן אשת אישות, אין כאן עגונות, אין כאן פריצות, אין כאן גבילות וטריפות, אין כאן חילולי שבתות ומועדות, אבל יש כאן הצלת נפשות, יש כאן הצלת התורה, יש כאן מדינה, יש כאן ארץ הקדושה, יש כאן אתחלתא דגאולה, יש כאן קידוש שם שמים.

ויהי במות המת, לחתיכות כרות יכרתו, והתנפלו עליו, וביתרוהו לאורך גופו, וקרעו את עורו, וניקרו עינו, וחתכוהו לאורכו ולרחבו, וכרתו את אזנו, וגזרוהו לגזרים, ומכרוהו כמכור עגלים ובקרים, ומשלוח חבילות לגויי הארצות, לקבל על גופות הקדושות כסף רבות. ויהי אם יבא שאר בשרו, ודרש את גופו, ישחקו למו, תעלה למעלה, ולמעלה אומרים לו תרד למטה, שחוק עושים משאר בשרו, והיה אם יעמוד בתוקף, ניגש שר המבחות, ולקח מלא חופנות מן הבא לידו גידים ועצמות, ובאו החייטות ותופרות, וימלאו במנות סמרמוטות, ונתנהו לבני משפחתות, ויאנחו בני ישראל מרוב צר ומצוקות אשר אצל פרעה לא נשמעות, ניתוחי מתות, ותעל ותרבה שועות האומללות השמימות.

ויהי אחר הדברים הרבים האלה, וימשיכו הציונים הכופרים ברשעם ובמעללם, ויוסיפו ויגזרו גזירות נוראות, לגיים את כל בני הישיבות, לרבות בנות ישראל קדושות, ותהי שערוריה גדולה עד מאוד, ויאספו יהודים יראי ה' מכל הארצות, ויצאו לרחובות העיר וילחמו כאריות, ויקומו עליהם הציונים בחימה שפוכות, ויכו בהם מכה רבות, להגדולות ולהקטנות, ויענום וילחצום ויכום בשוטים ובאלות, וישבו מהם עם רב ויושיבום במאסר ימים רבות, ויתנו להם לחם צרות ומים לחצות, ובכל זאת שם ד' מהם לא נשכחות, וימשיכו להלחם בלא כוחות, ובמסירות נפש שאין לשערות.

ויהי ככל אשר יגדלו את רבני הבעל וכהניה, והתירו התרות רבות לבלוי חקריה, ויצמדו לבעל פעור הציוני גורן, פרוש, רוקח, שטמןמאן, ועוד יושבי ראשונה בכנסת האפיקורסים.

ויהי מקץ עשרים וחמש שנה לתקומת מדינתם, אשר הצליחו למרוד באומות העולם, ולהקים להם מדינה על מזהרת הגויים, שופכת דמים, וירעשו ויגעשו ויתהללו עד מאוד בכחם ובנשקם הרבים, בערעפלאנען ובטילהם, בטנקיהם ובספנותיהם, ובכל אשר להם, ויהפכו את רחובות המדינה, מתחילת השנה, ויתכוננו ליום אידם הבאה, ויתרברכו עד אין קצה. ויהי בכוא העת ויקשטו את כל רחובות העיר ויבואו לבית הכנסת להתפלל תפילתם החדשה אשר סידרו להם כהני הבעל החדשה. והנה החזן הראשי והוא אחד מרבני הבעל וממשמשיה, וימאן לומר ההלל בברכה - והנה בהלה גדולה, ולא ידעו לשית עצה, וירגזו ויקצפו שעה רבה, ויאבדו עשתנותם, ויכבו בכי רב קהלם, ויחרקו שינם, ועלה חמתם באפם, ויאמרו לשמעו לכמה חלקים, ויגרשוהו בבז ובקצף ובחרון אפם. ותהום כל המדינה מן ה"חילול השם" אשר עשה, ומן חילול המדינה, ומן חילול הציונים, בשער בת רבים.

ויהי לתקופת השנה, ויקם מלך חדשה על מצרימה אשר לא את הציונים ורב כוחה, נשקם וצבאה, וידבר להם למלחמה, וילעגו לו הציונים בלבם, והשפילוהו עד מאוד בפיהם. ויאמר אחד מראשיהם, בכוחנו לבוא תוך כמה שעות לארציד, לכבוש עריד, ולהשמיד בחוריד, ולא יתיצב איש בפנינו. ויאסוף מצרימה את כל חילו עם כבד מאד, ויחץ את העם לשלשה מחנות, באויר, בים, ביבשות, נוסף לזאת אלפים על פני המדברות, ויצא עליהם ביום הכיפורים בפתאומות, ויפוצץ מחנותיהם, ויהרוג בחוריהם, ויאבד נשקיהם, ויהרום מרכבותיהם, והניסים נפלטות, יראו להגשות, וישמד האויר מעופפות, ויטבע ספינות, ויעש שמד הרם בכל אשר דרכה רגלו חרבנות, ויפול דגון על בעון ההוא על פניו, לעיני כל רואיו, ועגל הציוני נפץ לרסוסיו, ותכבד יד הגוים על הציונים, וינגפו לפניהם, וישב שבי מהם, ויכבשו שטחים מהם, ועם כל זאת הציונים הכופרים בתורה כוחשים, ומתעבים בכל שיקוציהם, ולא עולה על לבם, כי הוא להיות שבים, אלא ותעל שועתם באזני עם הארץ מי הוא יהודי.

קי עבודת דבי עמרם בלויא הרועים

ויהי ביום השישי ט"ו תמוז, ככה השמש בצהרים, נצחו אראלים את המצוקים, ונשה ארון הקודש, ככה נר המערבי מורינו ורבינו קדוש ישראל רבי עמרם חסידא קדישא ופרישא ברש"י בלויא זצוק"ל, ותפשוט השמועה בכל העולם כולו, ויום שישי ט"ו תמוז תשל"ד היה יום אבל כללי וארץ הקודש הזדעזעה מן השבר אשר פקד אותה, שאחד מבניה החביבה שחבב ארץ הקודש וארץ הקודש חבב אותה, מגינה ומצילה, אשר קיבל רוב מכות בשבילה, וישב הרבה בתפיסה בשבילה, ועשרות אלפים אנשים הלכו קודר אחר ממתו של צדיק הדור לוחם הלוחמים, עמוד התורה והיראה, עמוד החסדים, אשר מסר עצמו כל ימי חייו לכל תשושטש מסורת האבות, ואשר ניצב חומת אש כמו נד ועמוד ברזל להגן על כל זיוף ורוחות רעות אשר הכוננו הציונים לחבל בכרם ד' צבאות. - ובפרט על השם הגזול "ישראל" אשר הלבישוהו על מדינת כפירתם ועל הרמת יד בתורה ביד רמה להכעים.

ומי שלא ראה היהודי רבי עמרם בלויא בצאתו להפגנות ומחאות והכרזות, לא ראה עמוד אש ההולך לפני המחנות, כמו דוד המלך נגד גלית בשעתות, בלי פחד ומוראות, מצהלות סוסות, וצחצוח חרבות, ולא מפני הגפות תריסות, ושפעת קלגסות.

ומי שראה רבי עמרם היהודי בצאתו להפגנות ומחאות והכרזות, ראה מ"ש הרמב"ם (הלכות מלכים, פרק ז' הלכה ט"ו): ומאחר שיכנס בקשרי המלחמה ישען על מקוה ישראל ומושיעו בעת צרה, וידע שעל יחוד השם הוא עושה מלחמה וישים נפשו בכפו ולא יירא ולא יפחד ולא יחשוב לא באשתו ולא בבניו אלא ימחה זכרונם מלבו ויפנה מכל דבר למלחמה.

ועם הסתלקותו של צדיק הדור הוסרה העמרה, ונתמעטה מחאה, יתומים היינו ואין אב, כצאן בלי רועה, ואין לנו להישען אלא על אבינו שבשמים.

הושיענו ד' אלקינו מן הציונים, להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך, ויקיים בנו והרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון הציונית מן הארץ, אמן.

י"ז תמוז תרצ"ב

רבי מרדכי ליב זינקלער זצ"ל

אב"ד מאד - לבושי מרדכי

ציזנים

הציזנים הם כמזמרים לכל התורה

בעזחי"ת יום ה' י"ד למבנ"י תרפ"ב לפ"ק מאד יצ"ו

ע"ד המאורע בקלויזענבורג אשר לשמע אוון דאבה נפשינו, ומאז גליתי דעתי
כי הציזנים לפי"ד השו"ע ודעת הפ"ת סימן קי"ט ה"ה כמזמרים לכל
התורה.

נאות הרועים

תעניתים, גם היה עניו מאוד, ופעם שאלו
אותו למה הוא מגדיל בתוארים בתשובה
לשואלים, והשיב בתמימות מה אעשה
כפי הנראה מנהג העולם הוא, כי גם
לי כותבים השואלים תוארים בגוזמא.
חתנו היה הגאון ר' יוסף צבי דושינסקי
גאב"ד ירושלים אך היא לא נפקדה
בזש"ק ונפטרה בדמי ימיה. נסתלק ביום
י"ז תמוז תרצ"ב ושם מנו"כ. חיבר ספר
שו"ת לבושי מרדכי על ד' חלקי שו"ע.
ולבושי מרדכי על מס' נדרים ובכתובים
על סוגיות הש"ס ובעז"ה ידפיסו בקרוב.
וספר ישב מצרף.

רבי מרדכי לייב זינקלער אב"ד מאד
בעל לבושי מרדכי זצ"ל. נולד בשנת תר"ה
לאביו רבי נפתלי, למד בישיבת הגאון
ר' וואלף תרצה'ס אב"ד טעפלעטשאן,
ואח"כ למד בגראסווארדיין בישיבת
הגאון ר' ישראל יצחק אהרן לנדסבערג
זצ"ל. שימש בכמה קהלות קדושות,
טעלעגד, ברעזאווא, ולאחרונה בעיר
מאד, שם ייסד ישיבה לתלמידים
שממנו יצאו רבנים ידועי שם, היה פוסק
מפורסם בכל רחבי המדינה והעידו
עליו גדולי דורו שהיה ספר תורה שלם,
התנהג בקדושה ופרישות והתענה הרבה

קיב עבודת לבושי מרדכי הרועים

אם ציונים משתלטים מחויבים לצאת - ציונים גדועים מהנעלאגען

וא"כ בנ"ז כמו כן דבומן שיסדו עצת נפתולים להעמיד הקהלה לפי דעות הנפסדות של הציונית הא אז הי' כל היראים מצווים ועומדים לצאת מתוך הקהל כמו היראים מכת הנעלאגען כמ"ש גדולים וגאונים בדור שלפנינו - והציונים ידוע שהם עוד גרועים יותר באשר הכפירה בפומייהו בפרהסיא ובפומבי' וא"כ היראים הטוב עשו כמצוה עלינו בכל אתר ואתר.

השולע שלהם הנקרא "תרבות" יאסור באיסור וכמ"ש במס' שבת דף קט"ז עיי"ש.

הק' מרדכי ליב ווינקלער פה מאד יצ"ו

(משפט צדק עמוד י"ג)

נאות הרועים

מי שזכה לבקרו בהיכלו והי' לו חוש הריח יפה הי' מחי' עצמו כבוא בחדר בספרים שלו, והוא יושב בלתי סמיכה [ולא על ספסל חוץ מבשעת דין תורה] בלימודו הזכה והי' ממש מריח ריח טוב כבשמים ושושנים וכן שמעתי מזקנים.

כל הצדיקים ענו עליו מקודש עוד טרם זקנותו שהי' ספר תורה שלימה, והאיך הי' לו סייעתא דשמיא בהוראה לכוון לאמיתה של תורה. פ"א אחת הייתי בקאששויהא והלכתי להכיר הגאון אבדק"ק ראדמישלא ואמרתי הנני ממאד, ושמתח מאוד ואמר כי הלואי יתן לו השי"ת זכיה שיוכל להכיר פא"פ את הגה"ק ציס"ע בעל המחבר השו"ת לבושי מרדכי כי הוא ראה דבר גדול אצלו ובטח הוא צדיק גמור שסיבכו מן השמים שלא יאונה לו כל און. וסיפר היות ששואל

[מהקדמת המו"ל לבוש"מ עדחש"ע] רוב פעמים בשנה הן חורף הן קיץ היינו צריכים להוציאו בברכת השחר והי' תלוי הדבר הרבה פעמים כמה תשובות יש להשיב, ואח"כ באו עוד החק ולא יעבור משניות איזה פרקים במועד ובטהרות שו"ע או"ח יו"ד ילקוט שמעוני ושלה"ק תורת משה מח"ס ותנא דבי אליהו.

בכל לילה [כשהלך לישן] טרם הכין עצמו לקרות ק"ש על המטה הלך קודם לכל דלת שהי' בביתו לנשק לכל מזוזה, וכל מזוזה נשק שבע פעמים באהבה וחיבה יתירה כדיוטגמא חדשה. וכן עבר עם אצבעותיו הקדושים והטהורים על כל ארגז של ספרים ונשק אותם.

וממש הי' נתעצם בעצם התורה, וכל

אגודה

וגליתי דעתי כמה פעמים שלא להתאחד עם חברה זו

הנה ליום ד' פ' תולדות כ"ז כ"ח לחודש חשון נקראו למועצות לעיר פעסט לבית הקאנצעלייא הרבנים הגאונים נ"י וכן בע"ב הנבחרים לועד ע"ד החברה האגודה הידוע אם להתאחד עמהם ובאיזה אופן והנה באתי שמה וגליתי דעתי כמה פעמים שלא להתאחד עם חברה זו מפני הקול הנשמע בכמה דברים שעושים של"כ כמו"ש במכתב עוז של הרה"ג הצדיק אב"ד ק"ק מונקאטש שליט"א שהעמידו מ"ש מתיבתא בק"ק ווארשא אשר הלמודים במדעות חיצונת עם בחורים שלהיות מוכנים למורי הוראה וכן כיו"ב באו מכתבים מרבנים הגאונים וצדיקים מאה"ק אשר עושים תמן בהעמדת בתי חנוכים נערים ונערות עם קול באשה ומסדרים להם ספרי רמ"ד אשר ע"כ צועקים מרה בצרת רבים ר"ל כידוע. (מתוך מכתב תיקון עולם סי' ס"ג).

נאות הרועים

אחד"ש כהדר"ג כמשפט, ספרו היקר גם מכתבו הנחמד קבלתי לנכון ושמחתי בשלומי, ות"ל הרבה תשובות מספרו היקר נשאלתי גם אנכי מהשואלים לכה"ג כו' והנה בעו"ה הייתי עזיר במטתי ל"ע כמה שבועות בחולי מסוכן ר"ל ות"ל הוטב לי אך עדיין צריך אני לרחמי שמים נא להתפלל בעדי שמואל בן אסתר לרפואה, ובדבר הערתו כו'.

אקצר ואומר שלום לכהדר"ג השי"ת יאריך ימיו ושנותיו בטוב ויזכה עוד להאיר עיני ישראל בתורתו עד ביאת גואל צדק בב"א. דברי הדוש"ת באהבה ולונ"ח מוקירו ומכבדו כערכו הרם. הק' שמואל ענגל האבד"ק ראדמישלא.

ברוגז הי' על מי שנותנים הכובע

אחד שאל אותו שאלת היתר עגונה וגם עוד גדול אחד והנה הייתי מטייל אריכות וקצרות ועלה בידי להתיר בתנאי שיסכים עמי הגאון האדיר ממאד כי צד א' ה' לי עוד לאיסור נגד הרבה צדדי היתר, וכן עשה השואל ושאל במאדע, והוא לא רצה להתיר, ואח"כ נודע הדבר שאיתרע הרבה צדדי היתר וגבר צד האיסור עכדה"ק. ואעתיק ממכתב הגה"ק הנ"ל אשר מזכיר עצמו אצלו.

ב"ה יום ה' נח ער"ח מרחשון תרפ"ז קאשוי

שוכט"ס לכבוד האי גברא רבא הרב הגאון הגדול המפורסם בכל קצוי ארץ בתויר"ר קקש"ת מו"ה מרדכי ליב ווינקלער שליט"א אבד"ק מאד והגליל יצ"ו

קיד עבודת לבושי מרדכי הרועים

נאות הרועים

הי' אומר תלמידו הנ"ל שגאונותו הידועה ומפורסמת בעולם כיסה על צדקותיו.

ועיין עבודת הרועים א' תשרי מה שמסר תלמידו אב"ד וויען בעל עזר מיהודא תלמיד רבינו.

מדברותיו: בפרשת פנחס, לכן אמר לו הנני נותן לו את בריתי שלום. יל"פ דהוא הבטחה על המוכיח שלא ירא מלהוכיח כי ימנע מעצמו השלום ויהי תמיד במחלוקת עם כל איש. ע"ז אמר רחמנא כי מאת ד' היתה אתו החיים והשלום, לאיש כזה, כי לא יטוש אותו, וכדרך שמצינו בפנחס שהרג נשיא משיראל - והנני נותן לו את בריתי שלום. [זה אמר רבינו זי"ע בשבוע אחרונה לימי חייו].

מטות: וידבר משה אל ראשי המטות לאמר זה הדבר אשר צוה ה'. ופירש"י שכל הנביאים נתנבאו בכה אמר, מוסיף עליהם משה שנתנבא בזה הדבר. ויש לרמוז עוד דהנה ידוע דכל לשון נדר הוא לשון דמיון שמדמה דבר שמותר על פי תורה לדבר האסור ושווי' אנפשי' כחתוכא דאיסורא - אבל זה אינו על פי תורה ואיננו רצון הבורא יתעלה, כי הנודר כאלו בנה במה וא"צ להוסיף או לגרוע, כ"א תקיים כל מה דאמר רחמנא, ע"כ נאמר כאן לפני דיני נדרים ז"ה הדב"ר אשר צוה ה' זאת תקיים ולא פחות ולא יותר, לנדר נדר כ"א לדבר מצוה אם נצרכה וק"ל.

שלו טרם לבישת טלית ותפילין בבוקר על ספרים. (הקדמת שו"ת לבושי מרדכי, חלק האחרון, מהדורא רביעאי). ובסדר ברכות (מביאו המ"א) כותב רמז אל בינתך "על" בינתך היינו על הספר אל תשען.

הי' רגיל לעורר שצריכין לומר על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי - תשבחות הב' בשוא ולא בקמץ. [ע"כ מתלמידו הרב דוד מאשקאוויטש בהקדמת שו"ת לבושי מרדכי על ד' חלקי שו"ע]. [וכן יש לומר ובמקהלות, המ' בחיריק].

סיפר לי הרה"ח ר' ישעי' מנחם קליין תלמידו, שרבינו לא למד עם בחור צעיר הנקרא אז 'חזר בחור', ושלמו לזה, ופ"א אמר שרוצה להיות 'חזר בחור' ואחר כמה שבועות פסק. ושאלו אותו למה לא רצה ולמה התחיל וחזר מזה. אמר: לא רצה להיות 'חזר בחור' כדי שיוכל ללמוד להלאה, וכעת שלא הי' לו אלא כתונת א' וכדי לקיים "והחלפתי שמלותי לכבוד יום השבת" נעשה 'חזר בחור' על כמה שבועות עד שיוכל לפרוע הכתונת שקנה לכבוד שבת, וכעת שכבר שילם, אז רוצה ללמוד להלאה.

עוד סיפר לי, שפ"א באה להשיעור והי' ראשו חבוש, ובפורים הבאה עת ששותים והי' בדיחא דעתיה שאלו התלמידים ע"ז מפני מה הי' אז חבוש בראשו, ואמר שהתנא רבי עקיבא בא לו בחלום ונפחד ומזה הי' לו כאב הראש, ע"כ הי' אז חבוש בראשו.

י"ז תמוז תרצ"ב

דבי עוזיאל מייזליש זצ"ל

אב"ד קאמארניק ביסטריץ - דברי עוזיאל שו"ת סוגיות, בן עוזיאל עה"ת

ציונים, ציונות

התנגד קשות נגד רעיון הציונות ודומיהן. ובדרשותיו ה' מזהיר את בני ישראל להבדל מעצת רשעים האלו ולהתרחק מהם לבל לגרור אחר דיעותיהם. ויהי כאשר רצו אנשי הציונים לעשות מי שברך בעד "הקרן קיימת" שלהם, התגבר כארי ולא נתן בידו לעשות.

נאות הרועים

הלברשטאם זצ"ל אבד"ק צאנז, נתקבל לכהן ברבנות בק"ק קאמארניק, וכתב בתו"ד "יען נודע לי הרב הנ"ל מנעוריו כי הוא ירא ה' מופלג ובקי בהוראה ובפוסקים ראשונים ואחרונים ומתהלך בתומו עם אנשים ואוהב בין האנשים". לאחרונה ישב על כסא הוראה ל"ז שנים בק"ק ביסטריץ, נסתלק ביום י"ז תמוז תרצ"ב. מחיבוריו נדפס ספר "בן עוזיאל" עה"ת, ובסופו תשובות בשם "דברי עוזיאל".

רבי עוזיאל מייזעלם זצ"ל אב"ד קאמארניק ביסטריץ. נולד לאביו רבי יוסף אבד"ק האנשאוויץ, מגזע היחס של הגה"ק רבי עוזיאל מייזליש בעמח"ס מנורה הטהורה ותפארת עוזיאל, עסק בתורה בשקידה רבה ולא עברה עליו כמעט לילה אחת מלקום בחצות לילה, התנהג בפרישות וסיגף את עצמו בעניני אכילה והתענה הרבה תעניתים. בנעוריו שימש כמו"ץ בק"ק טשחוב, ובהמלצת הרה"ק רבי אהרן

י"ח תמוז תשי"ד

רבי בנימין בערגער (בעלעדער) זצ"ל

ר"מ בעלעד - אמירה לבת יעקב

ציונים, מדינתם

בדוסיא האיך נחנך הילדים - אמעדיקא שמירת שבת - א"י שם יהיו ציונים - צדיקין למסוד נפשינו בשמחה

וסיפר זקניו ז"ל [רבי טובי' יוא' שטיינער בעל פדוית טוביה] שהרב ר' בנימין בערגער ז"ל הי"ד מבעלעד בדרכו לאוישוויץ, והיו אנשים שעוד חשבו שמביאים אותם לאיזה מחנה עבודה, והוא רצה לשמח אותם ואמר כדברים האלה: הנה בלי שום ספק שאנו יוצאים להריגה! כי מה תספרו לי, איש כמוני בן פ"ה שנים הם רוצים לעבודה!! ואתה - פנה לאחור - עם ז' ילדים קטנים אתם

נאות הרועים

בצעירותו למד הגאון רבי בנימין אצל הגאון רבי מנחם כ"ץ פרוסניץ זצ"ל אב"ד צעהלים, אח"כ למד כמה זמנים אצל הערוגת הבשם זצ"ל, לימים נתקרב להרה"ק מהר"ש מבאבוב זצ"ל כשהיה עדיין רב בווישניצא, שם ישב ולמד בבית המדרש תורה וחסידות עד החתונה. גם היה מקושר להגה"ק רבי שמואל ראזענבערג זצ"ל מאונסדארף. אחר מלחמת העולם הראשונה שנפרצה חומת החינוך מסר נפשו לתקן

רבי בנימין בערגער הידוע בכינויו רבי בנימין בעלעדער זצ"ל, נולד בערך בשנת תרכ"ה לאביו רבי שמואל אפרים זצ"ל, שהיה ידוע בצדקת פזרונו ובגודל השגותיו ומדריגותיו בעבודת השם, צדיקים התפלאו על מדרגותיו והשגות שלו בעבודת השם וצדקת פזרונו שלא ידעה גבול, ובעת הטיילונג באונגארן בין הארטאדאקסען להרעפארמער היה מראשי הלוחמים המצילים.

עבודת דבי בנימין בעלעדער הרועים קיז

תלכו לעבודה!! וא"כ בלי ספק אנו צרכים להתכונן לקדה"ש, והנה אם נאמר שרוסיא תכניע את דייטשלאנד האיך נחנך הילדים, שיהי' שם קאמעניזעם ולא ירשו לנמוע בית ד' בבנינו, ואלא מאי אמעריקע שם יהיו בנינו מחללי שבתות (במצב ראמעריקע דאז), ובאר"י שם יהיו ציונים - וא"כ העצה הכי טובה כמו שאנו עושים למסור עצמינו עקדה"ש, וע"כ צריכים אנו לשמוח מאד. יתבונן המתבונן האיך הכינו עצמם אלו ארזי הלבנון עקדה"ש. (פרוית טוביה, עמוד י"ד).

נאות הרועים

בנייפעסט ושם המשיך עבודתו הפוריה ללמוד תורה עם צעירי צאן קדשים. עד שהגיע החורבן (שגרמו הציונים בגרמא ע"י העברה על הג' שבועות ובפועל ע"י התגרות עם האשמדאי ועוד יותר שרצו בזה ועי"ז לא הניחו להציל וכמו ש"כתבו" ו"עשו" "רק בדם תהי' לנו הארץ") ועלה על המוקד עם משפחתו בניו ונכדיו, ועלה ונתקדש בקדושה של מעלה בקבלת עול מלכות שמים במסירת נפש בשמחה.

חורבותיו, ופתח ישיבה בעיר בעלעד לבחורי ישראל צעירים, ולמדו שם תמיד לערך מאה בחורים, ומסר את עצמו בשבילם בלב ונפש ודאג לכל צרכיהם. וגם למען בנות ישראל עשה להצילים מכליון נפשם והוציא ספר "אמירה לבת יעקב" לעוררם שיתרחקו מללמוד חכמות חיצוניות שקורין שטודירן, ולא יקראו הביכער הפוסלות ומטמא בראיה. לעת זקנתו קבע מושבו

י"ט תמוז תרס"ז

רבי יהושע מטאמאשוב זצ"ל

כותל

במקום קדוש כאן אצל הכותל הולכים עם אשתו לטיול

בעת שהי' זקוני בארץ ישראל בפעם הב' הלך להתפלל אצל הכותל מערבי, והלכו שם לטייל איש עם אשה, וזקוני סבר שהם יהודים, ואחז המקל ונתן להם איזה הכאות, וצעק: בכאן במקום קדוש הולכים עם אשתו לטיול!! אח"כ נודע לו שהם גוים והם "באאמטע" אצל העיר, והאיש שלח פאליציי ליקח אותו למאסר, לכן ברח תיכף ובא לחזרה לביתו. (תולדות משה, עמוד פ"ז).

נאות הרועים

על התורה נדפסו בספר "דברי יהושע".

שמעתי מאבי הרה"צ וכו' ר' יוסף ארי' לייביש ז"ל האב"ד טאמשוב לובעלסק, דמיום שנולד א"ז הנ"ל [רבי יהושע טאמאשאווער] הי' אביו הה"צ ר' יאסעלע ז"ל מעורר אותו בכל לילה בחצות והי' מוכרח לבכות.

ובעת שנעשה גדול היה מעורר עצמו לקום בחצות, והיה צועק בזה הלשון "יהושע, יהושע, שטיי אויף".

בעת שהייתי בדעש שמעתי מרבי ברוך אברהם בינדינגער הי"ד חתן

רבי יהושע פרישערמאן מטאמשוב זצ"ל. נולד בשנת תקפ"ה לאביו רבי יוסף מטאמשוב, נכד הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב. היה תלמידו של הרה"ק בעל בני יששכר, ובעל שר שלום מבעלזא, ובעל דברי חיים מצאנז, והשרף ממאגלניצא, עבד את ה' מנעוריו ושם לילות כימים, היה ענוותן ושפל ברוך משולבים בתמימות, כן היה ידוע במדת פזרנותו לצדקה, והשליך נפשו מנגד לחוס על דל ואביון. מילא מקום אביו כאדמו"ר בטאמשוב. נסתלק ביום י"ט תמוז תרס"ו ושם מנו"כ. חידושיו

נאות הרועים

בראך אב"ד ניר מאדען. זקיננו ראה אצל הצדיק רבי יושע טאמאשאווער גדולות ונפלאות הרבה, כנודע שהיה איש מופת פלאי. ופליאה אחת שראה אצלו תדיר היא שמדי לילה בהגיע זמן חצות לילה היה מתגלגל ונופל ממטתו על הארץ והיה מתעורר משנתו מחמת הנפילה, ושאל אותו זקיננו על סיבת הדבר ומנין בא לו זה, והשיבו כי אביו הצדיק רבי יוסף יאמפאלער זי"ע שהי' מתלמידי החוזה הקדוש מלובלין הי' רגיל לקום בחצות לילה ולשבת על גבי קרקע ולערוך תיקון חצות, וכשנולדתי, מיום הולדי ואילך נטלני אבי ממטתי בחצות לילה ומניחני על גבי קרקע, עד שלא אירע אפילו לילה אחת שהייתי שוכב על מטתי בשעת חצות לילה, ועל כן בהגיע שעת חצות אין המטה יכולה לסבול אותי ואני נזרק לארץ.

הרה"צ רבי משה פאנעט ז"ל אב"ד דעש, ומר' אהרן זעליג גרין הי"ד שו"ב בדעש, בעת שא"ז הנ"ל היה בדעש שמעו שא"ז מעורר עצמו בחצות וצועק כנ"ל, ולא האמינו, ע"כ הסכימו לעמוד בחדר הסמוך לחדר שישן, לראות אם האמת מה ששמעו. ובעת שא"ז הלך לישן היה לערך רבע שעה לחצות, וחמש רגעים קודם חצות ישן א"ז היטב וחשבו אז דבוודאי שקר מה ששמעו, וברגע של חצות שמעו קולו: "יהושע, יהושע, שטי אויף" וכן שמעתי מעוד אנשים. (תולדות משה, עמוד ע"ט).

ובשו"ת תפארת נפתלי בתולדות המחבר עמוד ח"י מובא כך:

הגה"ק רבי יהושע מטאמאשאוו זי"ע הי' רגיל להתאכסן הרבה בבית זקיננו [הגאון הצדיק רבי שמואל

ב' תמוז תרצ"ז

רבי משה לייב מבעלם זצ"ל

אדמו"ר מבעלעם - אמרי פי

קבלת כספים

יש כסף שצריכין להשליך לבית הכסא

כשלקח מעות פדיון הי' עושה עגולות עגולות (הויפענס) מכל מיני כסף. פעם אחת לקח אחד מזרעו קצת מעות לקנות איזה ענין לצורך הבית, כשנודע זאת להרה"ק הקפיד ואמר שאין ליקח מעות בלי ידיעתו, ויש כסף שצריכין להשליך לבית הכסא. (שיח זקנים ה' ל"ו).

נאות הרועים

של ר' מרדכי מקאריסטשוב, ובזיוו"ש היה חתן ר' פנחס מקונסטאנטיין, נפטר כ' תמוז תרצ"ז ומנו"כ בקילץ באוהל דודו רבי מרדכי מקוזמיר. חיבר ספר אמרי פי.

רבי משה יהודה לייב מחעלם זצ"ל, נולד בשנת תרל"ג לאביו הרה"ק רבי מנחם נחום מטריסק, בן הרה"ק ר' אברהם המגיד מטריסק, נשא את בתו

ב' תמוז תשל"ט

רבי הילל ליכטענשטיין זצ"ל

אב"ד ר"מ קראסנא - כונת הלב, שו"ת ועה"ת

ציונים

הגאון משימלויא: נאר דיא רשעים דיא ציונים האבען אונו היער געברענגט
אלא אלו הרשעים הציונים הביאו אותנו לאוישוויץ

בהיותי בגעטטא (פרם הובילו אותנו לאושוויץ) והי' עמנו כ"ק אדמו"ח הגה"צ
אב"ד שימלוי זצ"ל הי"ד, והלך הלוך ושוב בגעטטא ודמעות על לחיו,
ואמר כמ"פ: "נאר דיא רשעים דיא ציונים האבען אונו היער געברענגט", ולא
הבנתי אז דבריו, מה יד יש להציונים בזה ומה דין גרמא שלהם, אבל אח"כ נודע
לנו מה שהוא כעת דבר מפורסם שבקל היו יכולים לפדות מיד הרשעים בעד
בצע כסף שלא להוביל על מוקדה הרבה מאות אלפים יהודי אונגארן - וראשי

נאות הרועים

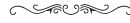
וכאבים עד סוף ימיו, וכה למד וכה עבד
עבודה תורה עבודה גמילות חסדים.
ובעת שכל עתיו ורגעיו מקודשים לתורה
ועבודה המציא כדי כדי מדת'ו לעסוק
גם בגמ"ח הן בגופו הן בממונו, אשר הי'
לו בצמצום הן עם תלמידיו החקוקים
בלבו כבנים הן עם בני קהלתו. ובפרט
מעט שנתמנה לרב הצעיר בקהלתו.
וסיפר שהי' המנהג בעירו בשמחת תורה
לנדב עצים להסקה לעניים, וביודעו
שיש הרבה נצרכים ורצה שהאנשים

רבי הלל ליכטענשטיין אב"ד ור"מ
קראסנא בעל כונת הלב זצ"ל. נולד
בשנת תר"ס לאביו רבי ברוך בענדיט
זצ"ל אבד"ק קראסנא הי"ד, בן הגה"ק
רבי יעקב קאפל ליכטענשטיין אב"ד
בעטלאן וראדאוויץ אחי הגה"ק רבי
הילל ליכטענשטיין אב"ד קאלאמייא.
נקרא ע"ש דו"ז הרה"ק רבי הילל ל"ש
אבד"ק קאלאמייע, כאשר היה כבן
ד' שנים נפל למשכב ונחלה במחלה
מסוכנת ומני אז החל לחוש יסורים

הציונים שהמה עכשיו היושבים ראשונה בממשלתם מנעו הדבר, ועיניו של מו"ח ז"ל שפיר חזו. (שו"ת כוונת הלב, הקדמה, אות ה').

הם רצו אין אלקי בקרבי לכן המציאו הרעות האלה

ובזה ביאר רבינו ז"ל (דברים ל"א י"ז) "על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה" על כי אין אלקי בקרבי, ווייל די רשעים די ציונים שר"י, האבען געוואלט זאגען אין אלקי בקרבי חלילה, איבער דעם מצאוני הרעות האלה, האבען זיי ממציא גיווען דיא רעות, כידוע. (מפי ר' יחיאל משה ליבערמאן נ"י).

נאות הרועים

אביו במילי דמתא ובהנהגת הישיבה, ובשנת תרצ"ג נתמנה לרב הצעיר בקהלתו הקדושה. ומאז הי' נקרא "דער יונגער רב". בתקופת מלחמת העולם השניה עלו על המוקד בני משפחתו ובני הקהלה, והוא נשאר יחידי עם כמה מתלמידיו, ואזר כגבור חלציו להקים את הדת על תלה, ונטל על שכמו להתיר בנות ישראל מכבלי העיגון, וכמה מאות עגונות ויש אומרים כמו אלף עגונות הותרו על ידו ולא נכשל אף באחד מהוראותיו.

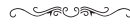
ראשית כל עבודתו וכוחו ומוחו לברר יסודי היתר עגונות וטלטל עצמו בטולטולי דגברא בתחילת הקיץ בחודש אייר תש"ו למרחוק מדייטשלאנד ונסע לראמעניא לעיר בוקארשט [ובאמצע הדרך עבר עיר רעגנסבורג והושיב שם בי"ד וגבה עדות ונתן היתרים

האמידים ינדכו ביד רחבה, בקש את הגבאי שיקראהו לתורה בתחילה ונדב סכום גדול עבור עצים להסקה, וממנו ראו וכן עשו גם שאר בני הקהלה. וכשראה כאן באמעריקע בעניים של ת"ח שיושבים ולומדים תורה מתוך הדחק יסד חברה "אהבת חסד" לתמוך ידי ברכי דרבנן דשלהי מידי חודש בחדשו, וכתת רגליו עבור זה לרכוש מעמדות מנדיבי עם. וכמ"פ אירע שנסע לשבות שב"קמחוץ לוויילאמסבורג מקום מגורו אז כדי לדרוש דרשה עבור ענין נשגב זה, ובכיתו אין לפורה אף פרוטה, לזה כסף שלא להחמיץ הדבר ואכן הי' לו סייעתא דשמיא ועד היום עומד חברה זאת בעז"ה.

בהגיעו לפרק האיש מקדש נשא את בת הגה"ק רבי שלמה זלמן עהרנרייך זצ"ל אבד"ק שימלוי הי"ד. עמד לימין

בכל תנועה ודיבור לטובתם ולשבחם מחללים שם שמים

ועב"ז בעוה"ר כ"כ נסמו עיני הרבה מאחב"י, ומלמדים עליהם זכות ומקצתם גם מתחברים אליהם, ומסייעים ידי עוברי עבירה זה בכה וזה בכה, ולא ידעו במה ישללו. כי בכל "תנועה ודיבור" שמדברים לטובתם לשבח מעשיהם ולהלל השגתם במה שיסדרו להם מדינה, המה מחללים בזה שם שמים. (שו"ת כוונת הלב, הקדמה).

נאות הרועים

זממו לעסוק בהיתר עגונות. ועל הדרך חזרה נסע לעירו קראסנא להציב מצבה על קבורת אמו הרבנית שנפטרה עוד קודם המלחמה, ושהה שם בערך ג' שבועות, וכאב נאמן מסר עצמו לבני קהילתו פליטי חרב ופעל ועשה למען העגונים והעגונות. והושיב שם בי"ד. וגם דרש להבחורים והכתולות שנתיימרו מאבותיהם והפיח רוח חיים בקרבם. וגם קודם בואו לשם עמד תמיד בקשר עמהם ע"י שלוחים ומכתבים.

ואח"כ נסע לעיר וואלקוי אשר הי' מהגלילות דשם והושיב שם בי"ד. וכשחזר ממסעו הוסיף מאמץ, ובכמה מחנות שעבר כגון במחנה פעלדאפינג, פעהרנוואלד, הצטרף להרבנים יושבי על מדין שנמצא שם לדין בהיתר עגונות. ונוסף לזה הריצו אליו רבני ומנהיגי מחנות שונות שאלותיהם.

סיפר הרבני הנעלה ר' נפתלי

לעגונים ועגונות, ובחודש סיון הגיע לבוקראשטן להגאון האדיר קקש"ת רבי חיים מרדכי ראללער אב"ד ניאמץ זצ"ל שהי' מופלא ומופלג בדין היתר עגונות ושהה אצלו כמה שבועות, והיו סגורים כל היום לבל יפרעו אותם, והציע לפני הגאון את ספיקותיו ואת פסקיו ואת פסקיו אשר כבר עלה במצודתו, (שהתיר עד אז בערך ששים עגונות חוץ מרנ"ב עגונים) ונענה הגאון בראשו לאמור "יפה הורית ויפה בררת, ולך בכחך זה והושעת את בית יעקב, והפרת בזה עצת הרשעים ימ"ש אשר אמרו לכו ונכריתם ונשביתם מאנוש זכרם, ועשית חיל באפרת"ה כו' שזכות גדול לעסוק בהיתרא דעיגונא, ולא תשגיח באלו המתחכמים לעשות תחבולות להתיר להנשא רק על תנאי, כי באופן זה יצאו שכרם בהפסדם, מכיון שרבים המכשולות בנשואין כאלו".

ומיהר לעשות דרכו בחזרה להגיע ללאנדסבערג במוקדם האפשרי לבצע

מתוך דרשתו הבודעת נגד המועדון
 יסוד הציונות הועמד על שנאת הדת ועל שנאת יהודים
 ה"קאפו" שהתנהג עמי באכזריות נוראה במחנה הנאצים, הגם שהכירו כרב
 בישראל, הודה לו בעצמו כי את חינוכו קיבל בתנועה הציונית

הגאון רבי הלל ליכטענשטיין שליט"א, הגאב"ד קראסנא, פתח את דרשתו
 הנרגש באמירת ארבעה פרקי תהלים עם כל הציבור בהתעוררות
 עצומה.

אחר כך התחיל את נאумו החרוף, המגנה את השלטון בארה"ק על מעשיו
 המזעזעים נגד תושבי ירושלים ת"ו. הנואם בא לידי מסקנא, כי כל
 הנעשה עתה גלוי בארה"ק, הם רק התוצאות של הציונות, אשר יסודה הועמד
 על שנאת הדת ועל שנאת יהודים שומרי דת. מלא התרגשות תיאר הרב את
 הימים ששהה במחנות ההסגר הנאציים, ה"קאפו" שהי' הממונה עליו,
 ושהתנהג אתו באכזריות נוראה, ואשר הוא שרצץ את כוחות גופו, ולא חס ולא
 חמל עליו, הגם שהכירו כרב בישראל, הודה לו בעצמו כי את חינוכו קיבל
 בתנועה הציונית. מאז, אמר הרב, ראיתי גלויות עד היכן שהביאה השיטה
 הציונית.

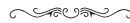
נאות הרועים

כן עלה הדבר בנקל לגבות עדות על מי שהוברר
 לצד שמאל באוישוויטץ, שכבר פשטה ההוראה
 בכל בתי דינין להיתר, אמנם שם בדייטשלאנד
 במחנה לאנדסבערג וכדו', התגוררו שם הרבה
 מאחב"י יוצאי מדינת פולין שהי' הרבה שנים
 תחת ידי האכזרים, ונהרגו ע"י מיתות משונות
 רח"ל אחרי עינויים קשים בהארבעטס-לאגערן
 ובעוד מקומות, וע"כ פגעו הנשים האומללות
 בקושיים גדולים להביא עדות ממיית בעליהם,
 ודא עקא שהרבנים משכו קצת ידיהם מלטפל
 עמהן, היות שלא היו יכולים לברר). ואחד
 מחשובי הרבנים הביע דעתו שאחריות

עקשטיין ע"ה, כי בחורף תש"ו הי'
 אסיפת הרבנים בפערענוואלד לדון
 במצב הקשה של שרידי החרב שנשארו
 ערום וערי' בלי משען ומשענה, ועלה
 המדובר אודות מצה החמור של העגונות
 ל"ע שנשכחו כמת מלב באין מי שדאג
 אודות התרתם מכבלי העיגון, (ואף שבכל
 המדינות ישבו בתי דינין לתקנת עגונות והותרו
 על ידן למאות ולאלפים, אמנם רובא דרובא היו
 משארית הפליטה ממדינת אונגארען וכדו' שנכנסו
 תחת ממשלת הרשעים בסוף המלחמה, ונלקחו
 משם אחב"י ע"י הטראנספארטען לאוישוויץ, ועל

🌀 תיכף לאחד השיחרוד נשאו נשים גזיות גרמניות, שעכשיו שחטו ושרפו ששת מליון יהודים אלו הם "אוהבי ישראל" אלה היו ה"ישראלים" הנלהבים שעלו בראשונה לארץ ישראל

ציונים אלה שתמיד עשו פנים של אהבת ישראל, ועשו עצמם כדואגים לכלל ישראל, היו הראשונים, שתיכף לאחר השיחרוד בגרמני' נשאו נשים נכריות גרמניות, מאומה שפלה זו ששחטו ורצחו והרגו ושרפו את ששת המיליונים מאחינו בני ישראל הי"ד, ולא התביישו להראות עוד את פניהם לעיני השמש, שפלים אלה נשאו גרמניות והולידו מהם גוים, בשעה שלב כלל ישראל כולו הי' שותת דם, ועוד העיזו לרמות את העולם ב"אהבת ישראל" המזוייפת שלהם. אלה היו ה"ישראלים" הנלהבים שעלו בראשונה לארץ ישראל, ואם כן אין פלא אם שומעים עכשיו שבחוצות עיר הקודש נסחבים ונדרסים, מוכים ונפצעים רבנים ישישים גדולי תורה. שמות האנשים האלה שמורים אצלי - אמר הרב - . [מתוך דרשתו ב"הפראטעסט" נגד המועדון, יום א' יתרו, י"ד שבט תשט"ו]. (נדפס באום אני חומה, ה' תרומה, ב' אדר תשט"ו).

נאות הרועים

ואחיותינו שנשארנו גלמודים אחרי החורבן האיום והנורא, ואודת אחיותינו הכבולות בכבלי העיגון רח"ל, בודאי יש השראת השכינה, אני נשבע "איך שווער מיך" שלא לכבודי ולא לכבוד בית אבא אני דורש, אלא למען כבוד שמו יתברך המחולל בגוים, ע"י שכבוד זרע אברהם אהובו עם ישראל קרובו נשפל ונכזה בקרב העמים, והנם דוויים וסחופים ומיאושים רח"ל, ובאם גם אנו היושבים על מדין נפול ברשת היאוש להמנע מלהזדקק בהתרת אחיותינו מכבלי העיגון, יש לחשוש לחורבן גדול

גדול הוא להתעסק בענין חמור של א"א, ע"כ הוא מציע שהרבנים יסלקו עצמם מלהתעסק בהתרת העגונות, ועיקר עסק הרבים יהי' לדאוג עבור הצטרכות היתומים והיתומות שנשארו, וכן שאר עניני הכלל ככשרות, מקואות חינוך וכדומה.

פתח רבינו ואמר מתוך כאב לבו
הטהור בדברים חוצבים להבות אש:

הנה ידוע דכל בי' עשרה שכינתא
שריא וכ"ש באסיפה זו שנתקבצו רבנים
ומורי דרך לטכס עצה אודות אחינו

הכבר הי' נראה בבית הקברות והלויה ענקית שאבני המקום בוכים

אחריו דיבר הרב מקראסנא שליט"א, שנחנק ממש מדמעות בעיניו בדברו על השמדת אלפי רבבות תינוקות ישראל על ידי הציונים, והככר המפורסם דמה אותה שעה לבית קברות והלויה ענקית שבה בוכים אפילו אבני המקום.

שחיטת היטלד עד למסע השמד מקודם אבי אבות הטומאה הציונית

בהתעוררות רבה הסביר כי כל הצרות האלה מקורם בציונות טמאה זו שחוללה אבי אבות הטומאה, וממנה נובעים כל האסונות לכלל ישראל, החל משחיטת היטלער ימ"ש ועד למסע השמד בארה"ק ת"ו. - [מתוך דרשתו בהפראטעסט אחר שנרצח הקדוש ר' פנחס סוגלוב הי"ד, קרבן השבת, על ידי הציונים - שהי' ביום ג', ו' תשרי תשי"ז]. (נרפס באום אני חומה, ה' בראשית, כ"ט תשרי תשי"ז).

נאות הרועים

אנטוהן א גארטל און מיט שמחה וועל איך אריין שפרינגען אין גיהנם, איז דען נישט כדאי פארן כבוד פון אידישע קינדער צו ברענען אין גיהנם" [אם יתנו לי זמן לחבוש חגורה "גארטל" ובשמחה אקפוץ לגיהנם - האם אין כדאי בשביל כבוד בני ישראל להבעיר בגיהנם]. ע"כ אבקש שבאם אפילו אין ברצונכם לקבל האחריות להתיר עגונות בפועל, תתעסקו עכ"פ בגביות העדות, ובעז"ה כשיהי' נראה להלכה להתירם אקח האחריות עלי ואתירם. הדיבורי אש קודש כמובן עשה רושם כביר על הנאספים.

שיצא מזה, איבוד כל הדורות הבאים ח"ו, ע"כ למעה"ש נתחזק ונתאמץ בכל עוז והשתדלות למצוא היתר להתיר ממסגר אסירי כבלי העיגון - והמשיך - וכי על מה יש לחשוש באם ח"ו יצא מכשול, הלא מצינו גם בתנאים ואמוראים שאירע אצלם מכשול, ועכ"ז לא מצינו שבשביל חשש כזה ימנעו עצמם מלהזדקק להתיר עגונא דאיתתא.

- וקרא בקול גדול - אם בעלמא דקשוט ידונו אותי לגיהנם על שהתרתי ח"ו עגונה דלא כהלכתא, אני מוכן בשמחה לילך לגיהנם ובלשונו "אויב מען וועט מיר געבן צייט וועל איך

המחללי שבת ועושי כל עבירות, עוסקים שיעלו לא"י ללחום

רבינו דיבר הרבה בהמחנה [בלאנדעסבערג - תש"ו] נגד אותם הציונים שהיו משתדלים לשחרור הארץ מידי הערביים, בין בפרטות ובין ברבים, - והיו מחללים שבת בפרהסיא ועושים כל מיני עבירות, - והם היו עוסקים שהעולם יעלו לא"י ללחום עבור השחרור שם. ואעתיק לכאן מה שכתב רבינו בלאנדעסבערג נגדם:*

* ובעוה"ר בימינו אלה הרבה מאחינו בני"י המתאמצים עבור חירות, וזה החירות הוא השיעבוד גמור לאמר נהי' ככל הגוים לדמות להם ולהבליהם, ובאמת בכל יום נעשה משועבד יותר לכל מיני תאוות ומנהגים רעים, ויצר הרע שופטו ומנהיגו כצאן לטבח יובל, וכל עוד שהוא מתנהג יותר בהפקירות נעשה יותר משועבד. ושוטה אינו מרגיש בזה, אבל לא כן עובדי השי"ת הוא מושל ברוחו וגבור הכובש את יצרו והוא בן חורין גמור ומלכותו בכל משלה.

ובדרך משל, מי שנתגרש מבית אביו ומארצו ונהר גדול מפסיקו ואינו יכול לעבור ובונה גשר לעבור על ידו אל בית אביו, אבל אם יניח הגשר בלי חומה סביב הלא בקל יוכלו שוב לגרש אותו משם, והיה תקותו קלקלתו, שמדויל ידו משתלם, שבקל יתגרש משם, על ידי הגשר אשר עשה בעצמו. משא"כ מי שהוא בר דעת הוא בונה חומה גבוה מצד הפונה חוצה לבל יוכל עוד להתגרש משם.

וזה אולי כוונת הכתוב הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים. כי ציון המה בני הגלות ע"ד שפרש"י בפ' עקב עה"פ ושמתם את דברי אלה, אף לאחר שתגלו היו מצויינים במצות, הניחו תפילין עשו מזוזות כדי שלא יהי' לכם חדשים כשתחזרו, וכן הוא אומר הציבו לכם ציונים. ואנו מבקשים הטיבה ברצונך את ציון, אלו בני הגלות אשר המה מצויבים ציונים בקיום המצות תבנה חומות ירושלים שיהי' חומות בנוים לבל נשוב עוד לכסלה והבן, ע"כ.

[וכעת נדפס בכונת הלב עה"ת, ירמ"י, דף קנ"ב].

נאות הרועים

שלאשה הזאת יש לה יבם בפראנקרייך, וכה ניצל מלידתן היתר ליבמה בשוק. ועוד פ"א בעגונה אחת שלכאורה הי' ברור התירה עכ"ז בכ"פ כשרצה לחתום ההיתר קרה מקראות שונות בעיכוב ההיתר, עד ש"פתאום בא ההרוג

וברוך השם שלא נכשל בשום פעם. ופ"א קרה שדחה עגונה יותר מן הרגיל בהלך ושוב, והיה כאשר הציקתו וירא בצר לה, הועיד לה יום מיועד שאז ימסור לה ההיתר, וראה זה פלא שביום שלפניו קיבל טעלעגראם ובו מודיעים

לא תלכו לקבל פניו של אותו דשע

והרבה פעמים באו ראשי הציונים ללאנדסעבערג לפתות העם לעלות לארץ ישראל וללכוד אותם במכמוריהם. ופעם אחת בא הרשע ב. ג. שר"י אל המחנה. והנה אנשי הפארוואלטונג ערכו לכבודו קבלת פנים גדול בהמחנה, וגם תבעו שגם אנשי החרדים ורבינו כולם יהיו שם לקבל פניו, וגם שיצאו לקראתו עם ספרי תורה. ורבינו אמר להם שהוא לא יצא לקראתו לכבד אותו רשע, ורבינו אמר גם לאנשי החרדים שלא ילכו לקבל פניו. אבל ידוע שהרבה תמימי לב בתחלה נמשכו אחריהם [בפרט אחרי המלחמה] וסברו כי אע"פ שהם רשעים אפשר שיבוא טובה לכלל ישראל מהם, וגם היו אנשים שהיו יראים מאנשי הפארוואלטונג שהיו הבעלים על המחנה והיו צריכים להם עבור ענינים שונים, שכל המאכלים גם הכשר'ע קיך בא מהם, וגם כל צרכי החיים הכל הי' בא על ידיהם, וגם ברוחניות היו יכולים לעשות צרות ורשעות הרבה.

נאות הרועים

יעלה דמי הטירחא, התרגש מאוד והשיב אין אנו עושים זאת עבור בצע כסף, ודמי טירחתי ישלם על ידי שתתנהג ככנות ישראל הכשרות ויעמידו בית נאמן לה' ולתורתו הקדושה.

וראה זה פלא שלפני המלחמה יעצוהו כמה מגדולי הדור שיזדקק לדיני תקנת עגונות. וטרם פרוץ המלחמה במשך שנה או שנתיים עבר על כל הסוגיות השייכים לתקנת עגונות, וכל התשובות של רבינו הנודע ביהודא זצ"ל, עם שנים מבחורי תלמידיו ה"ה הבחור החשוב וכו' כמו ארי' בערגער ע"ה הי"ד, והרבני השוע והנעלה והנכבד וכו' שהי' פה באמעריקא גבאי ומיסד הת"ת וישיבה בית הילל כמו"ה

ברגליו". כן ראינו אצלו סייעתא דשמיא בכל דבר שלא ישל בדבר הלכה.

לא לקח בשום אופן שום תשלום גמול על היתר עגונים ועגונות. פעם אחת קרה שאיש אחד קיבל היתר ובצאתו החוצה הניח איזה פרוטות לשם טובת הנאה שקיבל היתר, ואח"כ הכיר רבינו בזה והתרגז ונתן צו להרבני מו"ה ישראל יוסף ליעברמאן (שהי' אז מהבחורים לומדי הישיבה וסר למשמעתו) שיצא לחפש אצל "הבאן שטאציאן" האיש הנ"ל ולהחזירו המעות, וכן עשה, והוסיף הרבני הנ"ל לספר שידע בעצמו באיזה דחקות הי' שם אז אצל רבינו עד מחסור לחם, ובכל זאת לא חש רבינו לזה. ופעם אחד כאשר מסר ההיתר ושאל הלה כמה

🌀 רבינו הי' צודק - אפילו ככומר לא התנהג

ויצאו לקראתו עם ספרי תורות. ואמר לי ר' יודא אייזען נ"י, שאח"כ אמרו כולם כי רבנו הי' צודק שלא הי' רשאים לכבדו, כי אפילו ככומר לא הי' מתנהג כי אע"פ שראה הספרי תורות שם, לא בא לנשק הספר או להראות שום כבוד אפי' אם יהי' רק לפנים, להם"ת, והלך לחביריו, והי' מצער אז אנשים החרדים מאד.

🌀 רבינו אמר שאינו רוצה לפגוש עמו כלל

ואנשי הפארוואלטונג רצו שיפגש עם רבינו, ואם רבינו אינו רוצה לילך אליו ילך ב. ג. לבקר אליו, ורבינו אמר שאינו רוצה להיפגש עמו כלל. והוא בא ממילא. וקודם שנכנס אל חדר רבינו הי' צריך לעבור בחדר הישיבה שהיו לומדים שם הבחורים, ולא הי' להם גמרות שם רק עשו קאפים מן הדפים שלמדו, ולמדו בהם. ושאל אותם אמאי אין לומדים בנגמרא, ואמרו לו שאין בנמצא כאן גמרות, אמר להם כשיחזור לא"י ישלח להם גמרות. אבל שקר גמור הי' שלא חשב אפילו לעשות כן, רק אמר כן להטעות אותם. ויותר טוב שלא שלא.

🌀 נכנס בגלוי ראש, רבינו לא זע הניח כובעו על עיניו, לא התוכה עמו אלא אמר שאנו מאמינים. ובראותו שאינו מדבר עמו עזב את החדר

ואח"כ נכנס לחדר רבינו, והכל הי' בגילוי הראש - וכשנכנס לא קם רבינו

נאות הרועים

שמעון וואלדמאן ע"ה.

הנקרא טעלעוויזי"ע הרעיש מאוד, והן בעניני אמונות ודיעות, ולחם מלחמת הי' בעוז ובגאון. ביוזמתו נתייסד התאחדות הרבנים ע"י מרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע, והרבה שנים עמד בראש הנהלתה. נסתלק ביום כ' תמוז תשל"ט ומנו"כ בלאנג איילענד נ.י. חלקת קראסנא. מחיבוריו נדפסו ספר כוונת הלב עה"ת ושו"ת. חותמי ברכה על שו"ת חת"ס. רני עקרה על תקנת עגונות.

בשנת תש"ח עבר לעיר פאריז ויסדו שם קהלה מפוארה, ואחר ד' שנים בשנת תשי"ב קבע מושבו לבקשת תלמידיו, ויסד קהלה קדושה קהל עדת קראסנא, ועל ידה ת"ת וישיבה בית הלל, דרש במקהלות לעורר קדושת ישראל הן בעניני מאכלות אסורות, ובראיות אסורות בעתונים למיניהם ובפרט בכלי הטמא

מפניו, - והניח כובעו על מצחו ועיניו - שלא להסתכל באדם רשע כמבואר בגמרא, וכל זמן שהי' שם בחדר רבינו לא שם עיניו עליו. והתחיל לדבר שצריכים לעלות לא"י וללחום כדי לשחרר א"י, ויהי' זה טובה גדולה לכלל ישראל ולא יהי' עוד שיידך להיות הריגה גדולה שהי' ע"י הנאצים, שלא יניחו וילחמו עמם, וגם שאר האפיקורסות שלו - ורבינו לא רצה להתווכח עמו רק אמר לו, "שאנו מאמינים שאותו חורבן הנורא היו הכל בהשגחה ועל הכל יש חשבון מאת הבורא יתברך, וגם עכשיו אנו חיים בהשגחה, ואנו ממתנינים שהקב"ה יבוא בעצמו ויגאלנו". והתחיל עוד לדבר אבל רבינו לא רצה לענות ולדבר אתו. ורבינו הי' רגיל לספר כשיצא מהחדר "האט מיר דער הצוף געזאגט אז איך וועל קומען אויף ארץ ישראל וועל איך האבען גענוג גמרות", ואחר שראה שרבינו אינו רוצה לדבר עמו עזב חדר רבינו, ורבינו נשאר כל הזמן יושב ולא ליווה אותה כלל. (כל זה שמעתי מר' אברהם מאנדעלבוים ור' יודא אייזען שהיו שם בשעת מעשה). (מה שרשם תלמיד רבינו ז"ל).

הדעיזן מיוסד על כפירה - הם השניאו אותנו - יש להם חלק גדול בהשמדת שישה מיליאן

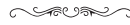
וכל הרעיון הציוני מיוסד על כפירה בהש"י ובביאת המשיח - והמה השניאו אותנו בעיני האומות לעשות רדיפות והריגות רח"ל. ונודע לכל שיש להם חלק גדול בהשמדת שישה מיליאן מאחבנ"י רח"ל, - והכל עשו ע"י שמאסו בעול מלכות שמים באמרם לא תצא אלקים בצבאותינו, ובטחו בכוח ידם וצבאם. (כונת הלב, להגדה, פיסקא, עבדים היינו).

בוודאי אתה צריך לברך הגומל שנצלת מב.ג.

מתפלל א' בבית מדרשו בא פעם בחזרה מא"י והי' מדובר אם לומר ברכת הגומל עם שם ומלכות או לא היות שבא עם ערעפלאן, ניגש הלה להרב ושאל מה לעשות, שאל אותו רבינו פון ווי ביזטו געקומען, ענה מא"י,

אמר, בוודאי אתה צריך לברך עם שם ומלכות, שנצלת מבן גריון (שר"י).

ותמיד הי' צריך לעמוד על המשמר שהמלחכי פינכא לא יוכלו לפגוע במערכת הדת של המחנות

וכרב העיר במחנה לאנדרסבערג הי' עמוס עוד בהרבה מרדות למען הכלל והפרט. הנהיג שבכל שמחת נישואין (גם כשלא הי' הוא המסדר קידושין אלא שלח שלוחיו כי לא לזה נשא נפשו) הגיד דברי מוסר להחתן והכלה ועוררם על אחריותם הגדולה להמשיך שרשרת הקדושה מאבותיהם, אשר מסרו נפשם על קדושת שמו יתברך.

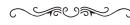
הרבה עסק ביסוד מקוה טהרה וחברה טהרת משפחה כדי להרבות טהרה בישראל. ובעניני הפרט הרבה לקבץ נדחים ולאחד משפחות אשר לא ידעו מזה. וביותר עזר לתלמידיו אשר שמע שנדחים בקצה ארץ דייטשלאנד, ולא חסך כח וכסף להביאם אצלו, ועזר להשיאם. וכן בני משפחתו אשר נשארו גלמודים הביאם אצלו והשיאם לת"ח וינטלם וינשאם כבני ביתו, ולכל לב קרוע ומורתחחזיק בדברים ובכסף עד אשר יצא ממנו מעורר ברוח מרומם להתחיל חיים חדשים בכטחון עזה להשי"ת.

והרבה יש לספר על מלחמתו בפריצי עמינו על שמירת שב"ק. ובהעמדת בית התבשיל כשר. וכן על הקצבים הי' עומד על המשמר ללמד לקח שהשוחט והמשגיח להם ורק להם ההחלטה הסופית מה להכשיר ומה להטריף. וגם בחיים הכלליים של מרכזי מחנות הפליטים בדייטשלאנד הי' מעורב ראשו ורובו בהיותו חבר מרכז הרבנים במינכען.

ותמיד הי' צריך לעמוד על המשמר שהמלחכי פינכא הנכנעים אל הרשעים הציונים הגלויים והגוררים אחריהם לא יוכלו לפגוע במערכת הדת של המחנות אנשי המזרחי, שהיו כמה רבנים שכבר הלכו אחרי ההבל ויהבלו עד שאפי' בדרכי החינוך רצו לשלוח יד, ובעז"ה סיכל מזימתם.

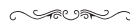
על כל אלה הי' עיניו צופיות ומצודתו היתה פרוסה וה' נתן חינו שאף מתנגדיו

השלימו אתו, וקבלו דעתו בראותם טוהר לבו שרק למען כבודו ית' מלחמתו.

בדרשה הראשונה התדיע גם על הציונות

בימי הספירה תשי"ב הגיע רבינו לאמעריקע לשמחת לב תלמידיו ומוקיריו וידידיו. בהגיעו לכאן דרש דרשתו הראשונה בכיהכ"נ דקהל ערוגת הבושם "צעהלים" בדברים חוצבים להבות אש על כל המכשולות אשר כשל יכשלו בהם. בראש וראשונה על הכלי המתועב הנורא מעלעווזשאן כי הוא ראש כל מרעין, ועל השני הוא הנקרא, ראדיא, ושלישי על כולם הלא הם העתונים הפסולים פתלתלים ומעוקשים מלאים תערובות בדברי שחץ ולהבדיל בדברי תורה מתובלים וע"י כן חודרים בכתי חרדים ומטמטם את מוח ואת לב הקוראים בהם ויקרע"ם ונפל שדוד ברשת הטומאה הפורסים תחתם. וגם הרים קולו כשופר נגד טומאה הציונית אשר פשט כנגע ממארת בקרב שומרי תומ"צ ובסמיית עינים הלכו אחר ההבל הבעל החדש להאמין שיש כאן אתחלתא הגאולה ח"ו, וטומאה זו נשרשה בקרב המון בית ישראל מפני מעטה הקדושה אשר עליו, ולכן צריכין ביותר להזהיר עליו. ודרשה זו עשתה רושם גדול כי לא היו מורגלים עד בואו לצאת בפרהסיא נגד המכשולים השכיחים פה.

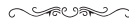
5000 דאלער לצורך רפואות ובלבד שיפסיק לדרוש נגד הציונות

עוד סיפר לי הרבני הנגיד מוה"ר אברהם פישמאן הי"ו, כי פעם רצה הדוזשאוין"ט ליתן לדו"ז זצ"ל חמשת אלפים דאללער לצורך רפואות, בתנאי שיפסיק לדרוש נגד טומאת הציונות, והשיב פניהם ריקם ולא קיבל מהם מאומה. (אבני אור עמוד ק"ע).

להראות האהבה וידידות שהי' להרב מבערלין לרבינו זי"ע אכתוב דלהלן: בעת ההיא עסקו בבית רבינו אודות רפואות להתרפאות ממה שעבר בהלאגער וימי המלחמה, היו צריכין להגיע להסאניטאריום בשווייץ, היו צריכים

בהשווייצער רעגירונג חמש אלף דאלער שהי' אז הון רב מאוד.

הנקראים "יודישע ארגענעזאציע" הדזוינט לא שמו לב כלל, (אמרו שא' מהדזוינט אמר אם קראסנער רב לא ידרוש נגד הציונים אז יהי' כסף) הודעתי הענין הלז להרב פריעדמאן אמר שיעשה הכל בכחו שיהי' הכסף כשנסעתי מבערלין נתן לי חמש מאות דאלער "אנדרויף" גם שלח שני מנורות כסף של זהב אשר הרבנית עוד מדלקת בהם עד היום גם שלח סעט "עם-צייג" של כסף אמר לי כשישה אצל רבינו בש"ק על שולחנו המהור ראה שגם "עם-צייג" פשוט אין שם לכל הויז-געזינד, לכן שולח "העם-צייג" לפאר השולחן של שבת קודש אצל רבינו. לקחתי עמי כל אלו הדברים והייתי צריך לעבור הגבול של הרוסין וראה זה פלא שכמו הכו בסגורים ועברנו עם הכל בשלום. (ז"א עמוד קכ"ה).

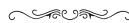
🌀 "אותו האיש" "כלב סרוח"

בכל דרשותיו הרעיש נגד טומאת הציונות, וכינה המדינה ממשלת המרשעת "איזרעל" והראש שלהם קרא אותו "אותו האיש" "כלב סרוח", ודכירנא פעם בלימוד פרקי אבות (שלימד בכל שב"ק ברב עם בסיפורים נפלאים וכו' והתעוררות דקרושה) עמד המורה שעות - וכשהביט וראה שעמד ולא ידע הזמן, אמר בדרך צחות גם זה מעשה יצר שלא נדע הזמן ועי"ז נפסיק במוקדם, ואז הי' באמצע שדיבר מטומאה הנ"ל. (אבני אור, עמוד קפ"ג).

🌀 אי אפשר לו לעצור א"ע מרוב צער

אמר פעם אחת שכבר קיבל עליו שלא לדבר מזה יותר כי כבר גילה דעתו וכו' אבל כשמתחיל לדבר אי אפשר לו לעצור א"ע מרוב צער. (שם, קפ"ד).

עוד צולל באזנו הדרשה מלכת אש - הגם שכבר עברו מאז שלשים שנים

בשנת תש"ז-ח כשהתחילו היהודים לעזוב את ה-די. פי. לאגערען, כדי לברוח מן האדמה שספג דמי משפחתם ושאר רבבות ישראל שנפכו שם כמים, לנסוע לשאר ארצות שהתאספו שם יהודים קבוצות קבוצות משארית הפליטה, והי' זה טרם הקמת המדינה הכופרת של הציונים, באו אז ללאנדסבערג מסיתים ומדיחים מהציונים עוכרי ישראל (וכמו שמוכא במשכנות הרועים כרך ג' בערכו של הרב מקראסנא) ודרשו דרשות של מינות וכפירה להפליטי חרב שהישועה כבר הגיע, ובקשו מהיהודים שיעלו לארץ ישראל לעזור להציונים לכבוש את הארץ מן הישמעאלים והענגלענדער, ולא יהי' עוד עם ישראל ללעג ולקלס בין האומות בגלות וכו' עפ"ל, והרבה ובפרט יתומים ואלמנות נתפסו לדיעותיהם ר"ל.

הגה"ק מקראסנא זצ"ל התריע קול מלחמה במחנה והתחיל ללחום מלחמת חרמה נגד הציונים, ועמד על המשמר משמרת הקודש, שלא יתפעלו היהודים השבורים ורצוצים מלאנדסבערג והגלילות ובפרט היתומים ואלמנות, ושלא יתפתו מן הציונים ומדבריהם האפיקורסות, ושאג כארי והזהיר בדרשותיו ובמכתביו, ששום אחד לא יסע ח"ו לארץ ישראל, כי הוא מקום סכנה בין ברוחניות ובין בגשמיית, שנופלים שם בעוה"ר חללים חללים בכל יום מהתקוממות של הישמעאלים.

וסיפר לי דודי ר' מנחם מענדל טארים נ"ו כשביקר אצל דודינו ר' אלעזר גרובנער ז"ל, אמר לו דודינו בין הדברים שעוד צולל באזנו הדרשה מלכת אש ששמע מהגה"ק מקראסנא נגד הציונים ימ"ש, הגם שכבר עברו מאז שלשים שנים, קול ד' חוצב להבות אש...* (מ"נ עמוד צ"ה).

* ששו ושמהו בשמחת התורה

פעם אחת באה השמועה שהעוכר ישראל מראשי הכופרים ב. גריון ימ"ש מתכונן להגיע ללאנדסבערג ביום שמחת תורה וישא מדברותיו הטמאים, והמנהלים של הת"ת של הדשווינט, התחילו כבר כמה שבועות מקודם בהכנה דרבה, לערוך קבלת פנים בת"ת שלהם לכבודו של אותו רשע, והכינו את כל הילדים להיות עומדים הכן לכשיגיע, שיתחילו לזמר ניגונים מיוחדים לכבודו, והנה בהגיע יום המיועד, התקבצו שם הרבה אנשים מהעיר לראות את המאורע ולשמוע הדרשה, והמנהלים יצאו להמתין בחוץ על ביאתו של ב.ג., וירמזו להמורים מתי

מדינתם

צדיכים לקדוע, ולקבוע תענית

וכן בהקמת המדינה, באו לחדר רבינו ב' אנשים לבשר בשורה שהקימו מדינה, ואמרו מז"ט. אמר להם רבינו: "שיום זה היו צדיכים לקרוע ולקבוע תענית לדורות".

איני יודע אם הי' יום קשה לישראל כיום הזה

וגם סיפר לי ר' ישראל יוסף הכהן ליבערמאן, שאמר רבינו: "שאינו יודע אם הי' יום קשה לישראל כיום זה" - ואמר: שאחר חורבן הזה שנהרגו מיליאנען מעם ישראל הי' בטוח שהשי"ת ירחם על עם ישראל וישלח להם ישועה הנצחית, "האט דער באשעפער אונג געגעבען איין פאטש נאכען אנדערען". (מה שרשם תלמיד רבינו ז"ל).

שיתחילו הפראגרא"ם, ויפתחו הילידים את פיהם בזמירות.

באותו זמן עמדו בצד אחר של העיר לאנדסבערג, בפנים בבית-השם קבוצה קטנה של יהודים נאמנים לד' ולתורתו, והתפללו תפלת שחרית של שמחת תורה, בראשם הגה"ק מקראסנא עם קבוצה מתלמידי וביניהם זקנינו ז"ל, ואחר שחרית התכוננו להתחיל לערוך ההקפות ולשמוח בשמחת התורה.

אבל הגה"ק מקראסנא הפסיק מלהמשיך, וביקש מתלמידי שיבואו עמו לאותו הת"ת, לעורר את היהודים שהם יבואו ג"כ לשמוח עם התורה הקדושה, ולרקד השבע הקפות בביהמ"ד, והרב הלך להת"ת כשתלמידי הולכים סביבותיו.

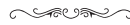
כשהגיע הרב לרחוב של הת"ת וראו המנהלים שמוגיע רבי עם פמליא חשבו שזה להבדיל ב.ג. על מי שהמתינו עליו כל כך וערכו בשבילו כל המערכה, ע"כ שלחו הרמו לפתוח הפראגרא"ם, והילדים התחילו לזמר לכבודו והרב נכנס עם תלמידי לתוך התלמוד תורה ולא גילה דבר להמנהלים שהם אינם אלא טועים, שהוא אינו מי שמחכים עליו, רק חכה עד שגמרו לזמר, ואח"כ כיבדו אותו לדבר.

אז פתח הגה"ק מקראסנא את פיו, ואמר להם שהוא אינו ב.ג., רק בא לעוררם שיבואו לביהמ"ד לרקוד ההקפות ולשמוח בשמחת התורה, והוסיף לדבר על לבם דברי מוסר והתעוררות מגודל חשיבות התורה הק', עד שהרבה מהם התרצו לבא לבית מדרשו להקפות שערכו שם ברוב עם ופאר וכבוד, ואח"כ כשהגיע הרשע העוכר ישראל הנ"ל עם כת דל"י להקבלת פנים לא ערכו שום דבר לכבודו ולא זמרו אף, ניגון אחד.

יחפרו ויאבדו וידעו כי אתה שמך ד' לבך עליון על כל הארץ. (שם עמוד צ"ו).

ברור שאכן א' מהם לא ישאר

וכן ה' רגיל רבינו לומר: "עם איז ברור אז ווען משיח וועט קומען וועט קיין איין שטיינדעלע וואס זיי האבען געבויט נישט בלייבען (עיין רמב"ם, יסודי התורה פרק ו' הלכה ח'). (מפי האברך המופלג ר' יחיאל משה ליבערמאן נ"י).

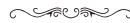
בימינו בפשיטות שממשלת הרשעה מטמאים, בהגאולה יסירו

ובפסוק י"ח [סימן י"א, ביחזקאל] ובאו שמה והסירו כל שיקוציהם וגו', ובמצודות נדחק בזה, עיי"ש - ובימינו שממשלת הרשעה המה מטמאים את הארץ ר"ל ובנו בתי טומאה רח"ל, קאי בפשיטות, שכשיהי' הגאולה יסירו אותם בב"א, ועיי' סי' ל"ג פסוק כ"ד-כ"ה. (מרשימות על שער התנ"ך, יחזקאל).

התבדלות

אם תעשה כן יהי' תיקון לשכינה

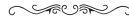
עיינ באור לשמים בפר' וישלח, מה שפירש עה"פ הכוונה יעשה את אחותינו-ששלמה המע"ה כנה את האפיקורסים לאשה זונה - וצריך להכות ולהפריש האפיקורסים מעדת ישראל כדי שלא ישחיתו לאחרים - לזה אמר הכ-זונה - הך לזונה - ותפריש אותם מישראל, ואם מתנהגים כן אזי יעשה את אחותינו, יהי' תיקון לשכינה, עיי"ש. (מה שרשם רבינו לעצמו בכי"ק).

כדווא קדא בחיל להתרחק מהם כמטחוי קשת

בעת ההוא בשנת תש"ח לפ"ק נעשה העגל הציונית המדינה הציונית ורבים נצטרפו אליהם ומעו אחריהם ורקדו לפניו, ואם היותו מטבעו מזג הטוב ורך הלכב, וחיבה יתירה שפעה ממנו לכל אדם, טוב לב ומיטיב עם הבריות,

וכולו חסד הוא, עם כל זאת בידעו את דרכי אבותיו הקדושים זי"ע ודעת תורתם להתנגד לשיטת הציונות, לא הי' מוכן לוותר אפילו כנימה אחת, ולנמט מדרך אשר ירש מאביו הגה"ק זצ"ל, והתגבר כארי וקרא למלחמה נגד הפארטייען הציונות וגירוריהם, ונתן בקולו קול עוז כרוזא קרא בחיל, שכל אשר, ד' ותורתו יקר בעיניו, ירחק מהם כמטחוי קשת, ויעמדו איתן ללכת ולנמשיך בדרכי הצדיקים הקודמים, והשריש בקרבם, כי זאת התורה לא תהא מוחלפת, ויהי כאשר נשא דעיו למרחוק, ונודע שמו כקנאי ולוחם אמיץ וחזק נגד כל הפארטייען האלו, התחילו ראשי ומנהלי הפארטייען האלו להתקיפו מכל צד, ולהמטיר עליו דברי בוז, אמנם הוא לא נבעת מכל אלה, וברוחו הכביר המשיך ללחם נגד שיטתם שיטת הכפירה, ולחזק ולבסס את האמונה הקדושה בקרב ישראל, אשר גאולה שלימה לא תהי' כי אם על ידי הגאול צדק, ואליו אנו מחכים שיבוא. (שלשה שריגים, עמוד ס"ז).

קבלת כספים

שלא ליתן המשחית הציונים אחיזה בלימוד תורה ק

תבע והמריץ בעסקני "וועד הצלה" להדפיס גמרות, ובא בכתובים לחזקם ולעודדם במלאכת הקודש הזאת, כדי שלא ליתן המשחית הציונים אחיזה בלימוד תורה"ק. כי זה דרכם כסל למו לאחוזו שועלים קטנים להבל כרמים כרם ה' צבקות ע"י הושטת יד עזרה לפרוש מצודה לצוד תמימי דרך ולהפילם בנבכי מצולה מצות האפיקורסות אשר כשטף מים כבירים וכזרם מים הזדונים שטפו מוחות הנוער.

חובת השעה! שלא יהי' אחיזה כל דהוא זכ"ש דבר שבקדושה

ועל כן ראה לחובת השעה לעמוד בכל עוז נגד חדירת שום דבר, וכש"כ של קדושה, לתוך מחנינו מה שיש לזרים בו אחיזה כל דהו. ודרך זו היתה נר לרגליו כל ימי היותו עלי חלד.

ה' אייד

🌀 לקבעו יום תענית

ואולי כדי להוציא מלבן של אפיקורסים והנמשכים אחריהם, הי' כדאי לקבוע את יום שקבעו ליום חגם ל"יום תענית". (מתוך מ' להתאחדות הרבנים, הצעות אות ג').

🌀 להתודע ולהגלות! וכל מה שקבעו להם ודבניהם הכל ע"ז וכפירה ממש

להתודע ולהגלות שהקמת מדינת ישראל וממשלתה הוא מנגד לדעת התורה ודיחוי מעיקרא. שרש ראש ולענה להסיוח ולהדיח מאמונה בהשי"ת ובביאת משיח צדקנו - ומקיום כל התורה והמצות. וכל מה שקבעו להם לחוג יום העצמאות, ורבניהם קבעו להם לומר הלל ביום הזה ועוד שאר דברים לדמותו יום זה ליום טוב - הכל הוא בכלל ע"ז וכפירה ממש, וח"ו לחוג את יום אידם.

(מתוך מכתב להתאחדות קודם אסיפה, הצעותיו, אות ה'. המכתב מן ימי הספירה תשמ"ז)

דגל הציוני

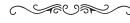
🌀 אל יתפלל במקום שיש דגל הציוני, בכל הבנין

כשהעתיק זקינינו דירתו לבארא פארק שנה קודם בואו רבינו לשם, לא הי' בית המדרש להתפלל בחול רק בהספרדי'שע שוהל, ושם הי' דגל הציוני. פעם שאל אותו רבינו היכן הוא מתפלל, השיב לו דבחול מתפלל בהספרדי'שע שוהל, אמר לו רבינו שאל יתפלל שם, ומוטב שיתפלל ביחידות בביתו מלהתפלל בביהכ"נ שיש שם הדגל הציוני, וכן אמר לו שאל יתפלל גם בכל הבנין, וגם בקומה התחתונה שאין שם הדגל, וכמובן כן עשה. (זכרונות אברהם, עמוד צ"ה).

חובתינו

הציונים איימו מי שיתחיל לדבר נגדם אחת דתו, לא חת והעמיד על איזה קאר ודרש קול חוצב להבות אש

סיפר הגה"ח ר' מנחם מענדל גליק ז"ל, מגוי"ש בכית מדרשינו רבות בשנים, שבהמחאה הראשונה שעשו מטעם התאחדות הרבנים באמעריקע נגד מדינת הציונית, איימו עליהם הציונים שמי שיעמוד בתחילה בדרשה למחות נגדם אחת דתו להמית, ירו בו ויהרגוהו, ורבינו זי"ע לא חת ולא זע ועמד על איזה קאר שהי' שם ודרש בפני כל הקהל הקודש נגד הציונים בקול בוכים כדרכו בקודש, וד' הציל אותו מכף אויב הציוני שלא הי' להם שום שליטה עליו. (שם).

החויב לפדסם לכל גויי הארצות שהציונים אינם שייכים לישראל ואין להם רשות לדבר בשם יהודים

יהודים אינם צדיכים ואסוד להיות להם מדינה

דברי תורה מהנאון הצדיק הרב אב"ד קראסנא שליט"א שאמר בסעודה ג' בשבת קודש פ' וארא תשכ"ט

די וואך איז פארגעקומען א דעמאנסטראציע אקעגן די ציוני'סמן. די אידען וואס האבן פראטעסטירט אקעגן די ציונים האבן געטראגן אויפשריפטען און פארטיילט צעטלען "אז די ציוני'סמן האבן קיין שום שייכות צום אידישען פאלק און זיי האבן נישט קיין רעכט צו רעדן אין נאמען פון אידעך, "און אז ערליכע אידען ברויכען נישט און טארן נישט האבן קיין מדינה פאר ביאת המשיח". און אזוי דארף מען טאקע צו טוען אלעס וואס מען קען נאר אקעגן די ציוני'סטישע רשעים, אזוי ווי דער הייליגער חת"ם סופר זצלה"ה ברענגט אין א תשובה, דאס א רב האט אים געפרעגט פארוואס ער איז אזוי שארף ארויסגעטראמן קעגן א געוויסע פירצה, האט אים דער חת"ם סופר זצ"ל געענטפערט אז עס שטייט אין פסוק וכל קרני רשעים אנדע - דאס ווארט "כל" איז אמאל דער טייטש אלעס - אינגאנצען, און אמאל איז עס אויך טייטש עפעס - וויפל נאר,

אפילו אביסעל. דאס איז אויך דא דער פשט, וויפל נאר מען קען טוען קעגן די רשעים איז שוין תרוממנה קרנות צדיק, ווערט דערמיט דערהויבען דער קרן הצדיקים, עכלה"ק. מען הערט אידען רעדן אויך נאכזאגען פמפומי דברים פון מארגן זשורנאל אז די דעמאנסטראציע איז געווען א חילול השם, דעד אמת איז אדרבה אז זיי זאגן אזוי איז א ראי' אז עס איז געווען א קידוש שם שמים.

פעמיים בשבוע המלמדים והמלמדות והמגידי שיעור להשריש דעת הציונים לעשות חק קבוע בכל בתי ספר בישיבות, וישיבות קטנות, ובבתי חנוך לבנות ישראל, שהמלמדים והמלמדות יקבעו שיעור שעה קטנה פעמיים בשבוע:

להודיע ולגלות לתלמידיהם מקטנים ועד גדולים - את רעת רעיון הציונים, ולגנות מעשיהם של אלו המסיתים ומדיחים - ולהשריש בלבם התרחקות מהציונים, מדעותיהם, ומחברותיהם, מספריהם ומעתוניהם, - וכל שום וחנוכא דאית להו.

(מתוך מכתב הצעותיו קודם לאסיפה בהתאחדה"ר. עש"ק בהעלותך תשמ"ז)

כל המדבחה לספר לבניו וב"ב מדשעת הכופרים האלה הדי זה משובח ובמו שאנו צריכים להתקרב אל התוה"ק ובנ"ל - ככה אנו צריכים אנו ובנינו, להתרחק מסטרא אחרא, חכמות חיצוניות, וקריאת ספריהם, המלאים מינות וכפירה, ניבול פה, ודברי חשק, ועתונים מלאים תמונות שונות המכניסים ארס התאוה בנערים ונערות - ולא די להרחיקם ולהזהירם בציווי ובאמירה בעלמא, כי אם צריכים להשריש בהם שנאה על כל הנ"ל.

ובימינו אלה, אנו רואים עין בעין פרי חטאת ההשכלה. הן המה רשעי ועזי פנים שבדוד ממשלת הרשעה שבארץ ישאל, - קיימו בפועל מה

שקיבלו על עצמם לעקור ולשרש האמונה מלכות כל ישראל ח"ו, ולא די להם מה שרוצים לעקור התוה"ק, גם במתים ב"מ, פשמו ידיהם הרשעים כידוע, ולא יבשו ולא יכלמו לעשות נבלה כזאת, ואינם משימים על לבם שום הרגש אנושי לרחם על משפחה בעת צערם הגדול, ועוד עושים הרבה נבלות וא"א לפורטם. וכל זה נצמח ממה שקראו בספרי מינות כנ"ל.

וכל המרבה לספר לבניו וב"ב מרשעת הכופרים האלה הרי זה משובח.

ואנו צריכים להפרידם מאתנו כי הם מסיתים ומדיחים בכל אשר תדרוך כף רגלם. - ובעוה"ר הצליח מעשה שמן ונצודו ברשתם רכבות נפשות נקיים וכמעט מביא הדבר לידי יאוש שכמעט אין איש אשר נקי לגמרי להמלט מדעתם, אבל עלינו להתחזק שירחם השי"ת על עם שבור וחולי כי השכינה הקדושה אתנו.

ואמרת כי מכבר במה שאז"ל (מס' שבת י"ב) שכינה למעלה מראשותיו של חולה, כי החולה מרוב צערו ומרורו יפול לפעמים לידי יאוש ח"ו אבל שכינה מה אומרת קלני מראשי, ואם לא למענך, למעני אעשה, וזהו שכינה למעלה מראשותיו של חולה, ר"ל שחושב מחשבה אחרת ממחשבות של החולה, ולא מחשבותי מחשבותיכם. ואין לנו להתיאש ח"ו, כי אם חובה הוא על כולנו לעשות ככל האפשר, וה' אתנו וברוב רחמיו וחסדיו ינהלנו במעגלי צדק למען שמו יתברך. (כונת הלב, שמיני).

צא טמא יאמרו לע"ז הציונית

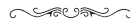
...ונחפוך הוא, שמצוה על כל מי שיראת ה' נוגע בלבו ללחום נגדם בכל אופן שאפשר, לפרסם תועבתם בפומבי ולהשריש בלב בנינו ובנותינו לתעב ולרחק אותם, וצא טמא יאמרו לע"ז הציונית."

ודא הוי כבוד התורה וכבוד ישראל

ואעתיק לזה מש"כ מרן הגאון מוהרש"ק בשו"ת האלף לך שלמה יו"ד סי'

רנ"ו, וזל"ק בנוגע לעניינינו: "וכן נמי מה שאמר דהצדיקים והרשעים הם עם אחד מישראל, גם זה הוי טעות דהרי כמה דברים דהעושה אותם הוי כמומר לכה"ת ודעת התב"ש (לע"ד ט"ס, דתב"ש מקיל בזה, עיין תשו' בית הילל לדו"ז סי' ע"ז) דאף מחלל שבת דרבנן בפרהסיא הוי מומר לכה"ת. ודעת הח"י בסי' תמ"ח דבזמן הזה נחשבו כולם עוברים להכעים והוי כמומר - וכך הוי ליה למימר: דהרשעים אם עוברים עבירות גדולות הם כמומרים יחשבו ויוצאים מכלל עדת ישראל - וזה הוי "כבוד התורה וכבוד ישראל" לא כמו שהשיב כבודו, וכל תשובתו להשרים כשגגה הוי לי', עכל"ק.

ושפתיו ברור מללו שעלינו ללחום נגד מהרסי הדת בסתר ובגלוי, למען לא נתפס ח"ו בעון עברינו על דבר הכתוב ארור אשר לא יקום את דברי התורה הזאת, ודרשו עליו חז"ל מי שיש בידו להקים ואינו מקים, - ואם כי מה חכמתינו ומה כחינו להוכיח ולעורר בדברים אשר נתפשטו ונשרשו מאוד עד שהוא כמעט בגדר כשם שמצוה לומר דבר הנשמע וכו', וגם כי ידענו מך ערכנו הלאי שנפקיע את עצמינו, אבל עכ"ז אין לנו למנוע מדבר ומלכתוב כפי הישג ידינו הכהה. (שו"ת כונת הלב, הקדמה, אות ה').

אחד שדאה ששתקו אז מיחה גם הוא

בענין למחות נגד רשעי ישראל, עי' איוב ל"ב במצודות, מפסוק יו"ד ולהלאה כי אליהו בן ברכאל הבזוי לא רצה למחות קודם משום שאיוב הי' זקן בשנים ממנו, אבל אחד שראה ששתקו אז מיחה גם הוא, עיי"ש. - (מרשימות על שער התנ"ך, איוב).

להוציא מה שבלבם

אמר הרב מקראסנא ז"ל על מאי דאיתא במנחות דף ס"ה ע"א בקצירת העומר שהי' נקצר בעסק גדול, והיו אומרים ג' פעמים, להוציא מלבן של צדוקים (רש"י ברטנורא שם) - למה ג' פעמים, ומה היא הלשון "להוציא", אלא

הענין הוא שיש הרכה אנשים שיש להם דיעות לא טובות ודיעות כוזבות אבל הוא טמון בקרבם ואינם מראים זה בחוץ, וכשאומרים להם פעם א' (נגד הכפירה) שותקים, וכשאומרים פעם שני' כבר מתרגזים הרבה, אבל עוד אינם אומרים, וכשאומרים להם פעם שלישית אז כבר אומרים מה שבלבם ומגלים מה בלבם, לכן "ג' פעמים". וזה היא הלשון להוציא היינו להוציא מה שבלבם.

וזה אשר נמצא בכתביו בכת"ק:

במנחות (דף ס"ה ע"ב) במשנה, שעשו פרסום בקצירת העומר כדי להוציא מלבן של צדוקים - עיי"ש בפירש"י - ויש לפרש בדרך אחר, כי נמצאים לפעמים צבועים מראים עצמן לפרושים, ולבם מלא תרמות ודעות כוזבות, ואלו האנשים אשר בקרבם ישימו ארבם, רבים חללים הפילו, כי לא ידעו תמומי לב להזהר מחברתם - אך כשרואים שעושים בפירסום רב וקול המולה דבר שהוא נגד רוחם ודעתם לא יוכלו עוד לשום לפיהם מחסום ועכ"ח יאמר פיהם מה שבלבם והוא טובה גדולה שיתפרסמו בין החרדים לה' למען ידעו לשמור עצמם מחברתם - וזה שרמזו התנא כדי להוציא מלבן של צדוקים שיוציאו מלבם מה שטמון בקרבם ויתגלה לעין כל דעתם המשובש על ידי שיגידו'מה שטמון בלבם, וכדי להגיע לזה עשו הכל בקול המולה ופרסום להוציא מלבם, והבן, (ע"כ מכת"ק, וכעת נרפס בכונת הלב עה"ת).

את התורה זו אמר רבינו ג"כ לכ"ק האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל כשהוציא לאור הספר "על הגאולה ועל התמורה" שאז ביזו אותו ולחמו יותר מכשהוציא הספר ויואל משה - ואמר אז רבינו לכ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל: כשהוציא לאור היואל משה עדיין היו שהיו מממינים בלבם התנגדותם, אבל ע"י שיצא לאור על הגאולה ועל התמורה אז לא יוכלו עוד לשום לפיהם מחסום - להוציא מלבן של צדוקים, שאז נתגלה מה שהי' טמון בלבם.

באזני ירושלים ... רבי עמרם איך בין שזין דא

אמר פעם באמצע דרשה עה"פ הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר. מה זה

"באזני", אלא ווען משיח וועט קומען וועט רבי עמרם זיצען אין תפיסה וועט ער צוגיין צום פענסטער אין אריינשרייען רבי עמרם אין אויער איך בין שוין דא!!!. [כשמשיח יבא לירושלים ולא ימצא רבי עמרם היות שהוא יושב בתפיסה, ילך משיח צדקינו להחלון של בית הסוהר ויצעק באזני רבי עמרם הנה אני כבר כאן!!!].

כ"א תמוז תשל"ז

רבי אלעזר טווערסקי זצ"ל

אדמו"ר מפאלטישאן - פקודת אלעזר

ציזנים

זו הי' דעת כל הצדיקים - דולה ומשקה מדבותינו לבית בעלז - משנתו היא
מה ששנו רבותינו

בין הדברים שעליה קינא קנאה גדולה באש להבה, הי' ענין הציזנות והמדינה
וגירוריהם. שזה בעצם שימתם של כל הצדיקים הקודמים, ובמיוחד וביותר
אלו צדיקים שאצלם נתגדל רבינו צדיקי בית בעלזא לדורותם, שהיו עמודי
התווך בענין זה ועמדו כחלמיש צור נגד המהרסים. ועל כן עמד לימין צדקו של
כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל, ורבינו סיפר ומסר לו הרבה עניני קנאות ממה
שראה ושמע בחצר בעלזא. ואף השתתף בפועל באסיפות וכינוסי מחאה

נאות הרועים

אביו ברבנות, ועזב אביו את גאליציע
ונסע לסקווירא שבאוקריינע, אבל
את רבינו השאיר בבעלזא להפצרת
דודו הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא,
ונתגדל רבינו בכיתו. בשנת תרפ"א
נתבקש לבוא לכהן בעיר פאלטישאן
שמלפנים שימש שם זקינו (חותן חותנו)
רבי יעקב יצחק ווארמאן. בשנת תש"א
עבר לגור בבוקארעסט לצורך רפואת
אשתו הרבנית, ואז מילא חתנו הרה"ג
רבי ישראל אברהם שטיין זצ"ל את

רבי אלעזר טווערסקי אדמו"ר
מפאלטישאן זצ"ל, נולד בשנת תרנ"ג
בעיר בעלזא, לאביו הרה"ק רבי
שלמה מסקווירא, בנו ומ"מ של רבי
דוד מסקווירא, בהרה"ק רבי מרדכי
מטשערנאביל, אבי אמו היה הגה"צ רבי
אריה לייבוש רוקח ממאגרוב בהרה"ק
רבי יהושע מבעלזא. בשנת תרנ"ד
כשהיה בגיל שש עשרה נפטר זקינו
הרה"ק רבי דוד מסקווירא, ונתמנה
בנו רבי שלמה אבי רבינו למלא מקום

קמו עבודת אדמו"ר מפאלטישאן הרועים

פומביים שהי' נאספים על פי דיבורו. אף הורה לכל שואליו לאמר לכו אחריו, כי משנתו היא מה ששנו רבותינו, ואני תמים דעה עמו בכל. כל זה עשה מחמת מידת האמת שהיתה טבועה בקרבו, ואף שזה לא הי' מן הדברים המקובלים אז על אוזן שומעת, ובפרט במקום משכנו, בכל זאת לא שת לכו לזה, וכלכו כן פיו. (תולדות אלעזר, עמוד ע' עמוד פ"ג).

מזרחי

כל צדיקי אמת ראו בתנועה זו צרעת ממארת לבית ישדאל - יצא חוצץ אף נגד רב העיר

אף שרבינו לא שימש "אפיציעל" כרב בעיר פאלטישאן, מ"מ לא נח ולא שקט גם בענייני הכלל, ומיום בואו קידש מלחמה נגד תנועת המזרחי שהי' נפוץ במדינה ההיא, אשר כידוע ראו כל צדיקי אמת בתנועה זו צרעת ממארת לבית ישראל. מבלי חת, כאשר הי' למוד מבית דודו בבעלזא, יצא חוצץ אף נגד רב העיר שהי' מהנוטים אליהם, ולא השיב חרבו אל נדנה, רק לחם בעוז ובגבורה נגדו ונגד כל הנוטים מדרך התורה. (תולדות אלעזר, עמוד כ"ז).

עבדית

גם אצל צאצאי רבינו (אדמו"ר רבי אלעזר טווערסקי מפאלטישאן זצ"ל) הרבה הרה"ק מבעלזא זי"ע לחקור אחר דרכיו ומנהגיו של אביהם. וסיפרה בתו של רבינו, ה"ה זקנתי הרבנית הצדיקת אשת אאזמו"ר הגה"צ מהרי"א שטיין אבר"ק פאלטישאן זצ"ל, שהיתה כמה פעמים יחד עם אביה אצל הרה"ק מרן מהרי"ד, ופעם אחת, כשכבר היתה ילדה גדולה, שאלה אותה מרן ג' שאלות. (א) האם אביה לומד עדיין באותה מדת התמורה כאשר נהג בשנים קדמוניות. (ב) אם

נאות הרועים

עצה וישועה. נפטר כ"א תמוז תשל"ו לפ"ק, ונטמן בביה"ח בניו דזשערסי בחלקת פאפא זי"ע. חידושי תורתו מכתביו ותולדותיו נדפסו בספר פקודת אלעזר ב"ח.

תפקידו ברבנות. בשנת תש"ז עבר לגור באמצעריקא, והקים את בית מדרשו בברוקלין בשכונת בארא פארק, והמשיך בדרכי אבותיו בתורה וחסידות, ורבים השכימו לפתחו ליהנות ממנו

עבודת אדם מ"ד מפאלטישאן הרועים קמו

הבגדים הצנועים שמלוכשת בהם עתה, הם הבגדים שלוכשת גם בביתה, או שנתלכשה בהם רק מחמת שבאו אליו (כי ידע שגדרי הלבוש והצניעות בבוקאווינא הם...). (ג) אם יש לה מורה (לערערין) מיוחדת.

און מיט פייעד שפילט מען זיך נישט - זעם אש אינם משחקים

לאחר שהשיבה על כל השאלות, תשובות שהניחו את דעתו הקדושה, שאל אותה מרן על טיב הלימודים שלומדת אצל המורה המיוחדת, ובמיוחד חקר אצלה לדעת אם לומדת ג"כ את שפת העברית (העברעאיש), כששמע תשובתה שאין שפה זו מכלל הלימודים היה שבע רצון מזה, והוסיף להזהירה על להבא שלא תיגע בזה השפה, אפילו אם ירצו להסיתה בל תשמע לדברי המסיתים ולא תציית להם רק לנסות וכדומה, כי זה כמו אש "און מיט פייער שפילט מען זיך נישט".

אבי נישט העברעאיש

בענין זה סיפר גם רבינו (מפאלטישאן) בעצמו, שפעם התנצל לפני דודו מרן מהרי"ד שצאצאיו משתמשים לעתים בשפת המדינה (ראמעניש), ויש לו מזה עגמת נפש גדולה. הרגיע אותו דודו ואמר: "אבי נישט העברעאיש". (תולדות אלעזר בספר פקודת אלעזר עמוד כ').

וכעת צא וראה - עמוד קצת והתבונן - מי הי' לנו גדול שונא יותר הגויאישקייט ולשונות עכו"ם והרחקה ושנאה ומיאוס יותר מבעלז, וכשהגיע לענין זה לשון הטמא של הציונים - ראה מה שאמר. - והוא על דרך שאר רבותינו וכמו שאמר ועשה הרה"ק מוויזניץ, כשהי' נוגע לבחור לפארלעמענט נתן בירנבוים כשהי' עוד ציוני ושכנגדו הי' גוי צוה הרה"ק לבחור בהגוי והוא וחביריו התפלאו מאוד ע"ז. אם אמנם הוא כנגד הציונים וכו' אבל לבחור בגוי ענדרעש מציוני. לימים כשנעשה בעל תשובה ומתנגד גדול לציונות אמר: עכשיו אני מבין את הרבי מוויזניץ. (עיין משכנות הרועים כרך ב' תקכ"א). והרה"ק מציעעשינוב שהי' עושה ונוהג ג"כ כזה כשהי' הבחירות להרייכסראט והי' לבחור או ברב מזרחי או גוי רשע אנטיסעמיט וצוה לבחור בהגוי [והי' רבי איציקל רגיל לספרו כל שנה פ' נשא והי' אומר רבי איציקל שהי' שמחה רבה להרה"ק כשלא נבחר הרב

המזרחיסט "איך זעה נישט אזא שמחה ביי א יוד חוץ ביאת המשיח". (עיי"ש כרך א' עמוד רמ"ז). ואדמו"ר רבי נפתלי ממעליץ שהי' עושה ונוהג כן, עיין בכרך זה בערכו. והרה"ק מקאסאני כשדיברו אודות מומרים מחללי שבת ר"ל בעיר אחת אמר: אבער ציוניסמען זענען זיי נישט. (שם משכנות הרועים כרך ב' עמוד תרל"ה).

בחירות

 היינו בחולמים - אז יזכר וידעו הכל שהי' דברים בטלים אין כאן לא הצלה ולא ישועה

תחת אחד השיחים סיפר רבינו, כשבקרתי בארץ ישראל, ושחתי עם הגאון האדיר ממשעבין אודות המדינה והשתתפות החרדים בבחירות, אמרתי לו מה שעלה בדעתי לפרש הפסוק בתהלים, בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים, עפ"י מה דאיתא בגמ' מעשה באחד שחלם שראה אוצר מעות מונח תחת אבן, והמעות למעלה ולמטה הם חולין ובאמצע הם מעות מעשר. הלך אל המקום ההוא, ואכן מצא את האוצר, ועכשיו בא לפני חכמים להורות לו אם צריך לנהוג במעות האמצעים כבמעות מעשר. ואמרו לו חכמים מאחר שלא נודע לו שהם מעות מעשר רק ע"י חלום, אינו צריך לחשוש לזה כלל. ומקשה הרשב"א הרי סוף חזינן דחלום אמת הוא, דהרי מצא שם את האוצר, ומתריץ הרשב"א דמאחר שאין חלום בלא דברים בטלים, אמרינן דחלק זה מן החלום, דהיינו שהאמצעים הם מעות מעשר, הוא מן הדברים בטלים.

כמו כן - אמרתי - כאשר ישיב ה' את שיבת ציון, נראה דכל הפעולות של התחברות לרשעים ע"י מדינה ובחירות שהיה נראה לנו בשעתו כהצלת התורה והדת, הי' רק כחלום יעוף והם הדברים בטלים הנמצאים בכל חלום, ורק ע"י שמירת תו"מ מקרבים הגאולה. (פקודת אלעזר, תולדות אלעזר, עמוד פ"ד).

מה הדמיון להעובדא של החלום לא מצאתי שם, כנראה, ר"ל, שהרבה רוצים לתלות לש"ש להציל וללחום - וגם ליקח כסף להחזיק ישיבות ת"ת וזה ענין ש"המעות הם מעשר" שהם קודש וענין קדושה יש בזה, וע"ז אמרו חכמים לא! לא כל הדבר חולין וכוונה לכסף, אלא שבעלי החלומות הם ראשי האגודה חברי הכנסת שיושבים על הכסא והממון - באים להעולם כמו חלום שצריכין

עבודת הרועים קמט אדמו"ר מפאלטישאן

ללחום בפנים לשם שמים וליקח כסף להחזיק עניים ותורה, ע"ז בא לאלפינו שזה חלום ובאמת הכוונה לכבוד וכסף כפשוטו, - וכבר הרבה אמנם התנערו מהחלום הלז, כן יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שכולם יתעוררו מהחלום הזה ויפרקו עול הבעלי פאליטיק והממוזן מעליהם אמן כן יהי רצון. (עבודת הרועים).

Telegram

Jerusalem 2nd April

רבי עמרם וארכעה עשר איש נשפטו היום לארכעה חדשים
מאסר וגם בהג הפסח אהרי שנמצאים במאסר חדשים ימים

ירושלים השבורה והרצוצה קוראת אליכם
הצילו הצילו חוסו עלינו הרעישו עולמות

העדה

חילולי השבת הפומביים

הרשעים הציונים אינם מסתפקים "עקירת התורה בממדים מבהילים. אין ופרים עריצים אלה נותנים מרגוע ל- פשותיהם הטמאות, במה שהפכו את ארצינו הקדושה למערת ציונים מזוהמת. כל עוד זיק תורה ואמונה שולטים בעולם הימים אינם היים, וזוממים הם לעקרו ו- בשרשו מהעולם בצפרניהם הטורפות.

וכך העיזו לאחד את כל מחללי השבת בפרהסיא בירושלם. ויצרו את "ארגון נהגו מוניות בשבת", ככה שבעלי עבירה הללו לא יהיו בודדים ומפוצלים בכדי להרבות חילול ד' ועקרת התורה. נזדווגו פושעי ישראל אלו זה לזה, לבצע ביד רמה ובאופן פומבי וסיטוני את ה- סיעות בעיצומו של יום השבת.

ובדרך זה, על ידי פריצת חומת השבת ברגל גאות, ועל ידי דריסה גסה על רגשותיהם של רבבות היהודים ה- חרדים, שמהווים את חלק הארי של תושבי ירושלם, וזממים הם להכשיר את הקרקע לעקירת התורה והשבת באופנים יותר גרועים ונוראים ח"ו. כדוגמת שאר עייהם הטמאות, שמילאום בגילוליהם ישיקוציהם.

מחאת המנהיג ופמליתו

ראש נטורי קרתא, הרה"צ הלוחם האביר, מוה"ר עמרם ברש"י ב ל ו י שליט"א, יצא בש"ק פרשת דברים בליות, כמה עשרות לוחמים, להזהיר את מחללי השבת ולהוכיחם על פניהם.

משקרבו למקום, קבלום הרשעים בעזות מצח נחושה, התריסו והתחצפו כ- נגדם, ביותר גברה השערוריה, כאשר נהג טאקסי נסע בחמתו אל תוך המוחים הרב ר' עמרם שליט"א, שעמד בראש ה- לוחמים, ועוד בחרו ישיבה, יוסף גולדמן (בן האדמו"ר מזוול), שעמד לימינו, נפגעו ברגליהם על ידי מוט הברזל ש- בפני הטקסי, שניהם נפלו על פניהם מ- חזק המכה, ונאחזו בחלקו הקדמי של זטאקסי, הנהג ניצל הדומנות זו, והחל מיד להסיע את המ נית במהירות גדולה כשהר"ר עמרם והבחר הנ"ל שוכבים על חלקו הקדמי של האוטו, ועצר רק אחר

פרשת הקידו

של הרה"צ המפורסם, לוחם מלחמת ד' נ שהושלך לבור הכלא למען כבוד שמו ית' ע"י

המאסר הברוטאלי

ביום ו' עש"ק עקב, שלח בית ה- משפט הציוני, הדן לפי חוקי ונימוסי ה- גוים, אמצעות שליח, הזמנה אל הרב ר' עמרם בלוי שליט"א, לבוא ול- השפט" על "אשמותיו", הר"ר עמרם סירב לחתום על ההזמנה.

ביום ב' פ' ראה הוציא השופט ה- ציוני פקודת מעצר, וראש נטורי קרתא הושלך שוב באכזריות לבית הכלא, שלא עזבו עד היום הזה.

לפני המשפט

ביום ג' ראה, נסחב נגד רצונו ועל כרחו לפני בית המשפט הציוני, בכדי ל- דונו שם לפי חוקות הגוים, הקריאו עליו 3 "אשמות": (א) התקהלות בלתי חוקית. (ב) התנהגות פרועה. (ג) גרימת נזק (שבירת שמשות בסאקסי). השופט הציוני שאלו אם מודה הוא באשמה, אזי הזדקף הצדיק מלא קומתו, ואמר בקול רם:

אין אני מכיר בסמכותכם ובסמכות בתי המשפט שלכם, שם "ישראל" בו הנכם דוגלים ובו הנכם משתמשים בכל מסמכיכם, גזול ומזוייף הוא אתכם, אין אתם, "ישראל" ואין אני מכיר אתכם.

זו, והתנגד לחתום שיופיע לפני בית משפט ציוני-גויי, שאין הוא מכיר ב- סמכותו.

האולם הגדול היה מלא פה אל פה, נוכחו נציגי כל המוסדות החרדיים, אנשי ציבור, עסקנים, עיתונאי חזק ומשקיפים שונים.

נסיעה של 400 מטרים ממקום המהאה, שם ירד מהאוטו, והרביץ לשני קרבנותיו מכות נאמנות ואכזריות.

קלגסי המשטרה הציונית שהגיעו למקום, לא די שלא אסרו את הנהג, ש- התכוון לרצח, והתנכל לפגוע בחיי ה- מוחים, אלא נהגו לפי נוסח סדום, ואסרו את הנפגעים, כל השבת היו מושלכים בבור הכלא, במוצאי שבת לא ניתן להם לעשות הבדלה, וכה צמו עד יום הראשון אחרי הצהרים, ואחרי שניתנה ערבות פוטרו מבית הסוהר.

חילולי השבת הגסים, והתנהגותם המחפירה של המשתלטים הרשעים, עוררו את קצף היהדות החרדית, ובשב"ק של- אחריו יצאה ההפגנה האדירה בת 1000 המוחים, בראשות הגאון הצדיק, הרב אברהם אלי מייזעס שליט"א, שתוארה בשעתו בגליונינו.

על שאלות נוספות ענה: אני לא עונה".

השופט הציוני דחה את המשפט על יום א' שופטים, ועד אז הומשכה פקודת המעצר, זולת זאת יחתום על ערבות (עצמית דווקא!) שיופיע ביום ה- משפט.

הר"ר עמרם שליט"א דחה הצעה

מפרשת השבוע: זכור את אשר עשה לך עמ השמים, לא

ש ש ש ש ש

מסירות נפש, רבי עמרם בלוי שליט"א הציונים הכופרים, עוכרי ישראל ותוה"ק

גבית ה"עדויות"

גוף המשפט לבש צורה של פרו-צדורת-טרק ומשפט-ראוה גרידא. כי ל-מעשה היה נראה בעליל שגזר הדין מוכן ומוזמן הוא. ועלילת הנקם רוקמה ונגמרה עוד לפני התחלת המשפט. צורה כזו לבשה גם "גביית העדות" של שלשת ה"עדים".

הראשון היה הנהג עצמו. שסתר את עצמו כמה פעמים. הודה שנסע ב"מהירות של סכנת נפשות. וגם שלא ה-

נאשמים נפצו את השמשה. העדות השניה הייתה ילדה בת 15. שלא ידעה בין ימינה לשמאלה. והעז השלישי לא הופיע בכלל. האולם שוב היה מלא וגדוש ב"חרדי ירושלים. משנכנס הצדיק ר' עמרם שליט"א, שרו לכבודו: "שאו שערים אשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד". ובשעת גמר המשחק: "ד' הוא מלכנו..."

לשאלת השופט אם יש לו להתגונן באיזה טענה, ענה הר"ר עמרם:

"יש לי להצהיר באופן יסודי, שאין לכם סמכות לשפוט אותי, היות וכל סמכותכם ומסמכיכם שם "ישראל" טבוע עליהם, ואתם אינכם מישראל".

ברצוני היה להסביר את עמדתי באופן יסודי, והיות ואין מניחים אותי, הנני דורש בתוקף לעצם מאסרי:

ירושלם בין לאומית היא, ו-כפי החלטת האו"ם גם אתם תחת סמכות בין לאומית, לכן היות והנני תושב ירושלים, אין לכם רשות להוליכני לבית הכלא ביפו, שהוא בגבול השטח שהנכם קוראים לו "מדינת ישראל".

השופט הציוני: יש לנו "כנסת" - ולפיה אנו נוהגים.

הרב ר' עמרם: לפי התורה אין אנו משועבדים ל"כנסת" זו.

על שאלה חזורת הוסיף: כחכם וסמכותכם אינו אלא ע"י הנשק שבידכם, ורק על ידו הוצאתם לפועל את פעולותיכם עד כה.

ההתעללות האכזרית

השופט הציוני עינה את הדין עד ליום ה' שופטים. כנראה בכונה ברורה בכדי לאלץ את הר"ר עמרם להתחנף על ערבות עצמית. בכדי שיוכל להשתתף ב"חתונת- בנו דוד נ"י, שהתקיימה ביום ד' יום לפני גזר הדין. אבל הוא טעה טעות גדולה. הר"ר עמרם ויתר להשתתף בחתונת בנו, ובהר להיות כלוא ביום אפריון בנו בבית הכלא ובלבד לא להכניע לרשעים. עוקרי התורה והדת.

היו רבים מהקהל שבקשו להשליש במוזמנים את דמי הערבות, אבל השופט הציוני דחה את בקשתם.

הקהל קם לכבוד הר"ר עמרם ו-פרצו בשירה אדירה:

"ד' הוא מלכנו ולו אנו עבדים, תורתנו הקדושה חוקתנו ולהאנו נאמנים, - בשלטון כופרים אין אנו מכירים, חוקותיהם אותנו

(המשך בעמוד ו)

תוקף על זלזול תלמידי החכמים שגורשו בכח מהאולם.

או הופיע העד הג' גם היא ילדה. שסתרה את כל דבריה מניה וביה. בין השאר העידה שהנהג הכה מכות גדולות ואכזריות לנאשמים, וכי נסע במהירות כזו שהיה בה סכנת נפשות לחיי הנאשמים. משהיו כבר בידי השופט הציוני עדויות כה, ברורות ונכוחות. סכם את המשפט, ואמר כי לפי "כל ההוכחות" יש לו יצאו הנאשמים "חייבים", או פנה להנאשמים בשאלה אם יש להם ל-העיר על זאת, ושוב הודקף הר"ר עמרם שליט"א מלא קומתו, והכריז את הצהרתו

משהתחיל לבאר את דבריו. הפסיקו השופט הציוני. ולא נתנו לגמור דבריו. למחרת, שוב נסחם הר"ר עמרם

על כרחו ושלא ברצונו לבית המשפט ה"ציוני, נוכח קהל עצום שבאו לכבוד ה"צדיק. משנכנס השופט הציוני, והשמש צעק "משפט". לסימן שעל הנוכחים ל-קום מפני כבוד השופט - כפי הנהוג ב"נימוסי הטורקים והאנגלים - לא קם ולא זע איש. משנכנס הרב עמרם שליט"א קמו כולם מלאו קומתם לכבודו. השופט הציוני התרגז וצווח: "כל מי שקם על רגליו יצא מהאולם". ובכעס גדול עזב את האולם לירגעים מספר. בינתיים גרשו השוטרים בכח את כל החרדים. משחזר השופט הציוני מחה הר"ר עמרם בכל

לק - תמחה את זכר עמלק מתחת
תשכה!

השבת במאסר

על חילולי השבת, על ניאוך קדושתו ברבים

ועלי מאסר מגיני השבת, ובתוכם הרה"ג הצדיק, ר' עמרם בלויא שליט"א, בבית הכלא ביפו, שנידון לשלשת חדשים מאסר, בדבר

ז ע ק ת · מ ח א ה

חתקיים אי"ה במוצש"ק פ' כי תצא למלחמה על אויבך וגו' בשעה 2 לשא"י (9 אירופית)

עצרת מחאה ענקית

ברחבת ישיבת מאה שערים

ינאמו: הגאון הגדול הרב פנחס עפשטיין שליט"א ראב"ד פניה"ק ת"ו

הגאון הרב דוד הלוי יונגרייז שליט"א

הרה"ג רבי הלל שלעזינגער שליט"א

(הדרשות יועברו ברם קול)

נבוא בהמון גדול אל עצדת הועקה והמחאה למען קדושת השבת. איש בל יעדר

בכלא יפו

המשתלטים פחדו כי אמנם יבוא עיכוב שלא שיערוהו, ולא יוכלו לבצע את מוזמתם. להעביר את הר"ר עמרם שליט"א לכלא המרכזי ביפו. לכן הודרו וביום א' לסדר. זכור את אשר עשה לך עמלק. הועבר הצדיק לבית הכלא ביפו. מקום שם אסורים בערך כ-600 פושעים. רוצחים וגנבים מכל הסוגים.

שם לא הורשו להכניס לו שום אוכל. על אף שהר"ר עמרם הודיע כי אין הוא טועם ממאכליהם מאומה.

יותר מזה הגדישו את הסאה, ויתעללו באותו צדיק, שכל כוונתו לשמים, וילבישוהו בגדי אסירים. כאחד הפושעים הגרועים. שומו שמים!

הרב ר' עמרם שליט"א קבל עליו דין שמים באהבה. ופניו צהלו מרוב שמחה על קרבן זה שזכה להקריב למען כבוד שמו ית' ותורתו.

הוא נתכבד על ידי 60 אסירים חרדים לומר שיעוריהם תמידין כסדרן. שבתנים לו את האפשרות להפיץ גם שם את שיטתו ורעיוניו הטהורים והזוכים. ולהרביץ תורה ברבים.

מחוסר מקום נדחו הרבה ברכות לגליון הבא — ואת המכרכים הסליחה.

אינם מחייבים, — בדרך התורה, נלך באש ובמים, לקדש שם שמים".

הציבור הגדול ליהו את הצדיק עד לשער בית הבור.

כל ההשתדלות לשחררו לחופת בנו בלבד עלו בתוהו. כל הטרחות מצד ראשי נטורי קרתא, בני המשפחה, ומצד העו"ד ד"ר בוקסבוים, שטפל כל הזמן במסירות לשחרורו, היו ללא הועיל. מרת שיינדל בלויא, אמו הישישה, פרסמה מודעות ברחובות בהם בטאה את רגשותיה הסוערות על ההתנהגות האכזרית, שלא ראתה דוגמתה לא בימי האנגלים ולא בימי הטורקים.

גזר הדין

יום ה', יום מתן גזר הדין, הוכרז כיום תפלה על ידי מודעות גדולות, קהל גדול נאסף לבית המדרש. קהל יראים ושפכו כמים לבם: "יושעו לעין כל ואל ימשלו במ רשעים".

הר"ר עמרם לא רצה להיות נוכח בשום אופן בשעת גמר המשפט, לנוכח התעלותם הפרועה של המשתלטים ביהודים החרדים ובשומרי שבת.

"נדוהו" שלא בפניו ל-5 שבועות מאסר על "עוון" צעקת השבת, ויתר על כן עליו לחתום ל. התנהגות טובה". היינו שלא יוסיף למחות במחללי שבת, ובאם יסרב לחתום עבור "עוון" זה עצמו, יכלא 2 חדשים נוספים.

מובן, כי הרב ר' עמרם בלויא שליט"א, הלוחם האביר והאמיץ בכר לשב בבית הבור, ובלבד שלא יהא וראה כ" מודה בשלטון העריצות האכזרית

ירושלם כולה על כל שכבותיה היה כמקרה. היהדות החרדית הודיעה, ועם הציבור וקצפו הגיע לשיאו. הופיעו מודעות בהוצות ירושלם בכותרות רעשניות: "אלי לוחזיה מחפיה ומנדיה" — בו היו דברים כדברנות נגד המשתלטים העריצים.

מודעות ודרשות

מודעות רעשניות בשרו ביום ו' עש"ק שופטים. על עצרת זעם אדירה ועל דרשות. שיתקיימו בש"ק אה"צ. ב" ביהמ"ד. קהל יראים".

הרה"ג. פה מפיץ מרגליות. לוחם

מלחמת ד', מוה"ר ר' צבי מיכל הלל לר שליט"א פתח בדברים חוצבים להבות אש, ומחה נמרצות על השערוריה הנמבזה, לכלוא ולשים בבית סוהר יהודים חרדים. עבור שיצאו למחות נגד מחללי שבת, מנאצי ד', שיצאו בחוצפה עזה ל-ערטל את עיר קדשנו מקדושה וטהרה. אחזירו עליה על הבימה הרה"ג ה-מפורסם בתורתו ויראתו, חכימא דיהודאי הלוחם האמיץ, מוה"ר אהרן קצנ-נל ג' ב' ו' ג' שליט"א, הוא רעם בקולו האדיר שעה ארוכה, ונתן ביטוי מלא מרירות הללבות השותתות דם של רבבות היראים והשלמים, הנתונים תחת השיעבוד המר של המשתלטים הציונים.

ביקורים וטלגרמות

כל יום השבת בקרו בבית הסוהר ראשי ונכבדי ירושלם, אלופי העדה החרדית, מנהלי נטורי קרתא, אישים ציבוריים, נציגי מוסדות ואנשי שם שונים, בני המשפחה ידידים ומכירים.

מכתבי ברכה ועידוד, טלגרמות של חיזוק נשלחו מכל קצוי ארץ.

מרון הגה"צ. צי"ע. רבינו יואל טייטלבוים שליט"א שלה טלגרמא מ-יחדת, בה בשר כי הוא עמל ומשתדל שם לטובת האסיר הגדול.

ה. י. בן-אהרן

הערב רב

הקדש לאסיר-השבת, הצדיק המאושר, הרב עמרם בלוי שליט"א

כי הנה ד' באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו ור- גערטו בלהבי אש. כי באש ד' נשפט ובהרבו את כל בשר ורבו הללי ד'. המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחד בתוך אכלי בשר ה- חזיר והשקק והעכבר יהדו יספו נאם ד'. ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר".

מכתב למערכת

שלומים טובים, כטל וכרובים לכבוד ה- רבנים הגדולים, גודרי גודר ועומדים במקו, נטורי קרתא קיישא, די עליהם יחי.

הנני פונה אליכם בשאלה גלויה ואבקש את מעב'ת לחוות את דעתכם, דעת תורה. ולהורות לי ולאנשים כמוני את הדרך נלך בה.

אני עולה חדש, הגעתי לארצינו הק' לפני כמה שנים, והתישבתי בעיה"ק ירושלם תובב"א. כדי שאוכל לתת לבני ולבתי חינוך חרדי. כמו שראיתי זאת אצל אבותי ואבות אבותי ז"ע. ובע"ה הכנסתי את בני לת"ת. החי עולם" ואת בתי ל- חדר "בנות ירושלם", והשבתי שיצאתי בזה ידי חובתי.

בשבוע שעבר, בעש"ק פ' שופטים, כשיצאתי לרחוב מאה שערים. ראיתי מודעות גדולות בהחיימת הרבה רבנים. בהם מחייבים לאיש בינוני לתת - 48 לירות לשנה עבור בתי החינוך של הזרם הרביעי, שעשו עכשיו חינוך עצמאי. ב- תוך השאר הם כותבים: "הנה מצות השעה הזאת המחייבת את כל שלומי אמוני ישראל לרשום את בניהם ובנותיהם לבתי התי"ת והחינוך של החינוך לעצמאי".

מתוך דברים אלה נכנס ספק בלבי האם מחייב אני להוציא את בני ובתי מ- החדרים הגל', ולהכניס את בני לת"ת "שילה" ואת בתי לבית יעקב", שהם תחת החינוך העצמאי. יען שבתוך הדברים הנ"ל לא כתוב "הק' מאלו המחנכים את ילדיהם בת"ת מסורתיים". ואם כוונת כ' הרבנים רק על אלה האנשים שאינם גרים בירושלם ת"ת, אלא במקום שאין שם ת"ת כשרים, ועל אלה יצא הפס"ד, א"כ למה יעזן שהדביקו את המודעות בשכונות ה- הרדיות ביהור, כגון מאה שערים וכדומה, ולמה לא כתב כותב המודעה בפירוש ש- הצו הוא לא לאנשים כמוני?

אבקשכם, להודיע לי את דעתכם בענין זה, כי קשה לי להאמין שבאמת כוונת הרבנים כמו שהסתפקתי בלשונם, ואולי כתבו את כל הלשון המלא של ה- מודעה אחרי שחתכו הרבנים על מקצת הלשון?

לתשובתכם אני מחכה. מוקירכם

ומכבדכם

משה יוסף דוידסון

- א
- שקר בנפשכם אתם עושים —
- האדמה אדמתי המולדת —
- לא תכס צלמכם אתם אונסים —
- לא תרפה מכם האש היוקרת —
- ב
- עדי קעקע ביצת נבלים —
- יקעקעכם ימים עוד יבואו —
- ונגרפו גרף שומאת חיליכם —
- הנורעים כדמן על פני התווה —
- ג
- יען כי עמי ארצי נאפחם —
- כל הר וגבעה כל שעל ותלם —
- חמט! ורצח! וזנות! שאפתם —
- זרעתם אימה סופחה ואלם

ז ומלך אליכם על כל הארץ — ומשיחו בצדק ישפט דלים ומות ימוגר לא יהלך עוד קרץ — וחי לעד האדם כבן אלים

להבין ברברי רבינו הגאון מווילנא זצ"ל

ב. אדרת אליהו פרשת ואתחנן בפ' שמע ישראל: בפ' זו נכללו כל עשרת הדברות. ד' אלקינו נגד אנכי ד' אלקיך. ד' אחד נגד לא יהיה לך אלהים אחרים. ברוך שם כבוד וכו' נגד לא תשא. ולזה חקנו אל המזכיר שם שמים לבטלה. ש- יאמר יתיך ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. עכ"ל. ולפ' ויש להבין מאי ענין ה- פסקא של ברוך שם כבוד מלכותו לפשת שמע שבקריאת שמע שבתורה, ועיין פסחים נ"א ע"א. ר"י אומר פסקין היו אלא שלא היו אומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד וכו'. עיי"ש וצ"ע. עוד כתב הגר"א, ושנתם לבניך נגד לא תרצה, כמאמר כל שאינו מלמד לבנו תורה כאילו רצחו. מאמר זה אינו ידוע לי. ונא כל מי שיחפש וימצא מאמר

הרב פ. א.

- Note of the Demonstration of Orthodox Jewry in Jerusalem

against political Zionism which compels the public with fists and firearms and is determined that all shall follow their unholy and unbalanced ideas

Through bills posted up in the streets on Wednesday, 7th April, a great number of people assembled in the great Yeshiva of Meah Shearim on Thursday the 8th.

There the entire Book of Psalms was recited after which speakers ascended the pulpit and described with force and clarity the terrible conditions and great misfortune to which the leaders of political Zionism are leading the whole Yishuv by their conduct, contrary to the teachings of our holy Law (the Torah). The assembly was asked to demonstrate in protest against the forbidden and dangerous conduct.

All present marched out into the street in orderly procession. Outside the shops were closed and many thousands joined the demonstrators.

Banners were carried on high bearing the inscriptions: „WE ARE FOR PEACE“. „WE DEMAND CEASE FIRE“.

Pamphlets were distributed reading:

„Zionist action which does not recognise the Jewish Law as the basis and foundation of Jewish life and conduct, does not represent us.“

„We are Jews who wish to be guided by the light of the Holy Torah in all our ways.“ „We are for Peace.“ „We appeal to our Government to deliver us from this terrible crisis.“

The agreed slogans uttered by the demonstrators were:

„There has arisen over Jewry a Zionist way of life and conduct contrary to the teachings of the Holy Torah which is dangerous to Israel and may lead the whole Yishuv in Eretz Israel and over the world to misfortune and ruin.“

„We declare the Zionist leaders are not our representatives.“ „Let us have pity on our lives and on the lives of our women and children.“

„Let us not be misled by those who seek to undermine our existence.“ „We appeal to our Government to save us and to make peace.“

The unanimous cry of all the demonstrators was „CEASE FIRE.“

Between each utterance all together recited the XXth Psalm „The Lord will answer you“ . . .

The demonstration proceeded from the Yeshiva Hall to the main gate in Meah Shearim, thence to the road-block on Geulah Street.

Here a group of interrupters came out, tore down the banners and belayed the demonstrators. Unable to pass the road-block, the demonstration turned to the right on to Hagai Street and on to the road-block at the corner of Chancellor and Geulah Streets.

Here they were again faced by a Haganah group, larger and stronger than before. This group fired into the air and beat the demonstrators without mercy. The demonstration then dispersed per force.

The Haganah people then brought up a bus load of their soldiers who chased the remaining knots of demonstrators and beat them with their rifles.

However, the demonstration had given expression to the will and purpose of orthodox Jewry in Jerusalem who now appeal in writing to Government for protection.

The Zionist leaders are doing everything possible to hush the matter up and stifle the impression created by the demonstration, to permit no sign of it to remain. No photographs were allowed to be taken of the incident and those films already taken were destroyed.

תפלה על המצב
מכת"י מורינו הרה"צ ר' עמרם זצ"ל
הנמצא באמתחת כתביו

בעזה"י בינ"ו עמ"י עש"ו

רבש"ע בורא כל העולמים העלף אונז אז בכל אשר נפנה נשכיל ונצליח על דבר כבוד שמך, בפרט וואס מיר ווילען וויסען, און מאבין וויסען, אז אלע אידין זאלין וויסען, ומקיים זיין למעשה, אז מדארף זיך מרחיק זיין פון די ציונים די כופרים מהם מהמונם ומכל אשר להם פון עסק המדינה און פון עניני המדינה. אידין זאלין וויסען אז מ'טאר נישט משתף פעולה זיין מיט קיין מרימי יד בתורתך. כל שכן אז מ'טאר זיך נישט כולל זיין אין א צבור וואס שטעלט אויף א הנהגה מרים צו זיין יד בתורת משה.

דאס הייסט אז אידין זאלין זיך למעשה נישט משתתף זיין אין די בחירות פון כנסת המינים להנהגת המדינה מפעלי המדינה והנהגת המדינה. אידין זאלין זיך מרחיק ומבדיל זיין פון די ציונים די כופרים מהם מהמונם ומכל אשר להם מעסק המדינה ומהנהגת המדינה זאלין נישט וועילן וויסען פון די ציונים די כופרים ומכל אשר להם מ'זאל זיי מרחיק זיין מגבול עמך בית ישראל.

אידין זאלין זיך צוזאמען נעמען צו זיין אידין מקבלים עול מלכות שמים און עול תורה, מהווה זיין א כלל ישראל וואס זאל מקיים ווערן: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב, אויף שטעלין אהנהגה וואס זאל מקיים ווערין: ויהי בישראל מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל אכי"ר.

בפרט וואס מיר ווילען אויף שטעלין א עדה וואס זאל כופר זיין אין די ציוניסטישע עבודה זרה זאל זיך מרחיק זיין פון די מינים וועלכע שטעלין אויף הנהגות מרים צו זיין יד בתורת משה זיי מרחיק זיין פון גבול ישראל אז אידין זאלין תשובה טאהן.

רבש"ע העלף אונז מיר זאלין זוכה מגדל ומקדש זיין שמך יתגדל ויתקדש שמך בעולמך על ידינו על ידי עמך בית ישראל און מיר זאלין זוכה מהרה צו זעהן בתפארת עורך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרת יכרתון לתקן עולם במלכותך אכי"ר.